

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS MEDDELELSE — RETNINGSLINJER FOR BRUGEN AF METODEN MED FORENKLEDE
OMKOSTNINGER INDEN FOR RAMMERNE AF DE EUROPÆISKE STRUKTUR - OG INVESTERINGSFONDE
(ESI-FONDENE) — REVIDERET UDGAVE

(2021/C 200/01)

**Vejledning om metoden med forenklede omkostninger: finansiering efter fast takst, standardsatser
for enhedsomkostninger og faste beløb**

(i henhold til artikel 67, 68, 68a og 68b i forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 14 i forordning (EU)
nr. 1304/2013 og artikel 19 i forordning (EU) nr. 1299/2013)

Revideret udgave efter forordning (EU, Euratom) 2018/1046's ikrafttræden

ANSVARFRASKRIVELSE:

»Dette er et arbejdsdokument udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene. På grundlag af gældende EU-ret giver det teknisk vejledning til medarbejdere og myndigheder, der er involveret i overvågning, kontrol eller gennemførelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde. Denne vejledning berører ikke Domstolens og Rettens fortolkninger.«

INDHOLDSFORTEGNELSE

	<i>Side</i>
Kapitel 1 — Indledning	6
1.1. Formål	6
1.2. Hvorfor bruge metoden med forenklede omkostninger?	6
Kapitel 2 — Horisontale principper og anvendelsesområde	7
2.1. Hvornår kan der gøres brug af metoden med forenklede omkostninger?	7
2.2. Brug af metoden med forenklede omkostninger	7
2.2.1. Princippet	7
2.2.2. Undtagelsen: tilfælde, hvor brugen af metoden med forenklede omkostninger er obligatorisk [afsnit revideret på baggrund af omnibusforordningen]	7
2.2.3. Tidsmæssig anvendelse og overgangsbestemmelser	10
2.3. Kombination af metoder	11
2.3.1. Generelle principper	11
2.3.2. Eksempler på kombinationer	11
2.4. Offentlige indkøb og brug af metoden med forenklede omkostninger	12
2.4.1. Brug af metoden med forenklede omkostninger i tilfælde af offentlige indkøb	12
2.4.2. Anvendelse af den faste takst til beregning af direkte personaleomkostninger ved operationer, der gennemføres via offentlige udbudsprocedurer	14
2.5. Forenelighed mellem metoden med forenklede omkostninger og statsstøtterejerne	15
2.5.1. Forenelighed mellem metoden med forenklede omkostninger og den generelle gruppefritagelsesforordning samt forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte	15
2.6. Brug af forenklede omkostninger i nettoindtægtsskabende operationer	16
2.6.1. Operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutningen (artikel 61 i forordningen om fælles bestemmelser)	16
2.6.2. Operationer, der genererer nettoindtægter under gennemførelsen, og hvorpå artikel 61, stk. 1-6, i forordningen om fælles bestemmelser ikke finder anvendelse	17

	<i>Side</i>	
2.7.	Specifikt for EFRU og ESF: krydsfinansiering	18
	2.7.1. Anmeldelse af foranstaltninger, der falder ind under artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser i forhold til metoden med forenklede omkostninger	18
	2.7.2. Eksempler	18
2.8.	Specifikke regler for ELFUL og ETS	19
Kapitel 3 —	Typer af metoder med forenklede omkostninger	19
3.1.	Finansiering efter fast takst	19
	3.1.1. Definition af omkostningskategorierne	19
	3.1.2. Specifikke systemer for finansiering efter fast takst til beregning af de omkostningskategorier, der er beskrevet i forordningen om fælles bestemmelser og forordningerne om de enkelte fonde	20
	3.1.2.1. Metoder til beregning af indirekte omkostninger	21
	3.1.2.2. Fast takst til fastsættelse af direkte personaleomkostninger	21
	3.1.2.3. Fast takst til fastsættelse af alle andre omkostninger ved operationen, bortset fra direkte personaleomkostninger	22
	3.1.2.4. Begrundelse af faste takster i henhold til forordningen om fælles bestemmelser	23
	3.1.2.5. Tidsmæssig anvendelse	23
3.2.	Standardsatser for enhedsomkostninger	25
	3.2.1. Generelle principper	25
	3.2.2. Personaleomkostninger beregnet efter en timesats (artikel 68a, stk. 2-4, i forordningen om fælles bestemmelser)	26
	3.2.3. Fastsættelse af støtteberettigede personaleomkostninger ved hjælp af den beregnede timesats	27
	3.2.4. Deltidsbeskæftigede i operationen med fast tid pr. måned	28
	3.2.5. Tidsmæssig anvendelse	28
3.3.	Faste beløb	29
	3.3.1. Generelle principper	29
	3.3.2. Ændringer indført ved omnibusforordningen og tidsmæssig anvendelse	29
	3.3.3. Eksempler på faste beløb	29

	<i>Side</i>
3.4. Det særlige tilfælde med faste takster for teknisk bistand	30
3.4.1. Anvendelsesområde	30
3.4.2. Betalingsanmodninger og refusioner	31
3.4.3. Virkningen af den faste takst på tildelingen af teknisk bistand inden for rammerne af det operationelle program/programmet for udvikling af landdistrikterne	32
3.4.4. Revisionsspor og virkningen af korrektioner	32
Kapitel 4 — Etablering af metoden med forenklede omkostninger	32
4.1. Fastlæggelse af metoder med forenklede omkostninger skal ske på forhånd	33
4.2. En rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode	33
4.2.1. Generelle principper	33
4.2.1.1. Beregningsmetoden skal være rimelig	33
4.2.1.2. Beregningsmetoden skal være afbalanceret	33
4.2.1.3. Beregningsmetoden skal være kontrollerbar	33
4.2.2. Metoder i praksis	34
4.2.2.1. Anvendelse af »statistiske« data, ekspertvurderinger eller andre objektive oplysninger (artikel 67, stk. 5, litra a), nr. i)	34
4.2.2.2. Anvendelse af individuelle modtagerspecifikke data (artikel 67, stk. 5, litra a), nr. ii) og iii), i forordningen om fælles bestemmelser)	34
4.3. Budgetforslag	35
4.3.1. Andre fondes anvendelse af et budgetforslag som en metode til at fastsætte enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster inden omnibusforordningens ikrafttræden	37
4.4. Brug af standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster fra andre områder ..	37
Fra andre EU-politikker	37
Artikel 67, stk. 5, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser	37
Artikel 68, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser	38

	<i>Side</i>
Fra tilskudsordninger, der udelukkende finansieres af medlemsstaterne	38
Faste takster fra perioden 2007-2013	39
Hvordan vurderer man, om der er tale om tilsvarende operationer og støttemodtagere?	39
4.5. Brug af takster, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke regler	39
4.6. Tidsmæssig tilpasning af faste takster, faste beløb og standardsatser for enhedsomkostninger	39
4.7. Specifikke metoder til bestemmelse af beløb, der er fastsat i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler	39
Kapitel 5 — Konsekvenser for revision og kontrol	40
5.1. Behovet for en fælles revisions- og kontrolstrategi	40
5.2. Revisionsmyndighedens rolle i udformningen af metoden med forenklede omkostninger	40
5.3. Den overordnede strategi for forvaltningsverificering og revision	40
5.3.1. Kontrol af den korrekte fastlæggelse af beregningsmetoden for metoden med forenklede omkostninger	41
5.3.2. Kontrol af, at metoden anvendes korrekt	41
5.3.2.1. Kontrol af, at de faste takster anvendes korrekt	42
5.3.2.2. Kontrol af, at standardsatser for enhedsomkostninger anvendes korrekt	42
5.3.2.3. Kontrol af, at de faste beløb anvendes korrekt	43
5.3.2.4. Kontrol i tilfælde af en kombination af metoder inden for samme operation	43
5.3.3. Potentielle fejl eller uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af metoden med forenklede omkostninger	43
Bilag I — Eksempler på brug af metoden med forenklede omkostninger	45
Bilag II — Eksempel på foreneligheden mellem metoden med forenklede omkostninger og statsstøttereglerne	51
Bilag III — Specifikke foranstaltninger vedrørende metoden med forenklede omkostninger og ELFUL	54
Bilag IV — Specifikke foranstaltninger vedrørende metoden med forenklede omkostninger og EHFF	60

KAPITEL 1

Indledning**1.1. Formål**

Dette dokument giver teknisk vejledning om omkostninger som anmeldt på grundlag af en fast takst, faste beløb og standardsatser for enhedsomkostninger (i det følgende benævnt »metode med forenkede omkostninger«), der gælder for ESI-fondene, og har til formål at dele god praksis med henblik på at tilskynde medlemsstaterne til at anvende dem. Det omhandler de muligheder, som de retlige rammer for ESI-fondene giver for programmeringsperioden 2014-2020.

Efter at forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ (»omnibusforordningen«) trådte i kraft den 2. august 2018, tager denne reviderede udgave af vejledningen nu hensyn til ændringerne af forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽²⁾ (forordningen om fælles bestemmelser) og forordning (EU) nr. 1304/2013 ⁽³⁾ (forordningen om Den Europæiske Socialfond — »ESF-forordningen«) som indført ved omnibusforordningen. Disse ændringer bygger på og udvider de muligheder, der blev indført i 2014, under hensyntagen til henstillingerne fra Gruppen på Højt Plan om Forenkling ⁽⁴⁾. Derudover resulterer ændringerne i, at nogle af de metoder, som tidligere var omhandlet i forordningerne om de enkelte fonde, nu gælder alle ESI-fonde.

Denne revision af vejledningen omfatter også yderligere præciseringer på baggrund af spørgsmål fra medlemsstater og interessenter i løbet af den nuværende programmeringsperiode.

Vejledningen omfatter ikke fælles handlingsplaner, metoder med forenkede omkostninger, der anvendes inden for rammerne af artikel 14, stk. 1, i ESF-forordningen ⁽⁵⁾, eller støtte, der ikke er knyttet til omkostninger, jf. artikel 67, stk. 1, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser.

1.2. Hvorfor bruge metoden med forenkede omkostninger?

Hvis der gøres brug af metoden med forenkede omkostninger, **beregnes** de støtteberettigede omkostninger ved en operation efter en foruddefineret metode baseret på output, resultater eller andre omkostninger, der er klart fastlagt på forhånd, enten med henvisning til et beløb pr. enhed eller ved at anvende en procentsats. Metoden med forenkede omkostninger er således en alternativ metode til beregning af de støtteberettigede omkostninger ved en operation, der adskiller sig fra den traditionelle metode: beregning på grundlag af de faktiske afholdte og betalte omkostninger (artikel 67, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, i det følgende benævnt »faktiske omkostninger«). I forbindelse med metoden med forenkede omkostninger **stilles der ikke længere krav om sporing af hver euro af samfinansierede udgifter til de enkelte støttedokumenter**. Dette er hovedformålet med metoden med forenkede omkostninger, hvis anvendelse i betydelig grad **mindsker den administrative byrde**.

Brug af metoden med forenkede omkostninger indebærer også, at de menneskelige ressourcer og den administrative indsats, der er involveret i forvaltningen af ESI-fondene, kan **rettes mod at nå de politiske mål**, da ressourcebehovet er mindre til indsamling og kontrol af (finansielle) dokumenter.

Det vil også lette **mindre støttemodtageres adgang til ESI-fondene** ⁽⁶⁾ (ESF, EFRU, ELFUL, EHFF, Samhørighedsfonden), fordi forvaltningsprocessen bliver enklere.

Metoden med forenkede omkostninger bidrager endelig til en mere effektiv og korrekt brug af ESI-fondene (**lavere fejlprocent**). Revisionsretten har over en periode på mange år gentagne gang anbefalet Kommissionen at tilskynde til og udvide brugen af metoder med forenkede omkostninger, navnlig fordi de er mindre udsatte for fejl. I årsberetningen for 2017 ⁽⁷⁾ bemærkede Revisionsretten, at 135 transaktioner ud af de 1 437 reviderede transaktioner i de foregående fem år

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006.

⁽⁴⁾ Andet møde i Gruppen på Højt Plan om overvågning af forenklingen for ESI-fondenes støttemodtagere.

⁽⁵⁾ Disse to instrumenter er behandlet i en særskilt vejledning.

⁽⁶⁾ Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), Samhørighedsfonden.

⁽⁷⁾ Tilgængelig her: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=46515>.

var baseret på metoden med forenklede omkostninger. Der blev ikke fundet kvantificerbare fejl i disse. Revisionsretten konkluderede derfor, at projekter baseret på metoden med forenklede omkostninger er mindre udsatte for fejl end projekter baseret på faktiske omkostninger⁽⁸⁾. I forlængelse af særberetningen fra 2018 om »De nye muligheder for finansiering af landdistriktsprojekter« konkluderede Revisionsretten desuden, at metoden med forenklede omkostninger medfører en betydelig forenkling og mindsker den administrative byrde for både støttemodtagerne og medlemsstaternes myndigheder⁽⁹⁾.

KAPITEL 2

Horisontale principper og anvendelsesområde

2.1. **Hvornår kan der gøres brug af metoden med forenklede omkostninger?**

Der kan kun gøres brug af metoden med forenklede omkostninger ved operationer finansieret gennem tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand (artikel 67, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser).

Ud over de tilfælde, hvor det er obligatorisk at bruge metoden med forenklede omkostninger, anbefales det at bruge metoden, når en eller flere af følgende omstændigheder er til stede:

- Medlemsstaterne ønsker, at ESI-fondsforvaltningen i højere grad fokuserer på output og opnåelsen af resultater end på input.
- De faktiske omkostninger er vanskelige at kontrollere (mange bilag for små poster med begrænset eller uden særlig indvirkning på operationernes forventede output, komplekse fordelingsnøgler osv.).
- Der forefindes pålidelige data om den finansielle og kvantitative gennemførelse af operationer⁽¹⁰⁾.
- Enklere dokumentforvaltning.
- Operationerne hører under standardregler.
- Der findes allerede metoder med forenklede omkostninger for tilsvarende operationer og støttemodtagere under en nationalt finansieret ordning eller et andet EU-instrument.

NB. Metoden med forenklede omkostninger kan ikke anvendes, hvis støtten til en operation ydes i form af et finansielt instrument eller en præmie. Hvis støtten til en operation imidlertid er en **kombination af et tilskud eller tilbagebetalingspligtig bistand og et finansielt instrument eller en præmie**, kan metoden med forenklede omkostninger anvendes for den del af støtten, der ydes i form af tilskud eller tilbagebetalingspligtig bistand. Med forbehold af visse undtagelser er metoden med forenklede omkostninger ikke relevant for operationer, som støttemodtagerne gennemfører via udbud.

2.2. **Brug af metoden med forenklede omkostninger**

2.2.1. *Princippet*

Brugen af metoden med forenklede omkostninger er ikke obligatorisk for medlemsstaterne. Der gælder dog en undtagelse i forbindelse med operationer, der er omfattet af artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser⁽¹¹⁾. Forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget for ETS-programmer kan beslutte at gøre en sådan anvendelse frivillig eller obligatorisk for alle eller visse kategorier af projekter og aktiviteter og for en hel eller en del af en operation. For at sikre, at principperne om gennemsigtighed og ligebehandling af støttemodtagerne overholdes, bør anvendelsesområdet for metoden med forenklede omkostninger, dvs. den kategori af projekter og aktiviteter, hvorpå metoden kan anvendes, klart angives og offentliggøres i indkaldelsen af forslag.

2.2.2. **Undtagelsen: tilfælde, hvor brugen af metoden med forenklede omkostninger er obligatorisk [afsnit revideret på baggrund af omnibusforordningen]**

I henhold til artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser skal operationer under ESF og EFRU, for hvilke den offentlige støtte ikke overstiger 100 000 EUR, støttes i form af enhedsomkostninger, faste beløb eller finansiering efter fast takst. Det er derfor obligatorisk at gøre brug af metoden med forenklede omkostninger.

⁽⁸⁾ Årsberetning om budgetgennemførelsen (2017/C 332/01), Den Europæiske Revisionsret.

⁽⁹⁾ Tilgængelig her: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR18_11/SR_SCO_da.pdf.

⁽¹⁰⁾ Det bør bemærkes, at forordningen om fælles bestemmelser også omhandler metoden med forenklede omkostninger, som kan anvendes af forvaltningsmyndigheden, uden at det er nødvendigt at foretage beregninger. I disse tilfælde kan der således gøres brug af metoden med forenklede omkostninger, selv om der ikke foreligger pålidelige data for en bestemt type operationer.

⁽¹¹⁾ Og artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen inden omnibusforordningens ikrafttræden.

Formålet med denne bestemmelse er at begrænse kontrollen med de faktiske omkostninger, hvilket i betragtning af den lave værdi af disse operationer ikke ville være omkostningseffektivt.

Beløbet på 100 000 EUR skal betragtes som den maksimale offentlige støtte, der skal udbetales til støttemodtageren, som fastsat i det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til støttemodtageren (EFRU og ESF + tilsvarende offentlig national finansiering, der skal udbetales til støttemodtageren som det maksimale beløb, der er fastsat i finansieringsaftalen eller eventuelt finansieringsafgørelsen). Det omfatter hverken et eventuelt offentligt bidrag fra støttemodtageren eller godtgørelser eller løn udbetalt af en tredjepart til deltagerne i en operation. Det er kun den programmerede offentlige støtte, der afgør, om artikel 67, stk. 2a, finder anvendelse.

Hvis en operation modtager støtte fra både EFRU og ESF, tages der ved beregningen af den »offentlige støtte« til operationen hensyn til det støttebeløb, der ydes af begge fonde. Hvis det samlede offentlige støttebeløb ikke overstiger 100 000 EUR, **skal metoden med forenklede omkostninger anvendes på den støtte, der ydes af den enkelte fond (dvs. af både EFRU og ESF).**

Eksempel:

En offentlig myndigheds budgetforslag for en operation med støtteberettigede omkostninger, der beløber sig til i alt 105 000 EUR, er som følger:

	(EUR)
Offentlig national finansiering	20 000
ESF	22 500
EFRU	22 500
Selvfinansiering	25 000
Godtgørelser til deltagerne betalt af de offentlige arbejdsformidlinger	15 000
Samlet finansieringsplan	105 000

Trods samlede støtteberettigede omkostninger på 105 000 EUR hører denne operation stadig under den kategori af operationer, hvor brug af metoden med forenklede omkostninger er obligatorisk. Støtten fra begge fonde og den offentlige nationale finansiering medregnes ved beregningen af den offentlige støtte til operationen.

En offentlig myndigheds selvfinansiering (25 000 EUR) tages ikke i betragtning ved fastsættelsen af den offentlige støtte, der udbetales til støttemodtageren.

Godtgørelser til deltagere udbetalt af den offentlige arbejdsformidling (15 000 EUR) tæller heller ikke med, eftersom de udbetales af en tredjepart til deltagerne.

Den offentlige støtte er dermed lig med 45 000 EUR (EFRU+ESF)+ 20 000 EUR = 65 000 EUR, hvilket er under tærsklen på 100 000 EUR.

Der gælder dog to undtagelser til denne forpligtelse:

- operationer eller et projekt, der udgør en del af en operation, som udelukkende gennemføres gennem offentlige indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser (jf. artikel 67, stk. 4, første punktum, i forordningen om fælles bestemmelser)
- operationer, der modtager støtte inden for rammerne af statsstøtte, **som ikke udgør de minimis-støtte** ⁽¹²⁾ (jf. artikel 67, stk. 2a, første afsnit).

⁽¹²⁾ For ESF er dette en vigtig ændring i forhold til reglen i ESF-forordningens artikel 14, stk. 4, før omnibusforordningen.

Når **der gælder en forpligtelse til at bruge metoden med forenklede omkostninger**, vedrører den **alle de støtteberettigede udgifter ved operationen** med to undtagelser på grundlag af artikel 67, stk. 2a, andet og tredje afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser:

1) de omkostningskategorier, som der anvendes en fast takst på.

Disse omkostningskategorier, som der anvendes en fast takst på, kan beregnes på grundlag af de faktiske omkostninger (hvis der f.eks. anvendes en fast takst på op til 15 % for indirekte omkostninger, jf. artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, kan de støtteberettigede direkte personaleomkostninger anmeldes på grundlag af faktiske omkostninger)

2) godtgørelser og løn, der udbetales til deltagerne, hvis der anvendes en fast takst på op til 40 %, jf. artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser ⁽¹³⁾.

Hvis den faste takst på op til 40 %, jf. artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser, anvendes, kan godtgørelser og løn, der udbetales til deltagerne (som er yderligere støtteberettigede omkostninger, der ikke er inkluderet i den faste takst), også godtgøres på grundlag af de faktiske omkostninger.

NB. For ESF: Før omnibusforordningen trådte i kraft, var anvendelsen af metoden med forenklede omkostninger allerede obligatorisk ved små operationer støttet af ESF. I henhold til ESF-forordningens artikel 14, stk. 4, skulle tilskud eller tilbagebetalingspligtig bistand til operationer, for hvilke den offentlige støtte ikke oversteg 50 000 EUR, tidligere anvende metoden med forenklede omkostninger, undtagen ved operationer, der modtager støtte inden for rammerne af en statsstøtteordning.

Selv om denne bestemmelse blev ophævet ved omnibusforordningen, **finder denne bestemmelse fortsat anvendelse på operationer, der støttes inden for rammerne af indkaldelser af forslag, der blev iværksat inden omnibusforordningens ikrafttræden** ⁽¹⁴⁾.

Forpligtelsen i henhold til artikel 14, stk. 4, adskiller sig fra artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser på følgende områder:

- 1) Operationer, hvor støtten udgør de minimis-støtte, er fritaget for forpligtelsen til at anvende metoden med forenklede omkostninger ⁽¹⁵⁾.
- 2) Løn og godtgørelser udbetalt til deltagere kan ikke anmeldes på grundlag af faktiske omkostninger, når der gøres brug af den faste takst på 40 % som fastsat i artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen (da de ikke kan anmeldes som supplement til disse omkostninger).
- 3) **Kun ESF-støtten og den tilsvarende nationale finansiering, der skal udbetales til støttemodtageren som angivet i aftalen, tages i betragtning ved beregningen af tærsklen på 50 000 EUR** (da artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen kun finder anvendelse på ESF).

Øjeblikksbillede: centrale ændringer vedrørende obligatorisk anvendelse af metoden med forenklede omkostninger indført ved omnibusforordningen:

- 1) **Forpligtelsen** til at anvende metoden med forenklede omkostningsmuligheder **udvides til** også at omfatte støtte fra **EFRU**. Med indførelsen af et nyt stk. 2a i artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser, der finder anvendelse på både EFRU og ESF, var artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen ikke længere nødvendig og er derfor udgået.
- 2) **Tærsklen** hæves fra 50 000 EUR til 100 000 EUR.

⁽¹³⁾ Denne faste takst — som nu gælder for alle ESI-fonde — er inspireret af den tidligere artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen, som kun fandt anvendelse på ESF, og som blev ophævet ved omnibusforordningen. I modsætning til artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen betragtes godtgørelser og løn, der udbetales til deltagere, i henhold til artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser for operationer, der støttes af ESF, EFRU og ELFUL, og som nu finder anvendelse på alle ESI-fonde, som støtteberettigede omkostninger, der går ud over de omkostninger, der beregnes på grundlag af den faste takst. De indgår **ikke** i de »resterende støtteberettigede omkostninger«, der beregnes på grundlag af en fast takst på 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger, jf. artikel 68b (se afsnit 3.1.2.3 om artikel 68b).

⁽¹⁴⁾ Se afsnit 2.2.3, som indeholder yderligere vejledning om tidsmæssig anvendelse af de ændringer, der indføres ved omnibusforordningen.

⁽¹⁵⁾ I artikel 2, nr. 13), i forordningen om fælles bestemmelser defineres »statsstøtte« som støtte, der henhører under artikel 107, stk. 1, i TEUF, og som i henhold til denne forordning ligeledes anses som at omfatte de minimis-støtte som omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006, Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007. Henvisningen til statsstøtte i ESF-forordningen skal forstås som defineret i forordningen om fælles bestemmelser.

3) **Operationer, hvor støtten udgør de minimis-støtte, er nu underlagt forpligtelsen** til at anvende metoden med forenkede omkostninger.

2.2.3. Tidsmæssig anvendelse og overgangsbestemmelser

Artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser finder kun anvendelse på operationer, der støttes inden for rammerne af indkaldelser af forslag offentliggjort fra den dato, hvor omnibusforordningen trådte i kraft (dvs. fra den 2. august 2018). Den finder ikke anvendelse på operationer, der støttes inden for rammerne af indkaldelser offentliggjort før denne dato, selv om det dokument, der fastsætter støttebetingelserne (f.eks. finansieringsafgørelsen/tilskudsaftalen), er udstedt efter omnibusforordningens ikrafttræden. Operationer, der støttes uden for anvendelsesområdet for en indkaldelse af forslag (f.eks. direkte tildeling), skal opfylde kravene i artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser, hvis tilskudsftalen eller det dokument, der fastsætter støttebetingelserne, blev undertegnet den 2. august 2018 og senere.

I overensstemmelse med artikel 152, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser kan forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget for ETS-programmet beslutte ikke at anvende obligatoriske metoder med forenkede omkostninger i en periode på højst 12 måneder fra den 2. august 2018. Denne periode kan forlænges med en periode, der synes passende for forvaltningsmyndigheden (overvågningsudvalget for ETS-programmer), hvis den obligatoriske anvendelse af metoden med forenkede omkostninger anses for at skabe uforholdsmæssigt store administrative byrder.

Disse overgangsbestemmelser i artikel 152, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser finder ikke anvendelse på tilskud (og tilbagebetalingspligtig bistand), der støttes af ESF, og **hvor den offentlige støtte ikke overstiger 50 000 EUR**. Dette skyldes, at operationer, der støttes af ESF med en offentlig støtte på højst 50 000 EUR, allerede var underlagt forpligtelsen til at anvende metoden med forenkede omkostninger inden omnibusforordningens ikrafttræden (artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen).

For ESF-støttede operationer, hvor den offentlige støtte ikke overstiger 50 000 EUR, finder artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser derfor anvendelse fra omnibusforordningens ikrafttræden (dvs. på indkaldelser af forslag, der iværksættes fra datoen for omnibusforordningens ikrafttræden).

Det har afgørende betydning, hvis støtten fra ESF udgør de minimis-støtte.

Operationer, hvor støtten udgør de minimis-støtte, var i henhold til artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen ikke underlagt forpligtelsen til at anvende metoden med forenkede omkostninger. Artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser indeholder imidlertid kun en undtagelse for operationer, der modtager støtte inden for rammerne af statsstøtte, **som ikke udgør de minimis-støtte**. Det betyder, at ESF-støttede operationer, hvor den offentlige støtte ikke oversteg 50 000 EUR før den 2. august 2018 og efter den 2. august 2018 ikke oversteg 100 000 EUR og udgør de minimis-støtte, ikke længere er undtaget fra forpligtelsen til at anvende metoden med forenkede omkostninger. Endelig kan muligheden for at udsætte anvendelsen af artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser ikke anvendes på ESF-operationer med offentlig støtte på højst 50 000 EUR i overensstemmelse med artikel 152, stk. 7, sidste afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser.

For operationer og projekter, der udvælges inden for rammerne af indkaldelser af forslag iværksat inden omnibusforordningens ikrafttræden, finder artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen anvendelse. ESF-støttede operationer, der modtager offentlig støtte (højst 50 000 EUR), er underlagt forpligtelsen til at anvende metoden med forenkede omkostninger, mens operationer, der modtager støtte, som udgør statsstøtte, herunder de minimis-støtte, er undtaget fra denne forpligtelse.

Andre konsekvenser af omnibusforordningen

Fælles støtte fra ESF og EFRU

Hvis en operation støttes af både ESF og EFRU, og denne operation udvælges inden for rammerne af en indkaldelse af forslag, der blev iværksat **inden omnibusforordningens ikrafttræden**: tages EFRU-støtten ikke i betragtning ved fastlæggelsen af, om tærsklen for forpligtelsen til at anvende metoden med forenkede omkostninger er nået. Dette gælder kun støtten fra ESF samt den tilsvarende offentlige nationale støtte. Det er kun den del af operationen, der støttes af ESF (og den tilsvarende nationale offentlige støtte), som er underlagt forpligtelsen til at anvende metoden med forenkede omkostninger, da artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen kun fandt anvendelse på ESF, og der ikke var nogen bestemmelse, i henhold til hvilken EFRU-støtten til en sådan operation skulle have form af metoden med forenkede omkostninger.

For operationer og projekter inden for rammerne af indkaldelser af forslag, der blev iværksat **efter omnibusforordningens ikrafttræden**, tages der hensyn til støtten fra både ESF og EFRU ved beregningen af den offentlige støtte, medmindre forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for ETS-programmerne) gør brug af overgangsbestemmelserne.

Krydsfinansiering

I tilfælde af krydsfinansiering i overensstemmelse med artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, f.eks. ved operationer, der støttes af ESF — dvs. at ESF også yder støtte til udgifter, der er støtteberettigede under EFRU — tages **hele støtten** fra ESF samt den tilsvarende offentlige nationale støtte i betragtning ved afgørelsen af, om det offentlige støttebeløb er underlagt forpligtelsen til at anvende metoden med forenklede omkostninger (da der er tale om offentlig støtte til en operation, der ikke støttes af EFRU, men kun af ESF).

Operationer og projekter inden for rammerne af indkaldelser af forslag, der er iværksat **inden omnibusforordningens ikrafttræden**, skal vurderes i henhold til artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen ⁽¹⁶⁾. Selv om hele det beløb, der er ydet af ESF, og den tilsvarende offentlige nationale finansiering tages i betragtning ved afgørelsen af, om operationen er underlagt forpligtelsen til at anvende metoden med forenklede omkostninger i henhold til denne bestemmelse, **gælder forpligtelsen kun for den del af støtten, der er underlagt reglerne for ESF**, dvs. at den del af støtten, der er underlagt de regler, der gælder for EFRU, ikke er underlagt forpligtelsen til at anvende metoden med forenklede omkostninger.

For så vidt angår operationer og projekter, der støttes inden for rammerne af en indkaldelse af forslag, der blev iværksat **efter omnibusforordningens ikrafttræden**, er den del af støtten, der er underlagt de regler, der gælder for EFRU, også underlagt obligatorisk anvendelse af metoden med forenklede omkostninger, hvis forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for ETS-programmer) ikke har gjort brug af overgangsbestemmelserne i artikel 152, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser.

2.3. Kombination af metoder

2.3.1. Generelle principper

Artikel 67, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser giver forvaltningsmyndigheden mulighed for at vælge mellem fem metoder til forvaltning af tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, som medfinansieres af ESI-fondene.

I overensstemmelse med artikel 67, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser kan disse metoder udelukkende i følgende tilfælde kombineres med henblik på at undgå dobbeltfinansiering af de samme udgifter:

- 1) De skal hver især dække forskellige kategorier af støtteberettigede omkostninger,
eller
- 2) de skal bruges til forskellige projekter i samme operation,
eller
- 3) de skal bruges til på hinanden følgende faser af en operation.

2.3.2. Eksempler på kombinationer

Eksempel 1: finansiering af forskellige projekter, som er en del af samme operation (ESF)

Eksempel på en operation, der omfatter et uddannelsesprojekt for unge arbejdsløse, efterfulgt af et seminar for potentielle arbejdsgivere i regionen:

Omkostningerne i forbindelse med kurset kan udbetales på grundlag af standardsatsen for enhedsomkostninger (for eksempel 1 000 EUR/uddannelsesdag). Seminaret vil kunne blive udbetalt på grundlag af faste beløb.

I betragtning af at der er tale om to forskellige projekter, som er en del af samme operation, er der ingen risiko for dobbeltfinansiering, eftersom udgifterne til de enkelte projekter er klart adskilt.

⁽¹⁶⁾ I udgaven som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/779.

Eksempel 2: på hinanden følgende faser af en operation (ESF) — i henhold til artikel 67, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser

Eksempel på en allerede indledt operation, der forvaltes på grundlag af faktiske omkostninger, og som forvaltningsmyndigheden ønsker fortsat at forvalte på grundlag af forenkede omkostninger. To faser vil skulle defineres klart. Den første fase kan beregnes på grundlag af de faktiske omkostninger frem til en bestemt dato. Den anden fase, for fremtidige udgifter, kan beregnes på grundlag af en standardsats for enhedsomkostninger, hvis enhedsomkostningen ikke omfatter nogen af de tidligere udgifter, til hvilke der er ydet støtte.

Hvis denne mulighed anvendes, skal den gælde for alle støttemodtagere i samme situation (gennemsigtighed og ligebehandling). Det kan give anledning til en vis administrativ byrde, fordi det vil være nødvendigt at ændre det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, hvis dette ikke var forventet. Medlemsstatens myndigheder skal udarbejde en klar og detaljeret beskrivelse af operationen for de enkelte faser. Operationen bør opdeles i mindst to særskilte, identificerbare finansielle og helst fysiske eller udviklingsmæssige faser svarende til de pågældende faser. Formålet hermed skal være at sikre en gennemsigtig implementering og overvågning og at lette kontrollen.

Eksempel 3: forskellige kategorier af støtteberettigede omkostninger (ESF)

Eksempel på et uddannelsesforløb, der kombinerer:

- en standardsats for enhedsomkostninger til løn til underviserne, f.eks. 450 EUR/dag
- faktiske omkostninger: lokaleleje = 800 EUR/måned i henhold til lejeaftalen i 12 måneder
- en fast takst for indirekte omkostninger, for eksempel 10 % de direkte omkostninger.

Ved afslutningen af uddannelsen, hvis 200 underviserdage dokumenteres, vil ydelsen blive udbetalt på følgende grundlag:

Direkte omkostninger (type 1 ⁽¹⁷⁾):

- løn til undervisere 200 dage × 450 EUR = 90 000 EUR
- kursuslokale: 12 måneder × 800 EUR = 9 600 EUR
- direkte omkostninger i alt: 99 600 EUR

Indirekte omkostninger (type 2): 10 % af de direkte omkostninger = 10 % × 99 600 EUR = 9 960 EUR

Støtteberettigede udgifter: (90 000 EUR + 9 600 EUR) + 9 960 EUR = 109 560 EUR

I dette tilfælde er forskellige kategorier af omkostninger involveret: løn til undervisere, lejeudgifter til lokale, indirekte omkostninger. Men for at kontrollere, at der ikke er dobbeltfinansiering, skal myndighederne sikre, at standardsatsen for enhedsomkostningerne ikke vedrører eventuelle udgifter til leje af lokalet eller de indirekte omkostninger (løn til administrativt personale eller til revisor for eksempel). Omvendt gælder det samme for fastlæggelsen af indirekte omkostninger, der ikke vedrører udgifter omfattet af standardsatser for enhedsomkostninger eller faktiske omkostninger til leje af lokalet.

Hvis der er en risiko for overlappning, eller det er umuligt at dokumentere, at der ikke er nogen overlappninger, vil forvaltningsmyndigheden skulle vælge den mest hensigtsmæssige metode med henblik på at undgå (risiko for) dobbeltfinansiering.

2.4. Offentlige indkøb og brug af metoden med forenkede omkostninger

2.4.1. Brug af metoden med forenkede omkostninger i tilfælde af offentlige indkøb

I henhold til artikel 67, stk. 4, første punktum, i forordningen om fælles bestemmelser kan metoden med forenkede omkostninger ikke anvendes, når en operation som defineret i artikel 2, nr. 9), i forordningen om fælles bestemmelser eller et projekt, der udgør en del af en operation (som i sig selv støttes i form af tilskud eller tilbagebetalingspligtig bistand), gennemføres af støttemodtageren udelukkende gennem indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser. Hvis offentlige udbudsprocedurer i forbindelse med en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, er begrænset til bestemte omkostningskategorier, kan metoden med forenkede omkostninger dog anvendes »på hele

⁽¹⁷⁾ For en forklaring af de forskellige typer omkostninger med hensyn til finansiering efter fast takst henvises til afsnit 3.1.1.

operationen eller det projekt, der udgør en del af en operation«, jf. artikel 67, stk. 4, andet punktum. Dette punktum blev indført ved omnibusforordningen for at præcisere den tidligere ordlyd i artikel 67, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser. Det præciseres, at i tilfælde, hvor visse varer eller tjenesteydelser i forbindelse med et projekt eller en operation er blevet udliciteret via offentlige udbudsprocedurer, kan metoden med forenkledede omkostninger anvendes til at beregne alle omkostninger ved operationen, herunder omkostninger, der var genstand for offentlige udbudsprocedurer.

Kommissionen betragter operationer omfattet af offentlige kontrakter som operationer, der gennemføres ved indgåelse af offentlige kontrakter i overensstemmelse med direktiv 2004/18/EF (herunder dets bilag), direktiv 2009/81/EF og direktiv 2014/24/EU, som ophævede direktiv 2004/18/EF eller offentlige kontrakter under tærskelværdierne i samme direktiv.

Hvorvidt en operation eller et projekt udelukkende gennemføres gennem offentlige udbudsprocedurer eller ej, afhænger af omfanget af en operation eller et projekt som defineret af medlemsstaterne.

For at vurdere dette er det nødvendigt at fastlægge de projekter, der udgør operationen på det lavest mulige niveau. Hvis den offentlige udbudsprocedure dækker alle kategorier af omkostninger ved et projekt, kan metoden med forenkledede omkostninger ikke anvendes på det pågældende projekt.

I nogle tilfælde kan en støttemodtager via offentlige udbudsprocedurer udlicitere næsten hele eller langt størstedelen af en operation eller et projekt, idet det muligvis kun er aktiviteter inden for »projektstyring« eller »kommunikation«, der fortsat udføres hos støttemodtageren. I sådanne tilfælde er det klart, at operationen eller projektet ikke »udelukkende« gennemføres gennem offentlige udbudsprocedurer, og at metoden med forenkledede omkostninger kan anvendes på hele projektet eller operationen. Når det meste af projektet gennemføres gennem offentlige udbudsprocedurer, er det dog i praksis ikke sikkert, at valget af metoden med forenkledede omkostninger for de omkostningskategorier, der er omfattet af et udbud, udgør en effektiv udnyttelse af ressourcerne, da størstedelen af omkostningerne allerede er dækket af udbuddet. Selv om det ikke anbefales, er det imidlertid op til forvaltningsmyndighederne at vurdere, om der skal gøres brug af forenkledede omkostninger på hele projektet, hvis det ikke udelukkende gennemføres gennem offentlige udbudsprocedurer.

Eksempel (ESF): Et tilskud på 20 000 000 EUR bevilges til en offentlig arbejdsformidling (»støttemodtager«) med henblik på, i to år, at tilrettelægge reintegrationen af 5 000 langtidsløse (»operationen«): Denne operation skal gennemføres via flere projekter: 7 000 000 EUR til individualiserede støtteprojekter, der gennemføres internt, 5 000 000 EUR til uddannelsesprojekter gennemført internt af støttemodtageren og den resterende del (8 000 000 EUR) udelukkende udliciteret via offentlige kontrakter. Da støttemodtageren er en offentlig myndighed, skal uddannelsesinstitutioner udvælges til de udliciterede projekter udelukkende via offentlige udbudsprocedurer, og metoden med forenkledede omkostninger vil ikke finde anvendelse på disse projekter, der er en del af operationen. Metoden med forenkledede omkostninger kan udelukkende anvendes på de 12 000 000 EUR. For de uddannelsesprojekter, som støttemodtageren gennemfører med egne midler, accepteres det, at nogle af udgiftsposterne er udliciteret via offentlige udbudsprocedurer og inkluderet i metoden med forenkledede omkostninger (eksterne eksperter, rengøring osv.).

Eksempel (EFRU): En kommune modtager et tilskud for et beløb på højst 1 000 000 EUR i støtteberettigede omkostninger til anlæggelse af en vej. Til dette formål skal kommunen indgå en offentlig bygge- og anlægskontrakt med en anslået værdi på 700 000 EUR. Ud over dette pådrager kommunen sig visse omkostninger på 300 000 EUR (ekspropriationer, procesomkostninger⁽¹⁸⁾, overvågning af fremskridt på stedet, miljøundersøgelser udført af eget personale, kampagner, test med henblik på godkendelse af vejen osv.). For dette beløb på 300 000 EUR i direkte omkostninger, og for så vidt disse udgifter er støtteberettigede i henhold til de nationale bestemmelser og EU-bestemmelserne, kan metoden med forenkledede omkostninger (f.eks. indirekte omkostninger på grundlag af en fast takst) anvendes.

Eksempel (EFRU): En støttemodtager (kommune) modtager et tilskud for et beløb på højst 1 000 000 EUR i støtteberettigede omkostninger til anlæggelse af en vej.

⁽¹⁸⁾ Procesomkostninger er ikke støtteberettigede som led i ETS-programmer, jf. artikel 2, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 481/2014.

Forvaltningsmyndigheden ønsker — i forbindelse med denne operation, som ikke fuldt ud er genstand for en offentlig indkøbskontrakt — at anvende artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser til beregning af de indirekte omkostninger. Forvaltningsmyndigheden ønsker dog at afbøde virkningerne af brugen af personale ansat af underleverandører på niveauet af indirekte omkostninger. Den beslutter at udelukke de direkte omkostninger til personale ansat af underleverandører fra de direkte personaleomkostninger, hvorpå den faste takst anvendes.

Budgetforslaget til operationen er følgende:

Projekt 1: bygge- og anlægsarbejde (offentlig udbudsprocedure)	700 000 EUR
Projekt 2: andre omkostninger:	298 500 EUR
Direkte personaleomkostninger	50 000 EUR
Heraf direkte omkostninger til personale ansat af underleverandører	10 000 EUR
Andre direkte omkostninger	242 500 EUR
Indirekte omkostninger	(Direkte personaleomkostninger – direkte omkostninger til personale ansat af underleverandører) × 15 % = 40 000 EUR × 15 % = 6 000 EUR
Samlede anmeldte omkostninger	998 500 EUR

Når operationer gennemføres gennem offentlige udbudsprocedurer, er prisen i udbudsbekendtgørelsen pr. definition en enhedsomkostning eller et fast beløb, der udgør grundlaget for **støttemodtagerens betalinger til kontrahenten**. Med henblik på artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser udgør omkostninger, der fastsættes og betales af støttemodtageren på grundlag af beløb, der er fastlagt gennem offentlige udbudsprocedurer, imidlertid faktiske omkostninger, der er afholdt og betalt i henhold til artikel 67, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser ⁽¹⁹⁾.

Eksempel (ESF):

En støttemodtager, der gennemfører et kursus via en offentlig udbudsprocedure, kan i udbuddet anmode tilbudsgiverne om at give et pristilbud pr. deltager, der består prøven ved afslutningen af kurset.

Kontraktvilkårene kan således være: én bestået deltager = 1 000 EUR.

Hvis ti deltagere består prøven ved afslutningen af kurset, kan støttemodtageren anmelde 10 000 EUR i støtteberettigede udgifter til forvaltningsmyndigheden.

De 10 000 EUR betragtes som baseret på faktiske omkostninger. Derfor vil en kontrol eller revision af udgifterne bestå i en kontrol af den offentlige udbudsprocedure og overholdelsen af kontraktvilkårene (i dette eksempel at der er bevis for en bestået deltager pr. betalt enhedsomkostning). De underliggende omkostninger til kurset (leje af faciliteter, personaleomkostninger...) vil ikke blive kontrolleret, da kontrakten ikke indeholder bestemmelser om godtgørelse på grundlag heraf.

2.4.2. Anvendelse af den faste takst til beregning af direkte personaleomkostninger ved operationer, der gennemføres via offentlige udbudsprocedurer

Som fastsat i artikel 68a i forordningen om fælles bestemmelser kræver beregningen af de direkte personaleomkostninger ved en operation med en fast takst på op til 20 % af de direkte omkostninger bortset fra personaleomkostninger ikke en beregning for at fastlægge metoden, medmindre operationen omfatter offentlige bygge- og anlægskontrakter, der overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 4, litra a), i direktiv 2014/24/EU. Dette betyder, at hvis de direkte omkostninger ved operationen endda delvis dækkes af en sådan offentlig bygge- og anlægskontrakt, som overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 4, litra a), i direktiv 2014/24/EU, er det muligt at anvende den faste takst på 20 %, der er fastsat i forordningen. Dette nødvendiggør dog fastlæggelsen af en metode til fastsættelse af den gældende takst.

⁽¹⁹⁾ Jf. Rådets og Kommissionens fælles erklæring om artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser (omfattet af COREPER/Rådet, dok. 8207/12, ADD7 REV 1).

2.5. Forenelighed mellem metoden med forenklede omkostninger og statsstøttere reglerne

Det bør understreges, at statsstøttere reglerne i traktaten finder generel anvendelse. Desuden skal operationer i henhold til artikel 6 i forordningen om fælles bestemmelser overholde gældende EU-ret og national ret vedrørende dens anvendelse. Dette omfatter overholdelse af statsstøttere reglerne. Når finansieringen således udgør statsstøtte i henhold til artikel 107 i TEUF, skal disse regler overholdes i forbindelse med beregningen og forvaltningen af metoden med forenklede omkostninger som omhandlet i artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser. Forvaltningsmyndighederne skal derfor sikre, at de omkostningskategorier, som metoden med forenklede omkostninger anvendes på, er støtteberettigede i henhold til både ESI-fondenes regler og statsstøttere reglerne. De skal også sikre, at de maksimale støtteintensiteter, der er fastsat i statsstøttere reglerne, overholdes.

Gruppefritagelsesforordningerne, dvs. den generelle gruppefritagelsesforordning, Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014⁽²⁰⁾, forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte (EU) nr. 702/2014 og gruppefritagelsesforordningen vedrørende fiskeri (EU) nr. 1388/2014, indeholder undtagelser fra medlemsstaternes forpligtelse til at anmelde støtteordninger og ad hoc-støtte, der opfylder betingelserne i forordningen.

Det bør dog bemærkes, at ikke al støtte, der ydes af offentlige myndigheder, er underlagt statsstøttere reglerne. For det første bør det vurderes, om støtten til en operation betragtes som statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF. Yderligere oplysninger om statsstøttebegrebet findes i Kommissionens meddelelse⁽²¹⁾, som præciserer Kommissionens forståelse af traktatens artikel 107, stk. 1, som fortolket af Domstolen og Retten. Bestemmelserne i forordningerne⁽²²⁾ om »de minimis«-støtte bør også tages i betragtning. Støtte, der udgør »de minimis«-støtte, udgør ikke statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107. Hvis en operation, der finansieres af ESI-fondene, henhører under anvendelsesområdet for den relevante de minimis-forordning, betyder det derfor, at bidraget fra ESI-fondene ikke udgør statsstøtte. I forbindelse med de minimis-støtte er det således ikke nødvendigt at vurdere, om statsstøttere reglerne er overholdt, men kun om reglerne vedrørende ESI-fondene er overholdt, og om betingelserne for at betragte støtten som de minimis-støtte er opfyldt.

For at en operation kan være omfattet af den relevante de minimis-forordning, skal betingelserne (som fastsat i denne forordning) være opfyldt.

- 1) Den ydede støtte henhører under anvendelsesområdet for artikel 1 i den relevante de minimis-forordning.
- 2) Den ydede støtte overholder de lofter, der er fastsat i artikel 3 i den relevante de minimis-forordning.
- 3) Den ydede støtte opfylder de krav om beregning af bruttosubventionsækvivalenten, der er fastsat i artikel 4 i den relevante de minimis-forordning.
- 4) Den ydede støtte overholder de kumulationsregler, der er fastsat i artikel 5 i den relevante de minimis-forordning.
- 5) Den ydede støtte opfylder de overvågningskrav, der er fastsat i artikel 6 i den relevante de minimis-forordning.

2.5.1. Forenelighed mellem metoden med forenklede omkostninger og den generelle gruppefritagelsesforordning samt forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte

Kontrollen af, om ESI-fondenes operationer er i overensstemmelse med den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte, bør omfatte følgende trin:

— Omkostningers støtteberettigelse i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte og reglerne for ESI-fondene

For det første bør betingelserne for tildeling af støtte, når forvaltningsmyndigheden ønsker at yde støtte, der anses for at udgøre statsstøtte, kontrolleres i henhold til den relevante støttekategori/fritagelsesbestemmelse i den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte.

⁽²⁰⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁽²¹⁾ Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1).

⁽²²⁾ Forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren og forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren.

Forvaltningsmyndigheden bør derefter kontrollere, om de **forventede omkostninger ved en operation** inden for rammerne af denne støttekategori **er støtteberettigede, både på grundlag af de relevante fritagelsesbestemmelser i den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte og reglerne for ESI-fondene.**

I denne forbindelse giver artikel 7, stk. 1, i den generelle gruppefritagelsesforordning og artikel 7, stk. 1, i forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte, begge som ændret ved forordning (EU) 2017/1084 af 14. juni 2017, mulighed for, at støtteberettigede omkostninger i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning og forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte kan beregnes efter metoden med forenkede omkostninger, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser, forudsat at operationen i det mindste delvis finansieres gennem en EU-fond, der gør det muligt at anvende denne metode med forenkede omkostninger, og at omkostningskategorien er støtteberettiget i henhold til fritagelsen i den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte.

Dette betyder, at når der er **indført** en metode med forenkede omkostninger i overensstemmelse med forordningen om fælles bestemmelser eller forordningerne om de enkelte fonde, vil dette beløb som hovedregel blive anvendt til kontrol af overholdelsen af statsstøttereglerne, **forudsat at omkostningskategorien som sådan er støtteberettiget i henhold til statsstøttereglerne, og at støtten opfylder alle betingelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte.**

Hvis der **gøres brug** af metoden med forenkede omkostninger, bør de omkostningskategorier, der beregnes på grundlag af metoden med forenkede omkostninger, identificeres i den metode, der anvendes til at nå frem til det forenkede omkostningsbeløb. Hvis der gøres brug af metoden med forenkede omkostninger som defineret i forordningen om fælles bestemmelser eller andre regler for de enkelte fonde, bør dette sikres af forvaltningsmyndigheden, når den udsteder indkaldelser af forslag **til operationer, der kan være underlagt statsstøttereglerne**, ved at fastsætte de omkostningskategorier, som vil blive finansieret af ESI-fondene, for den pågældende operation, og som også er i overensstemmelse med den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte. Det bør endvidere anføres i det dokument, der fastsætter betingelserne for støtte til operationen, hvilke omkostningskategorier der betragtes som støtteberettigede til den pågældende operation.

For at kontrollere, om indirekte omkostninger (i forbindelse med ESI-fondene) er støtteberettigede i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning, bør det bemærkes, at indirekte omkostninger ofte udgør driftsomkostninger som defineret i artikel 2, nr. 39), i den generelle gruppefritagelsesforordning (»Driftsomkostningerne omfatter udgifter til personale, materialer, udliciterede tjenester, kommunikation, energi, vedligeholdelse, husleje og administration«). Hvis driftsomkostninger er støtteberettigede i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning, betyder det, at også de indirekte omkostninger i forbindelse med ESI-fondene kan betragtes som støtteberettigede omkostninger i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning. For den faste takst på 40 % (artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser) bør det dokument, der fastsætter støttebetingelserne, klart angive, hvilke omkostningskategorier der er omfattet af de 40 %.

— Kontrol af maksimal støtteintensitet

Hvis der er indført en metode med forenkede omkostninger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 67, 68, 68a og 68b i forordningen om fælles bestemmelser eller de relevante bestemmelser i forordningerne om de enkelte fonde, kan dette beløb anvendes til kontrol af overholdelsen af den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte, herunder støtteintensiteten. I lighed med, hvad der bør gøres ved anvendelse af de faktiske omkostninger i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning (eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte), kan det beløb, der følger af den metode, der anvendes til beregning af de forenkede omkostninger, anvendes til at kontrollere overholdelsen af den maksimale støtteintensitet inden for den relevante statsstøttekategori.

Eftersom den anvendte metode skal være i overensstemmelse med forsvarlig finansiel forvaltning, skal forvaltningsmyndighederne bruge en rimelig og forsigtig hypotese med henblik på at sikre, at de forenkede omkostninger er en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger. Dette gør det muligt at anvende det beløb, der er fastsat under de forenkede omkostninger, til at gøre det lettere at påvise overholdelse af den maksimale støtteintensitet, maksimale støttebeløb eller anmeldelsestærskler i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning eller forordningen om gruppefritagelse for landbrugsstøtte. Metoden vil blive underlagt revision for at sikre, at den er i overensstemmelse med de gældende regler for ESI-fonde og statsstøtte.

Bilag II indeholder et eksempel.

2.6. Brug af forenkede omkostninger i nettoindtægtskabende operationer

Metoden med forenkede omkostninger er en metode til at beregne omkostningerne, »udgiftssiden« af en operation. Derfor skal brugen af metoden med forenkede omkostninger ske uafhængigt af, hvorvidt en operation er indtægtskabende eller ej. For at bevare den forenkende virkning indfører forordningen om fælles bestemmelser dog visse specifikke bestemmelser for en indtægtskabende operation, der anvender faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger.

2.6.1. Operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutningen (artikel 61 i forordningen om fælles bestemmelser)

Artikel 61 i forordningen om fælles bestemmelser finder anvendelse på operationer, der genererer nettoindtægter:

- a) efter afslutningen heraf eller
- b) under gennemførelsen og efter afslutningen heraf.

I overensstemmelse med artikel 61, stk. 7, litra f), i forordningen om fælles bestemmelser finder artikel 61, stk. 1-6, i forordningen om fælles bestemmelser ikke anvendelse på operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutningen, og som har brugt faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger. Hvis operationer genererer nettoindtægter under gennemførelsen og efter afslutningen, dvs. hvor artikel 61 i forordningen om fælles bestemmelser finder anvendelse, jf. artikel 61, stk. 7, litra f), i forordningen om fælles bestemmelser, skal nettoindtægterne ikke tages i betragtning i forbindelse med operationer, hvor den offentlige støtte har form af faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger. I tilfælde af anvendelse af faste takster bør de nettoindtægter, der genereres af operationen, fastlægges på forhånd og trækkes fra projektets støtteberettigede udgifter.

2.6.2. **Operationer, der genererer nettoindtægter under gennemførelsen, og hvorpå artikel 61, stk. 1-6, i forordningen om fælles bestemmelser ikke finder anvendelse** ⁽²³⁾

For så vidt angår faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger, der anvendes i operationer, der genererer nettoindtægter under deres gennemførelse, skal nettoindtægterne ikke trækkes fra de støtteberettigede udgifter, så længe de er taget i betragtning på forhånd ved beregningen af det faste beløb eller standardsatsen for enhedsomkostninger (i henhold til artikel 65, stk. 8, litra f), i forordningen om fælles bestemmelser).

Hvis der ikke på forhånd var taget højde for nettoindtægterne i forbindelse med beregningen af de faste beløb eller standardsatserne for enhedsomkostninger, ville de støtteberettigede udgifter, som medfinansieres af ESI-fondene, skulle reduceres med nettoindtægterne genereret under gennemførelsen senest på datoen for støttemodtagerens endelige betalingsanmodning — i forhold til de støtteberettigede og de ikkestøtteberettigede dele af omkostningerne (artikel 65, stk. 8, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser).

Hvis der er valgt finansiering efter fast takst, skal eventuelle nettoindtægter, der ikke var taget højde for på tidspunktet for godkendelsen af operationen, og som er blevet direkte genereret under gennemførelsen af operationen, trækkes fra de støtteberettigede udgifter, som medfinansieres af ESI-fondene (med anvendelse af den faste takst), senest på datoen for støttemodtagerens endelige betalingsanmodning — i forhold til de støtteberettigede og de ikkestøtteberettigede dele af omkostningerne (artikel 65, stk. 8, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser).

Eksempel (ESF)

Der tilrettelægges en konference til fremme af iværksætterier. Støttemodtageren indgiver et budgetforslag, ifølge hvilket de samlede støtteberettigede omkostninger beløber sig til 70 000 EUR. Billetter til konferencen vil koste 3 EUR.

Arrangøren forventer at tiltrække 200 besøgende. De forventede indtægter beløber sig til $3 \text{ EUR} \times 200 = 600 \text{ EUR}$.

Konferencen viser sig at være en stor succes med flere besøgende end forventet (300 personer). Da denne operation kun medfinansieres af ESF, og nettoindtægterne ikke genereres efter afslutningen, finder artikel 61 i forordningen om fælles bestemmelser ikke anvendelse, da nettoindtægterne netop ikke genereres efter afslutningen. Artikel 65, stk. 8, i forordningen om fælles bestemmelser finder dog anvendelse.

— Metode 1: Der er taget højde for de genererede indtægter på forhånd

Det fastsatte faste beløb er følgende: Hvis konferencen afholdes, vil de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen beløbe sig til $70\,000 \text{ EUR} - 600 \text{ EUR} = 69\,400 \text{ EUR}$.

Den offentlige støtte til denne operation har form af et fast beløb, og der er taget højde for indtægter i forbindelse med fastsættelsen af det faste beløb. Det faktiske antal besøgende påvirker ikke det støtteberettigede beløb (fast beløb). Revisionssporet vil kræve bevis for afholdelsen af konferencen og for prisen på indgangsbilletten.

— Metode 2: Der er taget højde for de genererede indtægter på forhånd, men betingelserne ændrer sig under gennemførelsen

Det fastsatte faste beløb er følgende: Hvis konferencen afholdes, vil de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen beløbe sig til $70\,000 \text{ EUR} - 600 \text{ EUR} = 69\,400 \text{ EUR}$. Den offentlige støtte til denne operation har form af et fast beløb, og der er taget højde for indtægter i forbindelse med fastsættelsen af det faste beløb.

Arrangøren beslutter dog i sidste ende at fastsætte prisen for en indgangsbillet til 5 EUR i stedet for 3 EUR. I givet fald skal finansieringsgabene fratrækkes ($(5 \text{ EUR} \times 300) - 600 \text{ EUR} = 900 \text{ EUR}$).

De samlede støtteberettigede omkostninger vil beløbe sig til $69\,400 \text{ EUR} - 900 \text{ EUR} = 68\,500 \text{ EUR}$

⁽²³⁾ Artikel 65, stk. 8, i forordningen om fælles bestemmelser.

— Metode 3: Der er ikke taget højde for de genererede indtægter på forhånd

Det fastsatte faste beløb er følgende: Hvis konferencen finder sted, vil de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen beløbe sig til 70 000 EUR. Den offentlige støtte til denne operation har form af et fast beløb, og der er ikke taget højde for indtægter i forbindelse med fastsættelsen af det faste beløb.

Når støttemodtageren anmoder om godtgørelse (70 000 EUR), vil den pågældende skulle dokumentere, at konferencen fandt sted. Støttemodtageren vil også skulle fratække de faktiske indtægter, der er genereret under gennemførelsen ($3 \text{ EUR} \times 300 = 900 \text{ EUR}$).

I givet fald beløber det faste beløb sig til $70\,000 \text{ EUR} - 900 \text{ EUR} = 69\,100 \text{ EUR}$.

2.7. Specifikt for EFRU og ESF: krydsfinansiering

2.7.1. *Anmeldelse af foranstaltninger, der falder ind under artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser i forhold til metoden med forenklede omkostninger*

I henhold til artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser finder reglerne ⁽²⁴⁾ for den anden fond anvendelse på den del af operationen, hvor omkostningerne er støtteberettigede inden for rammerne af den anden fond (»krydsfinansiering«), når EFRU eller ESF yder støtte til en del af en operation. Der kan anvendes krydsfinansiering op til en grænse på 10 % af EU-finansieringen til hvert prioriteret felt.

Med undtagelse af faste takster kan der anvendes en enkelt metode med forenklede omkostninger i forbindelse med udgifter, der er støtteberettigede inden for rammerne af den ene eller den anden fond.

Anvendelsen af metoden med forenklede omkostninger kræver stadig, at medlemsstaterne overholder loftet på 10 % for hver prioriteret opgave (pr. fond og regionskategori, når det er relevant). »Krydsfinansierede« beløb bør registreres og overvåges fra sag til sag på grundlag af de data, der bruges til at definere metoden med forenklede omkostninger.

Specifikt gælder det for finansiering efter fast takst i forbindelse med krydsfinansiering, at der bør gælde separate faste takster i forbindelse med hver »ESF«- og »EFRU«-del af operationen. Faste takster for ESF og EFRU for lignende operationer vil blive anvendt til henholdsvis ESF- og EFRU-delene. Det er ikke muligt at anvende gennemsnittet af de to takster, da udgifterne skal kunne spores for at sikre, at det samlede loft på 10 % for krydsfinansiering overholdes. Hvis der ingen takst findes for den anden fond for en lignende type operation (for eksempel fordi reglen ikke gælder for den anden fond ⁽²⁵⁾), eller fordi der ikke er lignende operationer, der finansieres af den anden fond), skal forvaltningsmyndigheden træffe beslutning om den gældende takst i henhold til de almindelige retsprincipper i artikel 67, stk. 5, og artikel 68, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser.

2.7.2. *Eksempler*

Eksempel på ESF/EFRU-krydsfinansiering med enhedsomkostninger eller faste beløb

Hvis standardsatsen på 6 EUR/time \times deltager i tilfælde af en ESF-operation omfatter køb af infrastruktur til 0,50 EUR/time som støtteberettiget inden for rammerne af EFRU, vil det krydsfinansierede beløb blive $0,50 \text{ EUR} \times \text{antal »timer«} \times \text{deltager}$, der er gennemført.

Det samme princip gælder for faste beløb: Hvis det detaljerede budgetforslag indeholder nogle »krydsfinansierede udgifter«, vil de blive regnskabsført og overvåget separat. Eksempelvis udgør EFRU-udgiftstypen 5 000 EUR — af et fast beløb på 20 000 EUR, der finansieres af et ESF-program. Ved afslutningen af operationen er det krydsfinansierede beløb det beløb, der er fastlagt på forhånd (5 000 EUR ud af 20 000 EUR) eller »nul«, hvis tilskuddet ikke er betalt, fordi det på forhånd fastsatte output ikke er nået. Det binære princip for faste beløb gælder også for krydsfinansierede udgifter, medmindre det begrænses som følge af fastsatte delmål.

⁽²⁴⁾ Artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser blev ændret ved omnibusforordningen for at præcisere, at alle regler, der gælder for den anden fond, finder anvendelse på ESF eller EFRU, når der anvendes krydsfinansiering.

⁽²⁵⁾ Dette var særlig relevant før omnibusforordningens ikrafttræden, da artikel 14, stk. 2 og 3, om ESF fastsatte særlige bestemmelser om metoden med forenklede omkostninger, som kun fandt anvendelse på ESF (og som også kunne finde anvendelse på en del af en operation, der støttes af EFRU i overensstemmelse med artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, dvs. når EFRU ydede støtte til ESF-lignende aktiviteter). Med omnibusforordningen blev disse bestemmelser gennemført i forordningen om fælles bestemmelser og finder nu også anvendelse på EFRU.

Eksempel på ESF/EFRU-krydsfinansiering med finansiering efter fast takst

I tilfælde af en fast takst for indirekte omkostninger vil det krydsfinansierede beløb blive beløbet »krydsfinansierede direkte omkostninger«, som lægges til de indirekte omkostninger, der beregnes med den faste takst gældende for disse »krydsfinansierede direkte omkostninger«.

Eksempelvis udgør »ESF-typen« af direkte omkostninger 3 000 EUR — af en operation på 15 000 EUR, der finansieres af et EFRU-program — og de indirekte omkostninger beregnes som 10 % af de direkte omkostninger (300 EUR). Det krydsfinansierede beløb ville således beløbe sig til 3 300 EUR. Hvis de direkte omkostninger bliver reduceret ved afslutningen af operationen, vil det krydsfinansierede beløb (herunder til indirekte omkostninger) blive reduceret efter samme formel.

2.8. Specifikke regler for ELFUL og ETS**Specifikt for ELFUL**

Bilag III til denne vejledning indeholder en fortegnelse over ELFUL-foranstaltninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for metoden med forenklede omkostninger.

Specifikt for ETS

Specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer, for så vidt angår personaleudgifter, kontorudgifter og administrative udgifter, rejse- og indkvarteringsudgifter, udgifter til ekstern ekspertise og tjenesteydelser samt udgifter til udstyr, fastsættes på EU-niveau.

Med forbehold af reglerne om støtteberettigelse i forordningen om fælles bestemmelser, ETS-forordningen og de specifikke regler om støtteberettigelse for samarbejdsprogrammet fastsætter overvågningsudvalget yderligere regler om udgifters støtteberettigelse for samarbejdsprogrammet som helhed.

For så vidt angår spørgsmål, der ikke er omfattet af førnævnte regler, gælder de nationale regler i den medlemsstat, hvor udgiften blev afholdt.

KAPITEL 3**Typer af metoder med forenklede omkostninger****3.1. Finansiering efter fast takst**

Hvis der er tale om finansiering efter fast takst, beregnes specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart identificeret på forhånd, ved at anvende en procentsats, der er fastsat på forhånd for en eller flere andre kategorier af støtteberettigede omkostninger.

3.1.1. Definition af omkostningskategorierne

Der er højst tre typer omkostningskategorier i et system med finansiering efter fast takst:

- Gruppe 1: kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke den faste takst skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb
- Gruppe 2: kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst
- Gruppe 3: når det er relevant, andre kategorier af støtteberettigede omkostninger: Taksten finder ikke anvendelse på dem, og de beregnes ikke med den faste takst.

Forvaltningsmyndigheden skal — når den anvender et system med finansiering efter fast takst — definere de kategorier af omkostninger, der hører under de enkelte typer: Alle udgiftskategorier hører klart under én — og kun én — af de tre typer. I nogle tilfælde kan én type defineres i modsætning til en anden type eller de andre typer (i et system, hvor der kun er direkte (type 1) og indirekte omkostninger (type 2), kan indirekte omkostninger f.eks. defineres som alle de støtteberettigede omkostninger, der ikke er støtteberettigede direkte omkostninger).

Forordningen om fælles bestemmelser fastsætter ikke nogen begrænsninger af, hvilke kategorier af støtteberettigede omkostninger der kan anvendes til finansiering efter fast takst. Det vigtigste mål med anvendelsen af faste takster bør dog være forenkling og nedbringelse af fejlforekomster. Faste takster er således mest egnet til omkostninger, der er forholdsvis lave, og som er dyre at kontrollere.

Når en operation ⁽²⁶⁾ dækker mere end ét projekt, kan den faste takst anvendes på projektniveau, forudsat at der er tale om klart adskilte aktiviteter og omkostninger mellem projekterne.

3.1.2. *Specifikke systemer for finansiering efter fast takst til beregning af de omkostningskategorier, der er beskrevet i forordningen om fælles bestemmelser og forordningerne om de enkelte fonde*

Der er fastlagt visse specifikke systemer for finansiering efter fast takst på lovgivningsniveau. **De fleste af dem kan anvendes, uden at forvaltningsmyndigheden skal fastlægge en beregningsmetode til bestemmelse af den gældende takst.** Disse faste takster er fastsat i artikel 68 (med undtagelse af litra a), hvor der ikke findes nogen national metode for lignende operationer), 68a og 68b. I henhold til disse bestemmelser anvendes der en fast takst på en bestemt kategori af omkostninger (direkte omkostninger, andre direkte omkostninger end personaleomkostninger eller direkte personaleomkostninger) til beregning af andre kategorier af omkostninger (henholdsvis indirekte omkostninger, direkte personaleomkostninger og resterende støtteberettigede omkostninger ved en operation).

Ved hjælp af et af ovennævnte systemer skal forvaltningsmyndigheden (eller overvågningsudvalget for ETS-programmet) **fastlægge de omkostningskategorier, der dækkes af den faste takst**, dvs. de direkte og indirekte omkostninger og de direkte personaleomkostninger. Det er medlemsstatens eget ansvar at fastlægge de forskellige omkostningskategorier på en ensartet, utvetydig og ikkediskriminerende måde. Dette gælder især definitionen af direkte personaleomkostninger, som der anvendes en fast takst for andre omkostninger på.

Dette bør klart fremgå af de nationale støtteberettigelsesregler eller programregler inden for rammerne af ETS-programmer.

Som generel vejledning findes følgende definitioner:

- **Direkte omkostninger** er de omkostninger, som er direkte forbundet med gennemførelsen af operationen eller projektet, hvor den direkte forbindelse til denne individuelle operation eller det individuelle projekt kan påvises.
- **Indirekte omkostninger** er til gengæld sædvanligvis de omkostninger, som ikke er forbundet eller kan forbindes direkte med gennemførelsen af den pågældende operation. Sådanne omkostninger kan omfatte administrative udgifter, hvor man har svært ved at fastlægge det nøjagtige beløb for den enkelte operation eller det enkelte projekt (typisk udgifter til administration og personale, f.eks. til forvaltning, rekruttering, bogholderi eller rengøring osv. og til telefon, vand eller elektricitet osv.).
- **Personaleomkostninger** ⁽²⁷⁾ er fastsat i nationale regler og almindeligvis omkostninger som følge af en aftale mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager eller tjenesteydelseskontrakter for eksternt personale (forudsat at disse omkostninger kan identificeres klart). Hvis en støttemodtager f.eks. indgår kontrakt med en eksternt underviser med henblik på afholdelse af interne kurser, skal fakturaen indeholde oplysninger om de forskellige typer omkostninger. Underviserens løn betragtes som omkostninger til eksternt personale. Hvis underviserens personaleomkostninger ikke kan identificeres som en særskilt kategori i forhold til andre omkostningskategorier, f.eks. undervisningsmateriale, kan de ikke anvendes som grundlag for faste takster, f.eks. den faste takst på 40 %, jf. artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser. Personaleomkostninger er fastsat i nationale regler og omfatter almindeligvis den samlede løn, herunder naturalydelse i overensstemmelse med kollektive overenskomster, udbetalt til personer til gengæld for arbejde i forbindelse med operationen. De omfatter også skat og arbejdstagerens socialsikringsbidrag (første og anden søjle — tredje søjle kun i henhold til en kollektiv overenskomst eller ansættelseskontrakten) samt arbejdsgiverens obligatoriske og frivillige sociale bidrag. Personaleomkostninger kan være direkte eller indirekte omkostninger afhængigt af en analyse fra sag til sag.

Med henblik på anvendelsen af de faste takster i artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser (eller en anden fast sats fastsat af forvaltningsmyndigheden på grundlag af artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser, som skal anvendes på direkte personaleomkostninger) kan den samlede værdi af vederlaget som defineret i de nationale regler derfor betragtes som personaleomkostninger, da de repræsenterer det faktiske vederlag for den pågældende persons arbejde i operationen og derfor bør tages i betragtning ved fastlæggelsen af andre typer omkostninger ved operationen (som beregnes ved anvendelse af en fast takst på direkte personaleomkostninger). Dette gælder også i tilfælde, hvor lønnen (delvis) refunderes eller finansieres af tredjeparter (f.eks. direkte ansatte ansat med et ansættelsestilskud, den faste takst anvendes på den samlede værdi af vederlaget, selv om en del heraf betales af tredjemand).

⁽²⁶⁾ Ved en operation forstås i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9), i forordningen om fælles bestemmelser et projekt, en kontrakt, en aktion eller en gruppe af projekter, der er udvalgt af forvaltningsmyndigheden.

⁽²⁷⁾ Denne definition gælder ikke ETS. For så vidt angår en definition af personaleomkostninger i forbindelse med ETS, henvises der til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 481/2014.

Rejseudgifter betragtes imidlertid ikke som personaleomkostninger, bortset fra udgifter til pendling til arbejdspladsen, hvis nationale regler fastslår, at de var en del af bruttopersonaleudgifterne. Godtgørelser eller løn udbetalt til deltagere i ESF-operationer betragtes heller ikke som personaleomkostninger.

3.1.2.1. Metoder til beregning af indirekte omkostninger

I henhold til artikel 68, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser kan de indirekte omkostninger, såfremt gennemførelsen af en operation medfører sådanne, **beregnes på grundlag af en af de faste takster, der er fastsat i litra a), b) og c)**. Anvendelsen af disse faste takster til beregning af indirekte omkostninger er valgfri, dvs. at det er op til forvaltningsmyndigheden at beslutte, om den vil anvende disse faste takster, faktiske omkostninger eller andre metoder med forenklede omkostninger, der er fastsat på grundlag af artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser (f.eks. kan de indirekte omkostninger medtages i et fast beløb eller en enhedsomkostning, der fastsættes på grundlag af en af metoderne i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser).

— I litra a) fastsættes det generelle system for finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger med en takst på **op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger**. Formålet med denne bestemmelse er at indføre **et loft over de indirekte omkostninger**, der kan beregnes på grundlag af en fast takst. I modsætning til det tilfælde, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, skal den takst, der skal anvendes, begrundes i henhold til en af beregningsmetoderne i artikel 67, stk. 5, litra a) eller c), i forordningen om fælles bestemmelser (dvs. en rimelig, kontrollerbar og afbalanceret beregningsmetode eller en metode, der anvendes inden for rammerne af ordninger for tilskud, der finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en tilsvarende operation). Systemet er fleksibelt. Det kan være baseret på:

— kun to typer omkostninger — type 1: direkte omkostninger, type 2: indirekte omkostninger eller

— tre typer omkostninger: type 1: »begrænsede« direkte omkostninger (dvs. en underkategori af de direkte omkostninger), type 2: indirekte omkostninger beregnet på grundlag af type 1 og type 3: andre direkte omkostninger end de »begrænsede« omkostninger (type 1).

Det er f.eks. muligt at fastsætte en fast takst, der vil blive anvendt på de støtteberettigede **direkte personaleomkostninger** (som er en underkategori af de støtteberettigede direkte omkostninger). Den faste takst, der anvendes på de støtteberettigede direkte personaleomkostninger, kan være højere end 15 %, jf. artikel 68, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, forudsat at denne faste takst ikke overstiger 25 % af de støtteberettigede **direkte omkostninger** (for at overholde loftet i artikel 68, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser). Uagtet den underkategori af direkte omkostninger, som forvaltningsmyndigheden anvender til at fastsætte en fast takst til beregning af de indirekte omkostninger, skal den således altid kontrollere, om dette beløb (dvs. det beløb, der beregnes på grundlag af den faste takst) ikke er højere end 25 % af de støtteberettigede **direkte omkostninger**.

— I litra b) indføres en fast takst på **op til 15 % af de direkte personaleomkostninger** til beregning af de indirekte omkostninger. Forvaltningsmyndigheden kan bruge denne faste takst direkte uden begrundelse.

Her er et eksempel på et system med tre omkostningskategorier: (type 1) direkte personaleomkostninger, (type 2) indirekte omkostninger, (type 3) andre direkte omkostninger end personaleomkostninger (jf. eksempel i bilag I).

— I henhold til litra c) er det muligt at anvende en fast takst for ordninger for indirekte omkostninger i EU-politikker på grundlag af de ordninger, der anvendes inden for rammerne af Horisont 2020, LIFE osv. Artikel 20 og 21 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014⁽²⁸⁾ indeholder bestemmelser om gældende faste takster for beregningsmetoder for indirekte omkostninger, der anvendes i andre EU-politikker, og deres anvendelse på ESI-fondene (se afsnit 4.4).

3.1.2.2. Fast takst til fastsættelse af direkte personaleomkostninger

I henhold til artikel 68a, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser kan de direkte personaleomkostninger ved en operation beregnes som en fast takst på **op til 20 % af operationens direkte omkostninger, eksklusive personaleomkostninger**. Det betyder, at kun direkte personaleomkostninger kan beregnes som en fast takst (anvendes på andre direkte omkostninger end personaleomkostninger), uden at der stilles krav om, at medlemsstaten foretager en beregning for at fastsætte den gældende takst.

Hvis de direkte omkostninger til denne operation omfatter offentlige bygge- og anlægskontrakter, der overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 4, litra a), i direktiv 2014/24/EU, nødvendiggør anvendelsen af ovenstående faste takst en beregning for at fastsætte den gældende takst.

⁽²⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 1303/2013 (EUT L 138 af 13.5.2014, s. 5).

Direkte personaleomkostninger, der fastsættes på en sådan måde, kan danne grundlag for at anvende en fast takst i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser (en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til beregning af indirekte omkostninger). Omvendt kan direkte personaleomkostninger beregnet på grundlag af denne faste takst ikke danne grundlag for den faste takst i henhold til artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser (en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til beregning af de resterende støtteberettigede omkostninger ved operationen), jf. artikel 68b, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser.

Det er valgfrit at anvende denne faste takst til beregning af direkte personaleomkostninger, dvs. at det er op til forvaltningsmyndigheden at beslutte, om der skal gøres brug af denne faste takst, de faktiske omkostninger eller andre metoder med forenklede omkostninger, der er fastsat på grundlag af artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser.

3.1.2.3. Fast takst til fastsættelse af alle andre omkostninger ved operationen, bortset fra direkte personaleomkostninger

Direkte personaleomkostninger kan i henhold til artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser bruges til at beregne alle de andre støtteberettigede omkostninger ved operationen på grundlag af en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger. »Alle de andre støtteberettigede omkostninger« ved operationen omfatter alle andre støtteberettigede direkte omkostninger (undtagen direkte personaleomkostninger), indirekte omkostninger og, for så vidt angår EFRU, ESF og ELFUL, omkostninger, der er nævnt i artikel 68b, stk. 1, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser.

— Andre støtteberettigede omkostninger og godtgørelser og løn udbetalt til deltagerne

Artikel 68b, der blev indført ved omnibusforordningen, er inspireret af artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen (før den blev ændret ved omnibusforordningen). Denne artikel omhandlede allerede denne faste takst for operationer, der støttes af ESF. Med omnibusforordningen udvides anvendelsen af denne faste takst til at omfatte alle ESI-fondene. Der er imidlertid en væsentlig forskel mellem de to bestemmelser.

Artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen indeholdt ikke en undtagelse for løn og godtgørelser til deltagerne. De blev derfor betragtet som en del af de »andre støtteberettigede omkostninger ved operationerne«. Dette betyder, at artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen ikke gav støttemodtagerne mulighed for at anmelde løn og godtgørelser udbetalt til deltagerne ud over omkostninger beregnet på grundlag af den faste takst og de direkte personaleomkostninger. Dette gjorde anvendelsen af ESF-forordningens artikel 14, stk. 2, uattraktiv, da det ofte ville være utilstrækkeligt at anvende en fast takst på 40 % på de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til at dække omkostningerne til godtgørelser og løn til deltagerne.

Derfor giver omnibusforordningen — ud over at udvide denne faste takst til at omfatte alle ESI-fonde — også mulighed for i forbindelse med operationer, der gennemføres under ESF, EFRU eller ELFUL, at løn og godtgørelser, der udbetales til deltagere, betragtes som yderligere støtteberettigede omkostninger, der ikke er omfattet af den faste takst (artikel 68b, stk. 1, andet afsnit, i forordningen om fælles bestemmelser). Dette betyder, at der efter omnibusforordningens ikrafttræden kan anmodes om denne løn (dvs. månedlig bruttoløn til ansatte) og disse godtgørelser (såsom arbejdsløshedsunderstøttelse, dog ikke dagpenge eller rejsegodtgørelse) ud over de direkte personaleomkostninger og den faste takst, der anvendes for operationer, der gør brug af artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser.

Det bør bemærkes, at »godtgørelser og løn udbetalt til deltagerne« ikke kun omfatter løn og godtgørelser betalt af støttemodtageren, men også de tilfælde, hvor denne løn eller disse godtgørelser betales af tredjemand, når de betragtes som støtteberettigede udgifter. Dette er f.eks. tilfældet for ESF, når de opfylder betingelserne i artikel 13, stk. 5, i ESF-forordningen ⁽²⁹⁾.

— Brug af den faste takst på 40 %

Denne bestemmelse giver forvaltningsmyndigheden mulighed for at anvende en fast takst på op til 40 %, uden at det er nødvendigt at foretage nogen beregning for at fastsætte den gældende takst. Det betyder, at forvaltningsmyndigheden kan anvende en takst, **der ikke er højere end 40 %, uden at det er nødvendigt at begrunde den**. Dette berører ikke behovet for at sikre ligebehandling mellem støttemodtagere. Forvaltningsmyndigheden kan dog fastsætte en højere takst end 40 % på grundlag af en af metoderne i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser (dvs. uden for anvendelsesområdet for artikel 68b).

Endelig kan denne faste takst på op til 40 % som forklaret i afsnit 3.1.2.2 i overensstemmelse med artikel 68b, stk. 2, ikke anvendes i en operation, når de samlede direkte personaleomkostninger ved den pågældende operation beregnes på grundlag af en fast takst (f.eks. den faste takst i henhold til artikel 68a, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser).

⁽²⁹⁾ Bidrag i naturalydelser i form af godtgørelser eller løn, som tredjemand har afholdt (til fordel for deltagerne i en operation), er berettiget til støtte fra ESF, forudsat at betingelserne som fastsat i denne bestemmelse er opfyldt, dvs. bidrag i naturalydelser er afholdt i overensstemmelse med nationale regler, herunder regnskabsregler, og de ikke overstiger de udgifter, som tredjemand har afholdt.

Eksempel

De anslåede omkostninger til et kursus er følgende:

Direkte omkostninger i alt	55 000	Indirekte omkostninger i alt	5 000
Direkte personaleomkostninger	30 000	Indirekte personaleomkostninger	4 000
Omkostninger til lokaler	4 000	Elektricitet, telefon	1 000
Rejseudgifter	5 000		
Måltider	1 000		
Information/PR	5 000		
Godtgørelser udbetalt af den offentlige arbejdsformidling til deltagerne	10 000		

Forvaltningsmyndigheden kan beslutte at anvende artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser på dette projekt. Loftet over tilskudsaftalens beløb ville i givet fald være følgende:

Direkte personaleomkostninger: 30 000 EUR

Andre udgifter: $30\,000 \times 40\% = 12\,000$ EUR

Da de godtgørelser, som de offentlige arbejdsformidlinger udbetaler til deltagerne, kan anmeldes ud over de direkte personaleomkostninger og den faste takst, bliver de samlede støtteberettigede omkostninger:

Samlede omkostninger: $30\,000 + 12\,000 + 10\,000 = 52\,000$ EUR

3.1.2.4. Begrundelse af faste takster i henhold til forordningen om fælles bestemmelser

De faste takster, der er nævnt i artikel 68, stk. 1, litra b), artikel 68b, stk. 1, og artikel 68a, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser, gør det muligt at anvende en takst »op til« den takst, der er fastsat i den relevante artikel, uden at det er nødvendigt, at medlemsstaten foretager en beregning for at fastsætte denne takst. Det betyder, at forvaltningsmyndigheden kan anvende enhver takst op til den takst, der er nævnt i den relevante artikel, og den behøver ikke begrunde valget af denne takst, selv om den ligger under den takst, der er fastsat i forordningen. Hvis der vælges en lavere takst, er der intet krav om at foretage nogen beregning.

Når der træffes afgørelse om, hvilken fast takst der skal anvendes, skal **princippet om ligebehandling af støttemodtagerne** overholdes.

3.1.2.5. Tidsmæssig anvendelse

De ændringer, der blev indført ved omnibusforordningen, af artikel 68 i forordningen om fælles bestemmelser og den nye artikel 68a i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 68b i forordningen om fælles bestemmelser, finder anvendelse fra forordningens ikrafttræden, dvs. fra den 2. august 2018 ⁽³⁰⁾.

Disse bestemmelser kan anvendes til operationer, hvor de potentielle støttemodtagere endnu ikke er blevet udvalgt (dvs. indkaldelsen er stadig åben, eller der iværksættes en ny indkaldelse). Bestemmelserne medfører flere fordele for støttemodtagerne, hvorfor de også kan anvendes på operationer, der allerede er ved at blive gennemført, forudsat at følgende kumulative betingelser er opfyldt:

- Betingelserne for støtte (på grundlag af de nye bestemmelser) indføres for fremtiden, dvs. for den fremtidige gennemførelse af operationen.
- Princippet om ligebehandling af støttemodtagere overholdes.
- I tilfælde af operationer, der allerede er ved at blive gennemført, er støttemodtageren indforstået med, at betingelserne ændres, og at godtgørelsen vil ske på grundlag af en metode med forenkede omkostninger.

⁽³⁰⁾ Artikel 282, stk. 1 og 2, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.

- Der er en klar adskillelse mellem refusionsperioden baseret på faktiske omkostninger (eller tidligere bestemmelser knyttet til metoden med forenkede omkostninger) og perioden baseret på metoden med forenkede omkostninger, der blev indført med omnibusforordningen. Hvis der f.eks. indføres en fast takst på 15 % for indirekte omkostninger baseret på de støtteberettigede direkte personaleomkostninger (artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser), bør det fastsættes, at de indirekte omkostninger fra en bestemt dato (»dato x«, ikke før den 2. august 2018) vil blive beregnet og refunderet på grundlag af den faste takst, dvs. at denne faste takst for indirekte omkostninger vil blive anvendt på alle personaleomkostninger, der påløber fra denne dato (»dato x«). Det samme princip gælder for den faste sats på 40 %, der er fastsat i artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser, herunder muligheden for at anmelde godtgørelser og løn udbetalt til deltagerne. For ESF-operationer, der har modtaget støtte på grundlag af ESF-forordningens artikel 14, stk. 2, før omnibusforordningens ikrafttræden, kan f.eks. kun godtgørelser og løn udbetalt til deltagerne fra »dato x«, anmeldes som yderligere støtteberettigede omkostninger).

Eksempel

En forvaltningsmyndighed ønsker at beregne alle de andre støtteberettigede omkostninger ved en operation ved at anvende en fast takst på de støtteberettigede direkte personaleomkostninger ved operationen på 150 000 EUR. I overensstemmelse med artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser beslutter forvaltningsmyndigheden at anvende en takst på 35 %. Det betyder, at de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen er $150\,000\text{ EUR} + (150\,000\text{ EUR} \times 0,35) = 202\,500\text{ EUR}$.

Eksempel (ESI-fonde): lokaludvikling styret af lokalsamfundet

Forvaltningsmyndigheden har — på grundlag af tidligere erfaringer — vurderet den typiske andel af drifts- og aktivitetsomkostninger for den lokale aktionsgruppe sammenlignet med de udgifter, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af lokale operationer i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelsen og gennemførelsen af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter. Selv om støtte fra ESI-fondene til drifts- og aktivitetsomkostninger ikke må overstige tærsklen på 25 % af de samlede offentlige udgifter, der er afholdt i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet i henhold til artikel 35, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, viser erfaringerne, at denne procentsats i de fleste tilfælde faktisk er lavere.

Forvaltningsmyndigheden fastsætter en fast takst på 17 % af gennemførelsesomkostningerne (baseret på en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, litra d), og artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, men ikke artikel 68, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, eftersom denne faste takst i henhold til artikel 35, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser ikke blot omfatter indirekte omkostninger) for udgifter, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af operationer i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelsen og gennemførelsen af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter, således at følgende omkostninger er omfattet:

- driftsomkostninger (driftsudgifter, personaleomkostninger, uddannelsesomkostninger, PR-omkostninger, finansielle omkostninger, omkostninger i forbindelse med overvågningen og evalueringen af strategien, jf. artikel 35, stk. 1, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser)
- omkostninger i forbindelse med aktiviteter under strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet med henblik på at lette udveksling mellem interessenterne for at skaffe oplysninger og fremme strategien samt bistå potentielle støttemodtagere med henblik på udvikling af aktioner og forberedelse af ansøgninger, jf. artikel 35, stk. 1, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser).

Hvis det budget, der er afsat til den lokale aktionsgruppe til gennemførelse af operationerne i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelse og gennemførelse af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter for perioden 2014-2020, er på 1,5 mio. EUR (type 1), vil det maksimale budget, som svarer til drifts- og aktivitetsomkostningerne, være på $1,5\text{ mio. EUR} \times 17\% = 255\,000\text{ EUR}$ (type 2). Den samlede budgetbevilling til den lokale aktionsgruppe beløber sig således til 1,755 mio. EUR.

I gennemførelsesfasen betyder det, at når en støttemodtager anmoder om godtgørelse af udgifter afholdt i forbindelse med et projekt, vil den lokale aktionsgruppe også kunne anmode om 17 % af denne sum til drifts- og aktivitetsomkostninger.

Hvis de afholdte udgifter i forbindelse med et projekt f.eks. beløber sig til 1 000 EUR (type 1), kan den lokale aktionsgruppe anmelde $1\,000\text{ EUR} \times 17\% = 170\text{ EUR}$ (type 2) til forvaltningsmyndigheden for sine drifts- og aktivitetsomkostninger.

Den lokale aktionsgruppe vil ikke skulle indgive dokumentation for sine drifts- og aktivitetsomkostninger, som er indberettet på grundlag af den faste takst, men metoden til beregning af de 17 % skal kunne kontrolleres.

Det skal bemærkes, at den faste takst kan fastsættes særskilt for drifts- eller aktivitetsomkostninger.

NB. Husk, at metoden til beregning af den faste takst — som i eksemplet ovenfor — ikke nødvendigvis skal være den samme som den, der anvendes til fastsættelse af loftet på 25 %. Uanset hvilken metode der bruges til at fastsætte den faste takst, skal bestemmelserne om loftet over drifts- og aktivitetsomkostninger i henhold til artikel 35, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser dog overholdes.

3.2. Standardsatser for enhedsomkostninger

3.2.1. *Generelle principper*

Hvis der er tale om standardsatser for enhedsomkostninger, vil alle eller en del af de støtteberettigede omkostninger ved en operation blive **beregnet** på grundlag af kvantificerede aktiviteter, input, output eller resultater ganget med på forhånd fastsatte standardsatser for enhedsomkostninger. Denne mulighed kan bruges til alle former for operationer, projekter eller en del af et projekt, når det er muligt at definere mængder i forbindelse med en aktivitet og standardsatser for enhedsomkostninger. Standardsatser for enhedsomkostninger anvendes typisk til let identificerbare mængder.

Enhedsomkostninger kan være **procesbaserede** for gennem en bedste tilnærmelse at dække de faktiske omkostninger ved levering af en operation. De kan også være **resultatbaserede** (output eller resultat) eller defineres på grundlag af både processen og resultatet. Desuden kan der fastsættes forskellige enhedsomkostninger for forskellige aktiviteter inden for en operation.

Forvaltningsmyndighederne bør tage revisionssporet i betragtning, når de vælger mellem proces- og outputbaserede enhedsomkostninger.

Eksempel (ESF)

a) Procesbaseret: For avanceret IT-uddannelse på 1 000 timer til 20 deltagere kan de støtteberettigede omkostninger beregnes på grundlag af prisen pr. undervisningstime \times antal deltagertimer. Omkostningerne pr. time er blevet fastlagt på forhånd af forvaltningsmyndigheden og fremgår af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

Hvis man, for eksempel, antager, at forvaltningsmyndigheden fastsætter uddannelsesomkostninger på 7 EUR pr. undervisningstime pr. deltager, ville det maksimale tilskud til projektet være $1\,000 \text{ timer} \times 20 \text{ deltagere} \times 7 \text{ EUR/time} / \text{deltager} = 140\,000 \text{ EUR}$.

Ved afslutningen af operationen vil de endelige støtteberettigede omkostninger blive fastsat på grundlag af det faktiske antal timer for hver deltager (herunder eventuelt begrundet fravær) i henhold til de uddannelsessøgendes reelle deltagelse og afholdte kurser. **Der vil stadig være brug for nøjagtige fremmødelister med angivelse af uddannelsesaktiviteterne og attestering af deltagernes reelle tilstedeværelse.**

Hvis der i alt kun deltog 18 deltagere i uddannelsen, seks af dem i 900 timer, fem af dem i 950 timer, fem af dem i 980 timer og de resterende to deltagere i 1 000 timer, ville det samlede antal timer \times deltagere være lig med:

$$900 \times 6 + 950 \times 5 + 980 \times 5 + 1\,000 \times 2 = 17\,050 \text{ uddannelsestimer i alt} \times \text{deltagere.}$$

De støtteberettigede udgifter vil være: $17\,050 \text{ uddannelsestimer} \times 7 \text{ EUR} = 119\,350 \text{ EUR}$.

b) Resultatbaseret: Den avancerede IT-uddannelse på 1 000 timer består af fem moduler à hver 200 timer. Der blev anvendt en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser til at fastsætte de samlede omkostninger ved at gennemføre denne IT-uddannelse for 25 deltagere. De samlede omkostninger, 140 000 EUR, tilskrives derefter de udvalgte deltagere. Hvis der tages højde for en historisk fejlrate på 20 % (dvs. fem deltagere), vil enhedsomkostningerne pr. deltager og gennemført modul være $140\,000 \text{ EUR} / 20 \text{ deltagere} / 5 \text{ moduler} = 1\,400 \text{ EUR}$ (enhedsomkostning pr. deltager pr. gennemført modul).

Revisionssporet vil omfatte et dokument, der dokumenterer deltagernes støtteberettigelse, og et certifikat pr. gennemført modul eller fuldført kursus. Der kræves ingen timesedler.

Eksempel (EFRU, outputbaseret): Støttemodtageren, et regionalt handelskammer, arrangerer en rådgivningstjeneste for små og mellemstore virksomheder i regionen. Denne tjeneste leveres af det regionale handelskammers rådgivere. Baseret på tidligere regnskaber for den »rådgivende« afdeling anslås en dags rådgivning til 350 EUR. Bistanden vil blive beregnet på grundlag af følgende formel: antal dage × 350 EUR. **Der vil stadig være brug for nøjagtige timesedler med angivelse af rådgivningsaktiviteterne og rådgivernes tilstedeværelse.**

Eksempel (ESF, resultatbaseret): Et jobsøgningshjælpeprogram, der varer seks måneder (»operationen«) kan finansieres på grundlag af standardsatser for enhedsomkostninger (for eksempel 2 000 EUR/person) for hver af de 20 deltagere i operationen, som får et job og beholder det i en på forhånd fastlagt periode, for eksempel seks måneder. Enhedsomkostningen på 2 000 EUR pr. udvalgt deltager blev fastsat under hensyntagen til omkostningerne for alle deltagere. Beløbet dækker derfor også udgifter til deltagere, der ikke gennemfører forløbet.

Beregning af den maksimale støtte, der er afsat til operationen: 20 personer × 2 000 EUR/formidlet job = 40 000 EUR.

De endelige støtteberettigede omkostninger beregnes på grundlag af operationens faktiske output: Hvis kun 17 personer blev bragt tilbage på arbejdsmarkedet og beholdt deres job i den ønskede periode, ville de endelige støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke tilskuddet vil blive udbetalt til støttemodtageren, være 17 × 2 000 EUR = 34 000 EUR.

Eksempel (ELFUL, outputbaseret): »Investeringer i udvikling af skovarealer og forbedring af skovenes levedygtighed« (artikel 21 i forordning (EU) nr. 1305/2013)

En skovbruger vil modtage støtte til skovrejsning og bevarelse af tre hektar skov i syv år. Forvaltningsmyndigheden har defineret omkostningerne (skovrejsning og bevarelse) på forhånd afhængigt af skovtypen. Denne metode indgår i programmet for udvikling af landdistrikterne. Enhedsomkostningerne er som følger: 2 000 EUR/ha til skovrejsningen og 600 EUR/ha det første år og 500 EUR/ha de efterfølgende år til bevarelsen.

De samlede støtteberettigede omkostninger ville således beløbe sig til:

$$3 \text{ ha} \times 2\,000 \text{ EUR/ha} + 3 \text{ ha} \times 600 \text{ EUR/ha} + (3 \text{ ha} \times 500 \text{ EUR/ha}) \times 6 \text{ år} = 16\,800 \text{ EUR}$$

Eksempel (EHFF, procesbaseret): Dataindsamling (udgifter til køretøjer)

Dagsatserne for anvendelse af køretøjer beregnes på grundlag af historiske data (gennemsnit fra tidligere år). Antallet af dage, der er afsat til projektet, fremgår derefter af logbøger.

3.2.2. *Personaleomkostninger beregnet efter en timesats (artikel 68a, stk. 2 til 4, i forordningen om fælles bestemmelser)*

Beregning af timesatsen

Artikel 68a, stk. 2 til 4, i forordningen om fælles bestemmelser beskriver en særlig metode til beregning af personaleomkostninger⁽³¹⁾. I overensstemmelse med denne artikel kan personaleomkostninger fastsættes ved at beregne en timesats, der beregnes på følgende måde:

$$\text{Personaleomkostninger pr. time} := \frac{\text{seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter}}{1\,720}$$

Før omnibusforordningen trådte i kraft, var denne metode til beregning af personaleomkostninger allerede fastsat i artikel 68, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser. Omnibusforordningen indførte imidlertid yderligere ændringer af denne bestemmelse (nu flyttet til den nye artikel 68a, stk. 2 til 4, i forordningen om fælles bestemmelser) for at præcisere dens anvendelse og gøre det muligt at anvende den på deltidsbeskæftigede.

⁽³¹⁾ Personaleomkostninger kan også fastsættes ved en anden metode, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser, f.eks. kan enhedsomkostninger med en anden nævner end 1 720 timer fastsættes på grundlag af artikel 67, stk. 1, litra b), og artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser.

De beregnede personaleomkostninger vedrører gennemførelsen af en operation. »Gennemførelse af en operation« skal forstås som gennemførelse af alle trin i operationen. Det er ikke meningen, at visse personaleomkostninger i forbindelse med specifikke trin i en operation skal udelukkes.

Nævneren, dvs. de 1 720 timer, er en almindelig årlig »arbejdstid«, der kan bruges direkte, uden at det er nødvendigt for medlemsstaten at foretage nogen beregninger. Dette tal er baseret på medlemsstaternes gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ganget med 52 uger, hvorfra den årlige betalte ferie og de gennemsnitlige årlige helligdage er fratrukket.

Nævneren vil dog skulle begrundes. I forordningen om fælles bestemmelser henvises der til »de seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter«. Forordningen om fælles bestemmelser indeholder dog **ikke en definition af bruttopersonaleudgifter**. I overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser skal de nationale regler for støtteberettigelse definere, hvad de årlige bruttopersonaleudgifter dækker over, under hensyntagen til den sædvanlige regnskabspraksis (se afsnit 4.2.2.)⁽³²⁾ og nationale regler (f.eks. kan det i de nationale regler være fastsat, at udgifter til pendling til arbejdspladsen indgår i bruttopersonaleudgifterne).

I forordningen henvises til beregningen af timesatsen ved hjælp af de »**seneste**« dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter. Det betyder, at de anvendte data skal være de senest tilgængelige. En beregningsmetode baseret på støttemodtagerens historiske data er derfor normalt ikke relevant. Hensigten med udtrykket »seneste« i artikel 68a, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser er at sikre, at de anvendte data er tilstrækkeligt nye og dermed viser de faktiske personaleomkostninger.

Årlige bruttopersonaleudgifter **behøver ikke at vedrøre et kalenderår eller regnskabsår** (f.eks. kan det være data vedrørende perioden oktober 2015 til september 2016). Det afgørende er, at bruttopersonaleudgifterne dækker en hel periode på 12 måneder. Der kan være tale om perioden på 12 måneder forud for afslutningen af en rapporteringsperiode (for operationen eller programmet), 12 måneder før tilskudsaftalen eller 12 måneder i det foregående kalenderår. I overensstemmelse med artikel 68a i forordningen om fælles bestemmelser kan disse — hvis der ikke findes data for en hel periode på 12 måneder —

- udledes af de tilgængelige dokumenterede bruttopersonaleudgifter (f.eks. kan en forvaltningsmyndighed tage data om en medarbejder, for hvem der foreligger fire måneders data, og ekstrapolere disse til en årlig bruttopersonaleudgift, hvor det er relevant under hensyntagen til f.eks. lovbestemte feriepenge eller såkaldte 13. månedsbetalinger)
- ekstrapoleres på baggrund af ansættelseskontrakten under hensyntagen til støtteberettigede arbejdsgiverbidrag til sociale ordninger og andre obligatoriske betalinger
- udledes af kollektive overenskomster.

De årlige bruttopersonaleudgifter kan baseres på denne persons faktiske personaleomkostninger. Er der måneder med ufuldstændige data, kan der anvendes ekstrapolerede værdier til at nå frem til en god indikator for de faktiske omkostninger for en periode på 12 måneder.

De årlige bruttopersonaleudgifter kan endvidere være baseret på gennemsnittet af personaleomkostningerne til en større gruppe arbejdstagere, f.eks. på samme løntrin eller en tilsvarende foranstaltning, der nogenlunde svarer til personaleomkostningsniveauet.

De seneste årlige bruttopersonaleudgifter **skal dokumenteres**: Dette kan ske ved hjælp af regnskaber, lønrapporter, henvisning til offentligt tilgængelige aftaler eller dokumenter osv. De skal ikke revideres på forhånd, men skal kunne revideres.

I særlige situationer kan timesatsen også fastsættes efter projektets start. Det kan f.eks. fastslås, hvornår en ansat deltager i projektet (underskrivelse af ansættelseskontrakten eller ændring af arbejdsopgaver for en ansat), eller når støttemodtageren indberetter sine omkostninger til forvaltningsmyndigheden. I dette tilfælde skal det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte, dog også præcisere anvendelsen af denne metode.

3.2.3. Fastsættelse af støtteberettigede personaleomkostninger ved hjælp af den beregnede timesats

Antallet af arbejdstimer skal fastsættes i overensstemmelse med reglerne for støtteberettigelse i det pågældende operationelle program. Kun antallet af arbejdstimer bør bruges til at beregne og anmelde de støtteberettigede personaleomkostninger. Den årlige ferie er f.eks. allerede indregnet i personaleomkostningerne pr. time. Sygeorlov kan anmeldes som personaleomkostninger, hvis de dermed forbundne omkostninger betales af støttemodtageren (dvs. de afholdes af modtageren). Hvis udgifterne dækkes af en tredjepart (f.eks. langvarig sygeorlov, for hvilken udgifterne dækkes af den sociale sikringsordning) eller i tilfælde af ulønnet ferie eller fravær (f.eks. ubegrundet fravær), hvor modtageren ikke har

⁽³²⁾ På grundlag af artikel 18, stk. 1, i ETS-forordningen (EU) nr. 1299/2013 fastsætter artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EF) nr. 481/2014 særlige regler for støtteberettigede udgifter til personaleomkostninger med henblik på at afgrænse indholdet af bruttopersonaleudgifter for det personale, der er ansat af modtageren.

afholdt nogen udgifter, **bør de tilsvarende timer/dage, der ikke er udført, ikke medregnes ved fastsættelsen af de støtteberettigede personaleomkostninger, der kan anmeldes.** Dette skyldes, at støttemodtageren i disse tilfælde ikke har afholdt nogen omkostninger. Hvis der imidlertid forekommer personaleomkostninger til ekstra personale, der erstatter den person, der er på sygeorlov (eller anden form for orlov), er disse personaleomkostninger støtteberettigede (dvs. det tilsvarende antal arbejdstimer medregnes ved beregningen af de støtteberettigede personaleomkostninger).

I overensstemmelse med artikel 68a, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser kan disse ikke overstige det antal timer, der anvendes i beregningsmetoden baseret på artikel 68a, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, når de anmelder det faktisk udførte antal arbejdstimer. Det betyder, at når 1 720 er anvendt som nævner, må de anmeldte timer ikke overstige 1 720. 1 720 timer udgør således det maksimale antal timer, der kan anmeldes for arbejde i en operation i en periode på 12 måneder. Hvis der er anvendt en pro rata-sats på 1 720 som nævner, gælder det samme princip (f.eks. ville nævneren for ansatte med en deltidskontrakt på 50 % være 860 timer, og 860 er dermed det maksimale antal timer, der kan anmeldes for de berørte medarbejdere. For personale involveret i flere operationer gælder loftet pro rata for hver operation).

Som det udtrykkeligt fremgår af artikel 68a, stk. 3, andet afsnit, finder dette ikke anvendelse på ETS for deltidsudsendelser til en operation, hvor timesatsen kan multipliceres med det faktisk udførte antal arbejdstimer, og dermed kan de 1 720 timer overskrides.

Når 1 720-timersreglen anvendes, betragtes det deraf følgende beløb for timesatsen som en enhedsomkostning. Denne enhedsomkostning kan anvendes til godtgørelse af udgifter til personaleomkostninger, eller den kan anvendes til at beregne alle indirekte omkostninger (f.eks. ved at anvende den faste takst på 15 % i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, litra b)) eller til at beregne alle andre resterende støtteberettigede omkostninger (ved at anvende den faste takst på 40 % i overensstemmelse med artikel 68b, stk. 1). Det samlede beløb, der fastsættes efter anvendelse af sådanne faste takster, betragtes også som en enhedsomkostning.

Hvis der er tale om et projekt, der gennemføres over en årrække, kan forvaltningsmyndigheden vælge at **opdatere personaleomkostningerne pr. time**, når nye data foreligger, eller bruge de samme i hele gennemførelsesperioden. Hvis gennemførelsesperioden er særlig lang, ville det være god praksis at fastsætte mellemliggende trin, hvor og hvordan personaleomkostningerne pr. time kan revideres.

3.2.4. Deltidsbeskæftigede i operationen med fast tid pr. måned

Når ansatte arbejder på deltid på en opgave, men med en fast tidsmæssig procentdel pr. måned, er der i henhold til artikel 68a, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser ikke et krav om et arbejdstidsregistreringssystem for at kontrollere antallet af arbejdstimer. Arbejdsgiveren bør imidlertid udstede et dokument, der angiver den faste procentdel af arbejdstiden på operationen pr. måned, og denne procentdel kan anvendes til at beregne de støtteberettigede personaleomkostninger. Denne procentdel kan også fastsættes i ansættelseskontrakten. Hvis en person f.eks. arbejder 60 % af sin tid på et projekt, kan de støtteberettigede direkte personaleomkostninger for den pågældende person beregnes ved at gange bruttopersonaleudgifterne (baseret enten på faktiske omkostninger eller en beregnet enhedsomkostning) med 60 %.

3.2.5. Tidsmæssig anvendelse

De ændringer af 1 720-timersmetoden, der blev indført ved omnibusforordningen, finder anvendelse fra datoen for forordningens ikrafttræden, dvs. den 2. august 2018. Forvaltningsmyndigheden kan dog anvende den på igangværende operationer, forudsat at visse betingelser er opfyldt (jf. 3.1.2.5).

Eksempel (EFRU): Visse typer af projekter rettet mod små og mellemstore virksomheder inden for FoU og innovation indebærer ofte personaleomkostninger som et centralt element. Anvendelse af standardsatser for enhedsomkostninger som en mulighed er en velkommen forenkling for disse små og mellemstore virksomheder. Enhedsomkostningerne for aktiviteter, der i dette tilfælde er udtrykt som en timesats for timer, som personalet rent faktisk har arbejdet. Det er defineret på forhånd i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, og som fastsætter det maksimale tilskud til de maksimalt tilladte arbejdstimer ganget med enhedsprisen (de beregnede udgifter for de involverede medarbejdere).

Med henblik på en bedste tilnærmelse af de faktiske omkostninger og for at tage hensyn til forskelle mellem regioner og brancher defineres prisen for en standardenhed som personaleomkostninger pr. time efter følgende formel:

personaleomkostninger pr. time = årlig bruttoløn (herunder lovpligtige omkostninger) divideret med den gennemsnitlige arbejdstid ifølge reglerne (idet der tages højde for årlig ferie)

Eksempel: Personaleomkostninger pr. time = 60 000 EUR/(1 980 timer – 190 timers årlig ferie) = 60 000/1 790 = 33,52 EUR/time.

Den finansielle støtte til operationen er beregnet som timeløn ganget med det reelle og kontrollerede antal af arbejdstimer. Dette kræver, at små og mellemstore virksomheder skal opbevare al dokumentation for arbejdstimer for personale på projektet, og at forvaltningsmyndigheden skal opbevare al dokumentation for personaleomkostningerne pr. time. Principielt vil en reduktion i de kontrollerede timer give en reduktion i det endelige beløb, der skal betales.

Alternativt eksempel: Samme som ovenfor, men personaleomkostningerne pr. time er baseret på artikel 68a, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser.

Personaleomkostninger pr. time = seneste dokumenterede årlige bruttoløn (herunder lovpligtige omkostninger) divideret med 1 720 timer.

Eksempel: Timesats = 60 000 EUR/1 720 timer = 60 000/1 720 = 34,88 EUR/time.

3.3. Faste beløb

3.3.1. Generelle principper

I tilfælde af faste beløb beregnes alle støtteberettigede omkostninger eller en del af de støtteberettigede omkostninger ved en operation eller et projekt på grundlag af et på forhånd fastsat beløb behørigt begrundet af forvaltningsmyndigheden⁽³³⁾, som udbetales, hvis de på forhånd fastsatte aktiviteter og/eller output er afsluttet.

Det er hensigtsmæssigt med faste beløb i forbindelse med tilskud, hvor standardsatser for enhedsomkostninger ikke er en hensigtsmæssig løsning, f.eks. produktion af en »værktøjskasse«, tilrettelæggelse af et lille lokalt seminar osv.

I nogle tilfælde kan forvaltningsmyndighederne blive afskrækket fra at anvende faste beløb, fordi resultatet normalt anses for at være opnået eller ikke opnået, hvilket fører til en binær betalingssituation eller ingen betaling afhængigt af fuld opnåelse. Dette kan dog afbødes ved at medtage trinvis betalinger i forbindelse med opnåelsen af visse på forhånd fastsatte delmål.

3.3.2. Ændringer indført ved omnibusforordningen og tidsmæssig anvendelse

Før omnibusforordningen blev anvendelsen af faste beløb begrænset til offentlige støttebeløb under 100 000 EUR. For at lette anvendelsen af faste beløb blev denne begrænsning ophævet i omnibusforordningen. Dette betyder, at forvaltningsmyndigheden fra omnibusforordningens ikrafttræden kan fastsætte faste beløb, hvis den offentlige støtte overstiger 100 000 EUR.

3.3.3. Eksempler på faste beløb

Eksempel (EFRU): For at fremme lokale produkter ønsker en gruppe af små virksomheder i fællesskab at deltage i en handelsmesse.

På grund af de lave omkostninger til operationen beslutter forvaltningsmyndigheden at anvende et fast beløb til beregning af den offentlige støtte. Til dette formål opfordres gruppen af virksomheder til at foreslå et budget for udgifter til leje, indretning og drift af standen. På grundlag af dette forslag fastsættes et fast beløb på 20 000 EUR. Udbetalingen til støttemodtageren vil blive foretaget på grundlag af et bevis for deltagelse på messen. Det aftalte budget på 20 000 EUR skal opbevares med henblik på revision (kontrol af den forudgående beregning af det faste beløb).

Eksempel (ESF): En NGO, der forvalter en børnepasningsordning, anmoder om støtte til at lancere en ny aktivitet. Forslaget omfatter et fast beløb, idet der indsendes et detaljeret budget til at starte aktiviteten og køre den over en periode på et år. Aktiviteten vil blive opretholdt uafhængigt af støtten efter det første år. For eksempel vil det faste beløb dække udgifterne i forbindelse med lønnen til en person, der har ansvaret for at passe børnene i løbet af et år, afskrivning af nyt udstyr, PR-udgifter forbundet med denne nye aktivitet og indirekte omkostninger i forbindelse med forvaltnings- og bogføringsomkostninger, vand, elektricitet, opvarmning, leje mv.).

På grundlag af et detaljeret budget yder forvaltningsmyndigheden et fast beløb på 47 500 EUR, der dækker alle disse omkostninger. Ved afslutningen af operationen vil dette beløb blive udbetalt til NGO'en på grundlag af output, hvis et aftalt antal yderligere børn (ti) blev passet. Det ville derfor ikke være nødvendigt at begrunde de faktiske omkostninger i forbindelse med denne aktivitet.

⁽³³⁾ Overvågningsudvalget for ETS' vedkommende.

Det betyder dog, at hvis kun ni børn blev passet, ville de støtteberettigede omkostninger beløbe sig til nul, og det faste beløb ville ikke blive udbetalt. For at afbøde dette kan der anføres et delmål i det dokument, der fastsætter betingelserne for støtte, om, at halvdelen af det samlede beløb (23 750 EUR) vil blive udbetalt, hvis der bliver passet fem børn.

Eksempel (ESF): En NGO ønsker at arrangere et lokalt seminar og udarbejde en »værktøjskasse« om de socio-økonomiske betingelser for roma-befolkningen i en region i en medlemsstat. Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, vil indeholde et detaljeret budget og mål for tilskuddet, 1) tilrettelæggelsen af seminaret og 2) fremstilling af en »værktøjskasse« med henblik på at gøre arbejdsgiverne i regionen opmærksomme på de særlige problemer for romaer.

På grund af størrelsen og målet med operationen (lille operation med omkostninger, der ikke let kan kvantificeres via standardskalaer for enhedsomkostninger), og arten af støttemodtageren (lokal NGO) beslutter forvaltningsmyndigheden at anvende løsningen med faste beløb.

For at beregne størrelsen af det faste beløb vil forvaltningsmyndigheden kræve et detaljeret budget for hver af de påtænkte operationer: Efter forhandling om det detaljerede budgetforslag fastlægges det faste beløb: 45 000 EUR, delt op på to projekter, hvor der er brug for 25 000 EUR til seminaret og 20 000 EUR til »værktøjskassen«.

Hvis betingelserne i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, er opfyldt (tilrettelæggelse af seminaret, udvikling af »værktøjskassen«), betragtes 45 000 EUR som støtteberettigede omkostninger ved projektets afslutning. De støttedokumenter, der kræves, for at tilskuddet kan udbetales (og så skal arkiveres), er beviset for, at seminaret blev afholdt, og den endelige færdigudviklede »værktøjskasse«.

Hvis kun ét af disse projekter (f.eks. seminaret) er realiseret, vil tilskuddet blive reduceret til denne del (25 000 EUR), afhængigt af hvad der blev aftalt i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

Eksempel (ELFUL): »Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer« (artikel 16 forordning (EU) nr. 1305/2013)

En gruppe landbrugere, som har modtaget støtte til deres deltagelse i en anerkendt kvalitetsordning, ønsker at tilrettelægge en PR-aktivitet med henblik på fremme af deres produkter. Forvaltningsmyndigheden har beregnet omkostningerne ved aktiviteten som et fast beløb (f.eks. 15 000 EUR/seminar med mindst 50 deltagere). Gruppen af landbrugere skal dokumentere gennemførelsen af aktiviteten og antallet af deltagere (mindst 50).

Eksempel (EHFF): støtte til udarbejdelse af produktions- og afsætningsplaner for producentorganisationer.

Det faste beløb (som skal betales, når planen godkendes) er baseret på historiske data (producentorganisationernes seneste indberetning af timer og andre omkostninger). Programforberedelsen opdeles i forskellige aktiviteter for at opnå en gennemsnitlig omkostning, som derefter ganges med den gældende støtteintensitet.

3.4. Det særlige tilfælde med faste takster for teknisk bistand

3.4.1. Anvendelsesområde

Efter omnibusforordningens ikrafttræden gjorde Kommissionen brug af den nye beføjelse i henhold til artikel 67, stk. 5a, i forordningen om fælles bestemmelser til at fastlægge finansiering efter fast takst for forvaltningsmyndighedernes refusion til en eller flere støttemodtagere af omkostninger til operationer, der finansieres under prioritetsaksen for teknisk bistand. **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1867** ⁽³⁴⁾ trådte i kraft den 9. november 2019.

⁽³⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1867 af 28. august 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår fastsættelse af en fast takst for finansiering — http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1867/oj.

For ESF, EFRU, Samhørighedsfonden og ELFUL er den faste takst til beregning af udgifter i forbindelse med teknisk bistand fastsat til 4 % af de øvrige udgiftstyper. For EFRU-programmer under ETS og EHFF er den faste takst fastsat til 6 %. Disse faste takster kan kun anvendes på udgifter til operationer under prioritetsakserne i et program, bortset fra teknisk bistand, som har været genstand for forvaltningsverificering, eller, for ELFUL's vedkommende, på grundlag af udgifter til operationer under foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, bortset fra teknisk bistand, som har været genstand for relevant administrativ kontrol, og som er anmeldt fra det landbrugsregnskabsår, der løber fra den 16. oktober 2019, eller fra et efterfølgende landbrugsregnskabsår. Operationelle programmer, der udelukkende består af teknisk bistand, er derfor ikke omfattet af den pågældende delegerede forordnings anvendelsesområde.

Det bør bemærkes, at de udgifter, der kan indgå i grundlaget for beregningen af den faste takst, henviser til den samlede værdi af støtteberettigede betalingsanmodninger, selv om ikke alle fakturaer var genstand for den administrative kontrol, i overensstemmelse med punkt 1.7 i vejledningen for medlemsstaterne om forvaltningskontrol (EGESIF 14-0012_02), som gør det muligt at kontrollere en anmodning om godtgørelse fra støttemodtageren på grundlag af en stikprøve af udgiftsposter.

Den faste takst kan anvendes fra det regnskabsår, der løber fra den 1. juli 2019, eller, for ELFUL's vedkommende, i det regnskabsår for landbruget, der løber fra den 16. oktober 2019, eller ethvert efterfølgende regnskabsår for landbruget. Anvendelsen af den faste takst kræver ikke en programændring, undtagen i tilfælde af ELFUL, hvor disse oplysninger skal indgå i eventuelle efterfølgende programændringer.

Det er op til medlemsstaten at vælge, om den vil anvende finansieringen efter fast takst. For at undgå risikoen for dobbeltfinansiering af de samme udgifter skal denne metode dog være den eneste måde til godtgørelse af teknisk bistand indtil programmets afslutning⁽³⁵⁾. Medlemsstaterne bør derfor underrette Kommissionen om deres valg af at anvende denne refusionsmåde, hvis det er relevant sammen med deres første betalingsanmodning, hvor denne faste takst anvendes.

3.4.2. *Betalingsanmodninger og refusioner*

Grundlaget for at anvende denne faste takst er udgifter, der har været genstand for forvaltningsverificering efter delegeret forordning (EU) 2019/1867's ikrafttræden (dvs. efter den 9. november 2019) og fra det regnskabsår, der løber fra den 1. juli 2019. Udgifter, for hvilke forvaltningsverificeringerne er afsluttet inden den 9. november 2019, medregnes ikke i dette grundlag. Denne skæringsdato (den 9. november 2019) er uafhængig af datoen for indsendelse af en betalingsanmodning til Kommissionen. For ELFUL's vedkommende er grundlaget for anvendelsen af denne faste takst udgifter, der har været genstand for administrativ kontrol og er anmeldt til Kommissionen fra det regnskabsår for landbruget, der løber fra den 16. oktober 2019, eller fra et efterfølgende regnskabsår for landbruget.

Hvis beløb er blevet udelukket fra regnskaberne på grund af den løbende vurdering heraf i overensstemmelse med artikel 137, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser, kan de medtages i en efterfølgende betalingsanmodning og medtages i grundlaget for beregning af den faste takst, hvis vurderingen er positiv, og der har fundet en (yderligere) forvaltningsverificering sted efter den 9. november 2019.

Medlemsstaterne skal kunne påvise, at den faste takst kun anvendes på udgifter, der opfylder disse betingelser. Dette kan ske i forvaltningsmyndighedens og/eller betalingsorganets IT-system.

En betalingsanmodning kan muligvis indeholde udgifter, der havde været genstand for forvaltningsverificering efter den 9. november 2019 (grundlag for anvendelse af den faste takst for teknisk bistand), og udgifter, for hvilke forvaltningsverificeringerne allerede var afsluttet på denne dato. Der skelnes ikke mellem sådanne udgifter i SFC. Det er medlemsstatens ansvar at sikre, at den faste takst kun anvendes på det korrekte grundlag, overvåge de beløb for teknisk bistand, der indgår i betalingsanmodningen, og sikre, at der ikke forekommer dobbeltfinansiering. En mulig løsning ville være at indgive to særskilte betalingsanmodninger for at sikre et klart revisionsspor.

Kommissionen refunderer betalingsanmodninger, herunder beløb, som forvaltningsmyndigheden eller betalingsorganet har beregnet ved at anvende den fastsatte takst (henholdsvis 4 % eller 6 %) på samme måde som enhver anden betalingsanmodning.

Det samlede beløb kan udbetales til en enkelt støttemodtager eller fordeles mellem flere støttemodtagere i henhold til nationale ordninger. Beløbet kan dog ikke overstige tærsklen på 4 % (henholdsvis 6 %). Der er ikke noget krav om at begrunde opdelingen i henhold til EU-reglerne.

Refusionsmetoden kan også anvendes i flerfondsprogrammer, selv om den eller de prioriteter, der udgør udgiftsgrundlaget, modtager støtte fra en anden fond end den fond, der støtter prioriteringen teknisk bistand.

⁽³⁵⁾ For ELFUL skal metodologien anvendes i hele det pågældende regnskabsår.

3.4.3. *Virksomheden af den faste takst på tildelingen af teknisk bistand inden for rammerne af det operationelle program/programmet for udvikling af landdistrikterne*

Den takst, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2019/1867, vil blive anvendt inden for rammerne af programmets tildeling af teknisk bistand. Det betyder, at anvendelsen af refusion af teknisk bistand på grundlag af den faste takst ikke har nogen indvirkning på de tildelinger af teknisk bistand, der er fastsat i programmerne. I den forbindelse bør programmyndighederne, når de træffer afgørelse om, hvorvidt refusionen efter fast takst af teknisk bistand er egnet til deres program, tage behørigt hensyn til både den disponible tildeling af prioriteter, som ikke omfatter teknisk bistand, og som danner grundlag for anvendelsen af den faste takst, og den disponible tildeling af prioriteten teknisk bistand. Hvis:

- den tekniske bistand, der er tildelt og endnu ikke er medtaget i en betalingsanmodning under programmet, udgør mindre end 4 % (henholdsvis 6 %) af den resterende tildeling til programmet, der ikke er teknisk bistand:

 - refunderes udgifterne til teknisk bistand, indtil det samlede beløb for teknisk bistand, der er tildelt til det operationelle program, er nået. Den tekniske bistand, der overstiger denne tildeling, vil ikke blive refunderet

- den tekniske bistand, der er tildelt og endnu ikke er medtaget i en betalingsanmodning under programmet, udgør mere end 4 % (henholdsvis 6 %) af den resterende tildeling til programmet, der ikke er teknisk bistand:

 - ville refusionen efter fast takst ikke sikre fuld udnyttelse af tildelingen af teknisk bistand, da kun den faste takst, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2019/1867, vil blive anvendt til refusion af udgifter til teknisk bistand (denne form for refusion efter fast takst kan ikke kombineres med refusion af teknisk bistand efter faktiske omkostninger).

3.4.4. *Revisionsspør og virkningen af korrektioner*

Artikel 125, stk. 4, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 59 i forordning (EU) nr. 1306/2013 finder anvendelse. Forvaltningsmyndigheden eller betalingsorganet (for ELFUL's vedkommende) skal:

- sikre, at alle udgifter, der ikke omfatter teknisk bistand, og som tages i betragtning ved anvendelsen af den faste takst, har været genstand for forvaltningsverificeringer efter den 9. november 2019, og for ELFUL's vedkommende, at udgifterne har været genstand for administrativ kontrol og ikke er anmeldt til Kommissionen på forhånd
- og sikre, at den faste takst anvendes korrekt.

Med hensyn til ELFUL bør støtteberettigelsen for modtagere af teknisk bistand altid kontrolleres i henhold til artikel 48, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 809/2014 for også at sikre overholdelse af artikel 51, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Forvaltningsverificeringer og revisioner udgør ikke en kontrol af de udgifter, som støttemodtagerne har afholdt eller betalt under gennemførelsen af operationer, der godtgøres efter denne metode.

For at gøre det muligt for forvaltningsmyndighederne at overvåge, at den tekniske bistand gennemføres i overensstemmelse med programreglerne og opfylder de indikatorer, der indgår i programmet, vil oplysninger om gennemførelsen af teknisk bistand fortsat indgå i de årlige gennemførelsesrapporter og kan drøftes i overvågningsudvalgene.

Nedsættelser af de udgifter, der danner grundlag for beregningen af den faste takst efter anvendelse af finansielle korrektioner, påvirker beregningen af den faste takst, hvilket resulterer i en forholdsmæssig nedsættelse af støtten til teknisk bistand.

KAPITEL 4

Etablering af metoden med forenklede omkostninger

I henhold til artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser indføres der flere metoder til beregning af forenklede omkostninger: Visse af dem er baseret på statistiske eller historiske data, mens andre er baseret på data fra støttemodtagerne eller oplysninger i forordningen. Ændringen af forordningen om fælles bestemmelser ved omnibusforordningen har resulteret i en ny måde at fastlægge metoden med forenklede omkostninger for ESI-fondene: et budgetforslag. Denne metode er baseret på ESF-forordningens artikel 14, stk. 3, som allerede inden omnibusforordningens ikrafttræden gav forvaltningsmyndighederne mulighed for at fastlægge metoder med forenklede omkostninger fra sag til sag (for en individuel operation, der støttes af ESF) med henvisning til et budgetforslag⁽³⁶⁾.

Det er vigtigt at sikre en korrekt dokumentation for den fremgangsmåde, der følges for at fastlægge metoder med forenklede omkostninger.

⁽³⁶⁾ Denne metode var mulig for operationer med offentlig støtte på højst 100 000 EUR.

4.1. Fastlæggelse af metoder med forenklede omkostninger skal ske på forhånd ⁽³⁷⁾

Forvaltningsmyndigheden skal i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser sikre, at støttemodtageren får et dokument, der fastlægger støttebetingelserne for hver enkelt operation. Det er vigtigt i dette dokument at meddele støttemodtagerne de præcise krav til dokumentation for anmeldte udgifter og de specifikke output eller resultater, der skal nås.

Derfor vil metoder med forenklede omkostninger skulle fastlægges på forhånd. Som anført i artikel 67, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser skal den fremgangsmåde, der skal følges til fastsættelse af metoder med forenklede omkostninger, **senest medtages i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne**. De relevante fremgangsmåder og betingelser skal indarbejdes i støtteberettigelsesreglerne for programmet.

Metoderne med forenklede omkostninger skal fastlægges på forhånd, og anvendelsen af metoder med forenklede omkostninger bør nævnes i de indkaldelser af forslag, der henvender sig til potentielle støttemodtagere, for at sikre overholdelse af princippet om gennemsigtighed og ligebehandling. Desuden bør anvendelse med tilbagevirkende kraft for operationer, der allerede gennemføres på grundlag af faktiske omkostninger, undgås, da der ikke kan sikres ligebehandling af støttemodtagerne.

Når standardsatserne for enhedstakster og den faste takst eller beløbet (i tilfælde af faste beløb) er fastlagt, kan de ikke ændres under eller efter gennemførelsen af en operation for at kompensere for en stigning i omkostningerne eller underforbrug af det disponible budget, medmindre en justering over tid klart fremgår af indkaldelsen af forslag ⁽³⁸⁾ (f.eks. kan flerårige operationer forudsætte en justering over tid i forbindelse med inflation).

I tilfælde af flerårige aktioner er det undtagelsesvis muligt at afvikle operationens regnskab og de tilsvarende aktiviteter, efter at en første del af operationen er gennemført, og derefter indføre en mulighed for finansiering efter fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb for den resterende del/periode af operationen. I sådanne tilfælde bør perioden, som de anmeldte faktiske omkostninger vedrører, være klart adskilt fra den periode, for hvilken omkostningerne er anmeldt på grundlag af metoden med forenklede omkostninger, for at undgå, at projektomkostninger bliver anmeldt to gange.

4.2. En rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode ⁽³⁹⁾

4.2.1. Generelle principper

4.2.1.1. Beregningsmetoden skal være rimelig

Beregningen skal være rimelig, dvs. baseret på virkeligheden, ikke overdreven eller ekstrem. Hvis en given standardsats for enhedsomkostninger tidligere har været mellem 1 EUR og 2 EUR, ville Kommissionen ikke forvente at se en sats på 7 EUR. Ud fra dette synspunkt vil den metode, der anvendes til at identificere enhedsomkostningen eller den faste takst eller det faste beløb være af allerstørste betydning. Forvaltningsmyndigheden skal kunne forklare og begrunde sine valg. En »ideel« rimelig beregningsmetode ville kunne tilpasse satserne til særlige betingelser eller behov. Gennemførelsen af et projekt kan f.eks. koste mere i et afsidesliggende område end i et centralt område på grund af højere transportomkostninger; det bør tages i betragtning, når der træffes beslutning om et fast beløb eller en fast takst, der skal betales for lignende projekter i de to regioner.

4.2.1.2. Beregningsmetoden skal være afbalanceret

Den vigtigste tankegang bag begrebet »afbalanceret« er, at det ikke favoriserer nogle støttemodtagere og operationer frem for andre. Beregningen af standardsatser for enhedsomkostninger, et fast beløb eller en fast takst sker for at sikre ligebehandling af støttemodtagere og/eller operationer. Eventuelle forskelle i beløb eller takster bør baseres på objektive begrundelser, dvs. støttemodtagernes eller operationernes objektive karakteristika.

4.2.1.3. Beregningsmetoden skal være kontrollerbar

Fastlæggelsen af faste takster, standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb bør være baseret på dokumentation, som kan kontrolleres ⁽⁴⁰⁾. Forvaltningsmyndigheden skal være i stand til at påvise, på hvilket grundlag metoden med forenklede omkostninger er blevet fastsat. Det er et centralt spørgsmål for at sikre overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den myndighed, der fastsætter metoden med forenklede omkostninger, bør som minimum dokumentere:

- beskrivelsen af beregningsmetoden, herunder de vigtigste trin i beregningen
- kilderne til de data, der anvendes til analysen og beregningerne, herunder en vurdering af dataenes relevans for de pågældende operationer og en vurdering af datakvaliteten

⁽³⁷⁾ Artikel 67, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser.

⁽³⁸⁾ For støtte, der ikke tildeles via en indkaldelse af forslag, bør dette anføres i det generelle dokument, der specificerer støttemetoden.

⁽³⁹⁾ Artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser.

⁽⁴⁰⁾ Uanset hvornår metoden blev fastsat i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, skal den — så længe den anvendes — kunne revideres.

— selve beregningen med henblik på at fastslå værdien af metoden med forenkede omkostninger.

4.2.2. Metoder i praksis

Forordningen om fælles bestemmelser indeholder flere muligheder, der opfylder kriteriet om en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode:

4.2.2.1. Anvendelse af »statistiske« data, ekspertvurderinger eller andre objektive oplysninger (artikel 67, stk. 5, litra a), nr. i))

- Statistiske data kan stamme fra nationale statistiske kontorer, Eurostat eller andre pålidelige kilder.
- En anden typisk kilde til statistiske data er den statistiske analyse af historiske data (både omhandlende projekter eller operationer, der finansieres af en ESI-fond, eller fra forskellige kilder).
- Andre objektive oplysninger kan f.eks. være
 - rundspørger, markedsundersøgelser osv. (den korrekte dokumentation skal sikres)
 - refusionssatser for rejseudgifter i medlemsstaterne
 - satser fastsat på nationalt/regionalt plan (f.eks. pris for skolefrokost)
 - timesatser fastsat i en national arbejdskontrakt
 - oplysninger om løn for tilsvarende arbejde.
- Ekspertvurderinger: Disse baseres på et specifikt sæt kriterier og/eller ekspertise, der er erhvervet inden for et specifikt videns-, anvendelses- eller produktområde, en bestemt disciplin, en industri osv. De skal være veldokumenterede og specifikke for de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. Forordningen om fælles bestemmelser indeholder ikke en definition af ekspertvurderinger. Det er op til forvaltningsmyndighederne at præcisere, hvilke krav en vurdering skal opfylde for at blive kvalificeret som ekspertvurdering, og sikre, at der ikke forekommer interessekonflikter.
- Maksimumsværdier såsom tærskler eller lofter fastsat i nationale regler kan i princippet ikke anvendes, når der fastlægges en metode baseret på artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser (eller ved udarbejdelsen af et budgetforslag — se kapitel 4.3), medmindre det kan påvises, at de repræsenterer en dagsværdi.

Resultatet af disse metoder kan anvendes på en gruppe operationer og støttemodtagere.

4.2.2.2. Anvendelse af individuelle modtagerspecifikke data⁽⁴¹⁾ (artikel 67, stk. 5, litra a), nr. ii) og iii), i forordningen om fælles bestemmelser)

Nedenstående metoder finder anvendelse på individuelle støttemodtagere. I lyset af kravene til brug af modtagerspecifikke data udgør metoderne dog forenklinger for støttemodtagere, som vil gennemføre mange projekter i programmeringsperioden.

a) Verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere:

Denne metode er baseret på indsamlingen af tidligere regnskabsoplysninger fra støttemodtageren vedrørende faktiske omkostninger, som er afholdt i forbindelse med de kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er omfattet af den fastlagte metode med forenkede omkostninger. Disse data skal om nødvendigt kun omfatte det/den af støttemodtagerens omkostningssteder eller afdelinger, der er forbundet med operationen. Det forudsætter reelt tilstedeværelsen af et analytisk bogføringssystem hos støttemodtageren. Det forudsætter desuden, at eventuelle ikkestøtteberettigede udgifter holdes ude af den beregning, der ligger til grund for metoden med forenkede omkostninger.

Når en forvaltningsmyndighed beslutter at bruge denne metode, skal den beskrive

- de omfattede omkostningskategorier
- den anvendte beregningsmetode
- længden af den serie, der skal indsamles: Der bør indhentes regnskabsoplysninger **for mindst de sidste tre år** med henblik på at identificere potentielle ekstraordinære omstændigheder, der måtte have påvirket de faktiske omkostninger for et bestemt år, samt tendenser for omkostningernes størrelse. Der bør gøres brug af en treårig referenceperiode for at tage højde for årlige udsving. Hvis forvaltningsmyndigheden kan påvise, at anvendelsen af data for en periode på mindre end tre år er berettiget, kan dette dog accepteres. Hvis der eksempelvis er oprettet et nyt program, og der kun foreligger data for to år, kan dette være tilstrækkeligt. Hvis der ikke foreligger data for tre år, kan dataene for to år accepteres, afhængigt af sagens særlige omstændigheder. Dette vil dog skulle vurderes fra sag til sag

⁽⁴¹⁾ De metoder, der er beskrevet i dette afsnit, er metoderne i artikel 67, stk. 5, litra a), nr. ii) og iii), i forordningen om fælles bestemmelser. Det budgetforslag, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen (før omnibusforordningen) og artikel 67, stk. 5, litra aa), i forordningen om fælles bestemmelser, falder ikke ind under disse krav.

- det referencebeløb, der skal anvendes, f.eks. de gennemsnitlige omkostninger i referenceperioden eller omkostningerne som registreret gennem de seneste år
- eventuelle tilpasninger, der måtte være nødvendige for at opdatere referencebeløbet. Der kan foretages en justering af de foregående års ajourføringsomkostninger i forhold til løbende priser.

b) Anvendelse af individuelle støttemodtageres sædvanlige praksis for omkostningsberegning:

Sædvanlig regnskabspraksis er den praksis, støttemodtageren bruger med henblik på bogføring af alle sine sædvanlige daglige aktiviteter og finanser (herunder dem, som ikke hænger sammen med EU-støtte). Disse metoder skal være i overensstemmelse med nationale regnskabsregler og -standarder. Det er ikke afgørende, hvor længe metoden har været anvendt. En regnskabsmetode er ikke »sædvanlig«, hvis den er blevet tilpasset en eller flere bestemte operationer, f.eks. dem, der modtager EU-støtte, og afviger fra den eller de regnskabsmetoder, der anvendes i andre tilfælde.

Det er vigtigt at skelne mellem faktiske omkostninger og omkostninger, der fastsættes i henhold til de enkelte støttemodtageres sædvanlige praksis for omkostningsberegning.

Ved faktiske omkostninger forstås omkostninger, der er beregnet så nøjagtigt som muligt (»omkostninger, der faktisk er afholdt af støttemodtageren«) i operationens varighed. Eksempelvis accepteres — for personaleomkostninger pr. time — brug af standardtimer som nævner (jf. f.eks. de 1 720 timer i afsnit 3.2.2), men nævneren til beregning af de »faktiske omkostninger« er de samlede støtteberettigede personaleomkostninger for alle de personer, der arbejder med aktionen.

Omkostninger pr. time, der er baseret på støttemodtagerens praksis for omkostningsberegning, kan beregnes på grundlag af gennemsnittet for personaleomkostningerne til en større gruppe arbejdstagere. Der er normalt tale om et løntrin eller en tilsvarende foranstaltning, der nogenlunde svarer til bruttopersonaleudgifterne, men der kan også være tale om et omkostningssted eller en afdeling (forbundet med operationen), hvor bruttopersonaleudgifterne kan variere betydeligt inden for den samlede gruppe af arbejdstagere.

For at sikre ligebehandling mellem støttemodtagerne og for at sikre, at tilskuddet ikke omfatter ikkestøtteberettigede omkostninger, skal det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, og som giver støttemodtagerne tilladelse til at bruge deres praksis for omkostningsberegning, derfor indeholde minimumsbetingelser. Disse minimumsbetingelser har til formål at sikre, at modtagerens praksis for omkostningsberegning teoretisk og i praksis resulterer i et rimeligt og afbalanceret system. Det forudsætter tilstedeværelsen af et acceptabelt analytisk bogføringssystem hos støttemodtageren. Det forudsætter desuden, at eventuelle ikkestøtteberettigede udgifter holdes ude af beregningen.

c) Generelle krav om brug af individuelle modtagerspecifikke data:

Forvaltningsmyndigheden skal kontrollere individuelle modtagerspecifikke data ved hjælp af en tilgang fra sag til sag. Dette skal senest ske, når den udarbejder det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til støttemodtageren. Afhængigt af den garanti, forvaltningsmyndigheden har opnået fra støttemodtagerens interne ledelse og kontrolsystem, kan der være behov for, at modtagerspecifikke data attesteres af en ekstern revisor eller — hvis der er tale om offentlige myndigheder — af en kompetent og uafhængig regnskabsfører med henblik på at sikre, at de referencedata, der bruges af forvaltningsmyndigheden, er pålidelige. Attestering af historiske data kan forekomme som led i lovpligtige revisioner eller kontraktlige revisioner. Enhver attestering, der foretages på denne måde, ville kræve indgående kendskab — hos den eksterne revisor eller den uafhængige regnskabsfører — til forordningerne om ESI-fondene, for så vidt angår f.eks. revisionssporet, de underliggende omkostningers støtteberettigelse og den gældende lovgivning. Derfor kan revisionsmyndigheden blive opfordret til at understøtte denne proces.

Hvis risikoen for fejl eller uregelmæssigheder i de brugte tidligere regnskabsoplysninger vurderes at være lav, kan beregningsmetoden eksempelvis også baseres på data, der ikke er attesteret af en revisor på forhånd. Forvaltningsmyndigheden skal være i stand til — på en objektiv måde — at dokumentere, at risikoen rent faktisk er lav, og hvorfor den mener, at støttemodtagerens regnskabssystem er pålideligt, fuldstændigt og nøjagtigt.

4.3. Budgetforslag

Som fastsat i artikel 67, stk. 5, litra aa), i forordningen om fælles bestemmelser siden omnibusforordningens ikrafttræden og i artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen i den udgave, der var gældende indtil omnibusforordningens ikrafttræden, er et budgetforslag et alternativt middel til at etablere metoder med forenklede omkostninger. **Forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget for ETS-programmer kan anvende et budgetforslag til at fastsætte enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster med henblik på refusioner til støttemodtagere.**

Dette skal fastlægges fra sag til sag og godkendes på forhånd af forvaltningsmyndigheden for operationer, hvor den offentlige støtte ikke overstiger 100 000 EUR. Dette beløb skal betragtes som den maksimale offentlige støtte, der skal udbetales til støttemodtageren for hele operationen, som fastsat i det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til støttemodtageren.

Denne mulighed skal lette gennemførelsen af obligatorisk brug af metoder med forenklede omkostninger for små operationer (jf. artikel 67, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser). Denne metode gør det faktisk muligt at beregne visse forenklede omkostninger, hvis operationen er meget specifik. Budgetforslaget vil blive brugt til at beregne de specifikke metoder med forenklede omkostninger, der er forbundet med operationen eller projektet. Dokumentet indeholdende budgettet skal arkiveres af forvaltningsmyndigheden som dokumentation med henblik på begrundelse af den anvendte metode med forenklede omkostninger. Forvaltningsverificeringen af operationen eller projektet vil udelukkende være baseret på metoden med forenklede omkostninger og ikke på selve budgettet.

Budgettet bør vurderes af forvaltningsmyndigheden på forhånd på samme grundlag, som det vurderes på, når der anvendes faktiske omkostninger. I denne henseende anbefales det på det kraftigste, at forvaltningsmyndighederne indfører parametre eller maksimale omkostningsniveauer, der bruges til at holde i det mindste de vigtigste budgetterede omkostninger op imod disse parametre. Fraværet af sådanne parametre eller maksimale omkostningsniveauer ville gøre det vanskeligt for enhver forvaltningsmyndighed at sikre ligebehandling og overholdelse af principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning. Selv hvis det anbefales, vil det i forbindelse med vurderingen af budgettet ikke være nødvendigt for forvaltningsmyndigheden at sammenligne det detaljerede budget, som den potentielle støttemodtager fremlægger, med sammenlignelige operationer.

Forvaltningsmyndigheden kan også fastsætte minimumsbenchmarks for kvaliteten af de forventede resultater.

Forvaltningsmyndigheden bør påvise og arkivere sin vurdering af budgetforslaget og de tilhørende bilag. Budgetforslaget er ikke en del af det dokument, der udarbejdes mellem forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren, og som fastsætter støttebetingelserne (tilskudsaf tale).

Når den samme støttemodtager modtager støtte flere gange, anbefales det at sammenligne det detaljerede budgetforslag med tidligere støttede operationer.

Eksempel på brug af budgetforslag: En støttemodtager har til hensigt at tilrettelægge et seminar for 50 deltagere for at præsentere nye gennemførelsesredskaber.

Personalet bruger tid på at planlægge og tilrettelægge arrangementet, der lejes lokaler, visse talere kommer fra udlandet, og der skal offentliggøres et referat af arrangementet. Der er også indirekte personaleomkostninger (bøgføringsomkostninger, direktør osv.) og omkostninger til elektricitet, telefonregninger, IT-support osv.

Budgetforslaget er følgende ⁽⁴²⁾:

Direkte omkostninger i alt	45 000	Indirekte omkostninger i alt	7 000
Direkte personaleomkostninger	30 000	Indirekte personaleomkostninger	4 000
Omkostninger til lokaler	4 000	Elektricitet, telefon	3 000
Rejseudgifter	5 000		
Måltider	1 000		
Information/PR	5 000		

Budgetforslaget drøftes og vedtages af forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren. Beregningen af de forenklede omkostninger vil være baseret på disse data.

Forvaltningsmyndigheden kan beslutte at beregne tilskuddet på grundlag af en enhedsomkostning, som er baseret på antallet af deltagere i seminaret: $\text{enhedsomkostning} = 52\,000 \text{ EUR}/50 = 1\,040 \text{ EUR/deltager}$.

Det dokument, der udarbejdes mellem forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren, og som fastsætter støttebetingelserne, skal angive definitionen af standardsatserne for enhedsomkostninger (hvad er en deltager?), det maksimale (minimale) antal deltagere, hvordan det skal begrundes og enhedsomkostningerne (1 040 EUR).

Desuden kan de faste takster, der er fastsat i artikel 68, 68a og 68b i forordningen om fælles bestemmelser, anvendes til at fastlægge de relevante omkostningskategorier i et budgetforslag.

⁽⁴²⁾ Budgetforslaget er kun til illustration. Det skal ikke betragtes som et tilstrækkeligt detaljeret budgetforslag.

Der henvises til artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen (for tilskudsaftaler, der er undertegnet inden omnibusforordningens ikrafttræden) eller artikel 67, stk. 5, litra aa), i forordningen om fælles bestemmelser (for tilskudsaftaler undertegnet efter forordningens ikrafttræden) i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne.

Eksempel ELFUL: anvendelse af budgetforslaget i forbindelse med LEADER

En lokal aktionsgruppe udvælger et bioøkonomisk projekt, der er indsendt af en NGO, og som har til formål at anvende træaffald til at producere energi til brug i lokale bygninger.

Tilskuddet ydes til følgende operationer: 1) bevidstgørelse (f.eks. møder, reklamemateriale), 2) gennemførlighedsundersøgelse, 3) pilotprojekt, herunder investering i biogasanlæg, og 4) projektkoordinering.

På grund af operationens art (integreret projekt, der består af en lang række aktiviteter, hvor omkostningerne ikke let kan kvantificeres via standardsatser for enhedsomkostninger), beslutter den lokale aktionsgruppe at anvende en løsning med faste beløb. For at beregne det faste beløb kontrollerer den lokale aktionsgruppe det detaljerede budgetforslag, som NGO'en har forelagt sammen med anmodningen. Dette budgetforslag viser de anslåede omkostninger for alle omkostningskategorier, der er nødvendige for at gennemføre projektets fire operationer. Den lokale aktionsgruppe vurderer rimeligheden af disse beløb (eller deres aggregater) på grundlag af tilgængelige metoder (f.eks. sammenligning med historiske data fra programmet eller støttemodtageren, markedsundersøgelse, ekspertvurdering fra den lokale aktionsgruppe) og tilpasser dem om nødvendigt, inden der fastsættes et fast beløb (i vores eksempel 45 000 EUR). Den lokale aktionsgruppe kan beslutte at integrere et delmål og dermed indføre to betalinger: 25 000 EUR til operationer inden for bevidstgørelse, undersøgelsen og 20 000 EUR til pilotprojektet.

Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, bør klart angive, hvilke operationer der kræves for hver betaling og dokumentation (f.eks. deltagerlister, undersøgelsens resultater, fotografier af biogasanlægget osv.). Hvis disse overholdes, vil 45 000 EUR blive betragtet som støtteberettigede omkostninger ved afslutningen. De støttedokumenter, der kræves, for at tilskuddet kan udbetales (og så skal arkiveres), er beviset for, at operationerne inden for bevidstgørelse, undersøgelsen og pilotprojektet er realiseret.

Hvis kun ét af projektets faser (f.eks. bevidstgørelse og undersøgelsen) er realiseret, vil tilskuddet blive reduceret til denne del (25 000 EUR), afhængigt af hvad der blev aftalt i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

4.3.1. Andre fondes anvendelse af et budgetforslag som en metode til at fastsætte enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster inden omnibusforordningens ikrafttræden

Før omnibusforordningens ikrafttræden blev der kun anvendt et budgetforslag som en specifik metode for ESF til operationer med offentlig støtte på højst 100 000 EUR (artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen).

Andre ESI-fonde kunne dog også gøre brug af et budgetforslag til at begrunde deres metode med forenklede omkostninger, hvis budgetforslaget blev betragtet som objektive oplysninger i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), nr. i), i forordningen om fælles bestemmelser, og forudsat at de relevante fondsspecifikke regler blev overholdt.

Med omnibusforordningens ikrafttræden er anvendelsen af et budgetforslag nu fastsat som en metode i artikel 67, stk. 5, litra aa), for alle ESI-fonde til operationer **med offentlig støtte på højst 100 000 EUR**.

4.4. Brug af standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster fra andre områder

Fra andre EU-politikker

Artikel 67, stk. 5, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser

Hovedformålet med denne metode er at sikre harmonisering mellem reglerne i de forskellige EU-politikker. Formålet er at præcisere, at når Kommissionen allerede har udviklet en metode med forenklede omkostninger for en bestemt type støttemodtager og operation under en EU-politik, behøver medlemsstaten ikke at gentage dette arbejde som led i politikkerne for ESI-fondene og kan genbruge metoden og resultaterne af metoden med forenklede omkostninger under andre EU-politikker.

Alle de gældende metoder under andre EU-politikker kan anvendes til tilsvarende operationer og støttemodtagere. Metoder, der tidligere er blevet benyttet, men som ikke bliver det længere, accepteres ikke. Hvis metoden under andre EU-politikker ændres i løbet af programmeringsperioden, bør samme ændring gælde for projekter støttet af ESI-fondene, som udvælges efter ændringen.

Når forvaltningsmyndigheden bruger en eksisterende EU-metode, bør den sikre og dokumentere:

- at metoden genbruges som helhed (f.eks. definitionen af direkte/indirekte omkostninger, støtteberettigede udgifter, anvendelsesområde, ajourføring) og ikke blot resultaterne (taksten på X %)
- at metoden anvendes på tilsvarende operationer og støttemodtagere
- at der henvises til den metode, der anvendes i andre EU-politikker.

Artikel 68, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser

Artikel 20 og 21 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014⁽⁴³⁾ indeholder yderligere bestemmelser om anvendelsen af faste takster for beregningsmetoder for indirekte omkostninger, der anvendes i andre EU-politikker, og fastlægger ESI-fondenes anvendelse heraf i henhold til forordningen om fælles bestemmelser:

- Til operationer inden for forskning og innovation: I den delegerede forordning fastsættes de operationer, som den faste takst på 25 % for indirekte omkostninger som led i Horisont 2020 kan anvendes på⁽⁴⁴⁾. Dette indebærer, at alle relevante elementer af metoden for anvendelse af den faste takst for Horisont 2020 skal anvendes. Direkte omkostninger til underentrepriser og omkostninger til ressourcer, der stilles til rådighed af tredjeparter, og som ikke bruges i støttemodtagerens lokaler, samt finansiell støtte til tredjemand skal udelukkes fra de omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (udelukkes fra type 1-omkostninger). Da den faste takst, der er fastsat for Horisont 2020, er en fast takst på 25 % (og ikke op til 25 %), er det ikke muligt for forvaltningsmyndigheden at anvende en lavere fast takst end 25 % (eller højere) på grundlag af artikel 68, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser.
- I den delegerede forordning anføres endvidere de operationer, der svarer til operationerne under LIFE-programmet, som kan gøre brug af en fast takst på 7 % for direkte omkostninger i henhold til artikel 124, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽⁴⁵⁾.

I begge tilfælde bør der henvises til den delegerede forordning og den relevante artikel i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne. Desuden kan andre EU-politikker, der ikke er omhandlet i den delegerede forordning, også tjene som grundlag for anvendelsen af metoden med forenklede omkostninger i henhold til artikel 68, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser.

Fra tilskudsordninger, der udelukkende finansieres af medlemsstaterne⁽⁴⁶⁾

Princippet er det samme som for de metoder, der bruges i EU-politikker (jf. ovenstående). I stedet for at anvende metoderne fra EU-politikkerne anvendes der imidlertid nationale metoder med forenklede omkostninger. Metoder med forenklede omkostninger, der anvendes i henhold til nationale støtteordninger (f.eks. stipendier, dagpenge), kan bruges uden yderligere beregninger. De nationale metoder, der anvendes, vil ikke blive underlagt revision. I forbindelse med revisionerne foretages der udelukkende en vurdering af, om den valgte metode er velbegrundet, og hvordan den anvendes.

Alle de gældende nationale metoder kan anvendes til tilsvarende operationer og støttemodtagere, som modtager støtte fra ESI-fondene, **forudsat at disse metoder også bruges til operationer, der udelukkende modtager støtte fra nationale fonde**. F.eks. kan en operation, der støtter lærlingeuddannelser, som udelukkende finansieres af nationale/regionale ressourcer, betragtes som en national ordning.

Hvis metoden ændres i løbet af programmeringsperioden, bør samme ændring gælde, dog kun for projekter støttet af ESI-fondene, som **udvælges** inden for rammerne af indkaldelser efter ændringen.

Nationale metoder, der er indstillet, anvendes endvidere muligvis ikke. Hvis metoden ændres/indstilles i løbet af programmeringsperioden, bør samme ændring gælde, men kun for projekter støttet af ESI-fondene, som **udvælges** inden for rammerne af indkaldelser efter ændringen/indstillingen. Hvis metoden imidlertid indstilles i løbet af programmeringsperioden, finder metoden muligvis kun anvendelse på projekter støttet af ESI-fondene, som **udvælges** inden for rammerne af indkaldelser inden indstillingen.

Regionale eller andre lokale beregningsmetoder kan også bruges, men skal almindeligvis anvendes i det geografiske område, hvor de er i brug.

Når forvaltningsmyndigheden genbruger en eksisterende national metode, bør den sikre og dokumentere de samme oplysninger, som er påkrævede ved genbrug af en EU-metode:

- Metoden genbruges i sin helhed (f.eks., når det er relevant, støtteberettigede udgifter, anvendelsesområde) og ikke blot resultaterne (fast beløb på X EUR).

⁽⁴³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 1303/2013 (EUT L 138 af 13.5.2014, s. 5).

⁽⁴⁴⁾ Artikel 29, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1290/2013 fastsætter reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — ramme-program for forskning og innovation (2014-2020)«.

⁽⁴⁵⁾ Artikel 124 i forordning nr. 966/2012 er blevet erstattet af artikel 181 i omnibusforordningen:

6. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan give sin bemyndigelse til eller pålægge, at tilskudsmodtagerens indirekte omkostninger op til maksimalt 7 % af de samlede støtteberettigede direkte omkostninger i forbindelse med foranstaltningen finansieres efter fast takst. Kommissionen kan ved en begrundet afgørelse godkende en højere finansiering efter fast takst. (...).

⁽⁴⁶⁾ Artikel 67, stk. 5, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser.

- Den gælder almindeligvis for samme geografiske område eller et mindre geografisk område (hvis en metode kun anvendes i én region, kan den således genbruges af den pågældende region, men ikke af en anden region i den pågældende medlemsstat, hvor den nationale metode ikke finder anvendelse).
- Metoden anvendes på tilsvarende operationer og støttemodtagere.
- Der henvises til metoden og begrundelsen for, at denne metode anvendes i forbindelse med operationer, der støttes af nationale kilder.

Faste takster fra perioden 2007-2013

De faste takster til beregning af indirekte omkostninger, der var fastsat for perioden 2007-2013, som blev vurderet og godkendt af Kommissionens tjenestegrene, kan fortsat anvendes i perioden 2014-2020. Når det aktuelle ESF- eller EFRU-program bruger samme system og fortsat yder støtte til samme type operationer i det samme geografiske område, vil Kommissionens tjenestegrene betragte forhåndsgodkendelsen for perioden 2007-2013 — ved brev underskrevet af det relevante generaldirektorat — som gyldig for perioden 2014-2020. Enhver ændring af den godkendte metode vil være medlemsstatens ansvar.

Hvordan vurderer man, om der er tale om tilsvarende operationer og støttemodtagere?

Artikel 67, stk. 5, litra b) og c), i forordningen om fælles bestemmelser giver medlemsstaterne mulighed for at genbruge eksisterende beregningsmetoder og tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder for tilsvarende operationer og støttemodtagere. Der er ingen indikation i forordningen om fælles bestemmelser af, hvad der forstås ved tilsvarende operationer og/eller støttemodtagere. Det tilkommer forvaltningsmyndigheden at vurdere, om betingelsen om lighed i et bestemt tilfælde er opfyldt. Eksempelvis kan en operation og dens støttemodtager, der allerede er støtteberettiget i henhold til en ordning, anses for at svare til den pågældende operation og støttemodtager, og beregningsmetoden og de tilsvarende enhedsomkostninger/faste takster/faste beløb i denne ordning kan genbruges i den pågældende operation. Som et generelt princip bør alle elementer af metoden, der kunne have indvirkning på enhedsomkostningerne/det faste beløb/den faste takst, tages i betragtning. Det er nødvendigt med en individuel sagsvurdering.

4.5. Brug af takster, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke regler

Artikel 67, stk. 5, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser

Forordningen om fælles bestemmelser og forordningerne om de enkelte fonde fastsætter en række faste takster. Hensigten er at give retssikkerhed og reducere arbejdsbyrden i den indledende fase eller behovet for tilgængelige data til udvikling af systemet med faste takster. Det sker, fordi der ikke er noget krav om, at der skal foretages en beregning for at fastsætte de gældende takster. Sådanne metoder er dog ikke egnede til alle typer operationer.

Den faste takst, der er fastsat i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, og som gælder for de fem ESI-fonde, er en maksimal takst. Medlemsstaterne kan bruge denne takst eller en lavere takst uden at skulle foretage en specifik beregning. Hvis forvaltningsmyndigheden beslutter ikke at anvende samme takst over for alle støttemodtagere inden for rammerne af en indkaldelse af forslag, bør den dog kunne bevise, at princippet om ligebehandling og ikkeforskelsbehandling er respekteret.

4.6. Tidsmæssig tilpasning af faste takster, faste beløb og standardsatser for enhedsomkostninger

Artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser indeholder ikke nogen bestemmelser om tilpasning af metoden med forenkede omkostninger. Derfor er tilpasning ikke obligatorisk. Dog anbefales det, at forvaltningsmyndigheden tilpasser metoden med forenkede omkostninger, når den iværksætter en ny indkaldelse af forslag, eller den kan gøre det med jævne mellemrum for at tage hensyn til en indeksering eller økonomiske forandringer f.eks. i energiomkostninger, lønniveauer osv. Kommissionen foreslår at indføre visse automatiske tilpasninger i metoden (f.eks. baseret på inflation eller lønudvikling). Metoden med forenkede omkostninger er således fortsat en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger.

Tilpassede beløb bør kun gælde for projekter eller de faser af projekterne, der skal gennemføres i fremtiden, og ikke med tilbagevirkende kraft. For flerårige operationer kan der fastsættes en årlig tilpasning i det dokument, der fastsætter støttebetingelserne.

For enhver eventuel ændring, der er gennemført, bør der være tilstrækkelig dokumentation til at begrunde de tilpassede satser eller beløb, forvaltningsmyndigheden har adgang til.

4.7. Specifikke metoder til bestemmelse af beløb, der er fastsat i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler

Artikel 67, stk. 5, litra e), i forordningen om fælles bestemmelser

Der kan fastsættes yderligere metoder i forordningerne om de enkelte fonde. Før omnibusforordningens ikrafttræden indeholdt artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til dækning af de resterende støtteberettigede omkostninger ved en operation. Denne artikel blev ophævet med omnibusforordningen og erstattet af artikel 68b i forordningen om fælles bestemmelser (jf. afsnit 3.1.2.3).

KAPITEL 5

Konsekvenser for revision og kontrol**5.1. Behovet for en fælles revisions- og kontrolstrategi**

Metoden med forenkede omkostninger kræver en **forhåndsvurdering af omkostningerne** baseret på f.eks. historiske eller statistiske data. Da der er tale om gennemsnitlige eller medianbeløb eller resultatet af andre statistisk forsvarlige metoder, er det uundgåeligt, at metoden med forenkede omkostninger i begrænset omfang kan overkompensere eller underkompensere de faktiske omkostninger, som støttemodtagerne har afholdt og betalt. Dette anses dog for acceptabelt i henhold til de gældende regler, da metoden med forenkede omkostninger, der er fastlagt på grundlag af en korrekt metode, anses for at være en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger. En sådan overkompensation udgør ikke en fortjeneste.

Når der anvendes metoder med forenkede omkostninger, foretages der i forbindelse med kontroller og revisioner ikke en efterfølgende kontrol af de fakturaer og beløb, som støttemodtagerne har betalt. Herved kontrolleres det, at fremgangsmåden for etablering af metoden med forenkede omkostninger på forhånd er i overensstemmelse med de gældende regler, og at den anvendes korrekt.

I dette kapitel beskrives strategien for forvaltningsverificeringer og revisioner af metoder med forenkede omkostninger. Medlemsstaterne opfordres endvidere til at tage hensyn til de centrale krav, der er udarbejdet i fællesskab af Revisionsretten og Kommissionens tjenestegrene med ansvar for ESI-fondene, og som er relevante for alle organer, der anvender og kontrollerer metoder med forenkede omkostninger ⁽⁴⁷⁾.

Når de nationale myndigheder kontrollerer og reviderer metoder med forenkede omkostninger, opfordres de til at følge en fælles strategi for at sikre **ensartet behandling**, når der drages konklusioner om lovligheden og den formelle rigtighed af de anmeldte udgifter.

5.2. Revisionsmyndighedens rolle i udformningen af metoden med forenkede omkostninger

Det anbefales på det kraftigste, at de **nationale revisorer foretager en forudgående vurdering af udformningen af metoden med forenkede omkostninger** og fremlægger resultatet af deres vurdering forud for gennemførelsen. Det er udelukkende forvaltningsmyndighedens ansvar at fastlægge metoden med forenkede omkostninger og dens parametre. En **forudgående vurdering og validering af denne metode og dens beregning foretaget af revisionsmyndigheden eller certificeringsorganet (for ELFUL)** øger imidlertid kvaliteten af metoden med forenkede omkostninger betydeligt, forudsat at princippet om adskillelse af funktioner i artikel 72, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser overholdes.

Når revisorerne foretager en sådan vurdering, udfører de en konsulenttjeneste, som ikke hindrer deres upartiskhed, når de reviderer omkostninger, der er anmeldt på grundlag af en metode med forenkede omkostninger under den senere gennemførelse. Hvis den forudgående overensstemmelsesvurdering foretages tilstrækkeligt grundigt og inden for en veldefineret ramme, og revisionsmyndigheden eller certificeringsorganet når frem til en positiv konklusion (dvs. formel validering af metoden med forenkede omkostninger), kan revisionsmyndigheden eller certificeringsorganet anvende resultatet af sin vurdering til fremtidige (sikkerheds-) revisioner, når der udtages stikprøver, hvor metoden med forenkede omkostninger anvendes.

For programmet har denne strategi den fordel, at den giver den ønskede retssikkerhed og **bidrager til at forebygge systemiske fejl**, der kan have finansielle konsekvenser, hvis de først opdages under gennemførelsen.

5.3. Den overordnede strategi for forvaltningsverificering og revision

Hvor metoden med forenkede omkostninger anvendes, foretages der i forbindelse med både Kommissionens og de nationale revisioner og kontroller en kontrol af, at metoden er udformet korrekt, at taksterne eller beløbene beregnes korrekt (hvis det er relevant) anvendes korrekt. Dette skal fastslå udgifternes lovlighed og formelle rigtighed.

Med omnibusforordningen blev det i ændringerne af artikel 125, stk. 4, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser præciseret, hvilke kontroller forvaltningsmyndigheden skulle foretage med hensyn til omkostninger, der godtgøres i henhold til metoden med forenkede omkostninger. Det fremgår således af artikel 125, stk. 4, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, at **forvaltningsmyndigheden skal kontrollere, at de medfinansierede varer og tjenesteydelser er leveret, at operationen er i overensstemmelse med gældende ret, det operationelle program og betingelserne for støtte til operationen.**

Desuden fastsættes det i artikel 125, stk. 4, litra a), nr. ii), i forordningen om fælles bestemmelser, at for omkostninger, der godtgøres på grundlag af metoden med forenkede omkostninger, **skal forvaltningsverificeringerne (og som følge heraf revisionerne) have til formål at kontrollere, at betingelserne for godtgørelse af udgifter til støttemodtageren er opfyldt** (f.eks. som fastsat i tilskudsaftalen).

For udgifter, der godtgøres på grundlag af metoden med forenkede omkostninger, indebærer kravet i artikel 125, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser om, at de medfinansierede varer og tjenesteydelser er blevet leveret, ikke, at de underliggende omkostninger bør verificeres eller dokumenteres i forbindelse med revisionerne.

⁽⁴⁷⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR18_11/SR_SCO_EN.pdf (bilag II — 1. Sikkerhed i forbindelse med forenkede omkostningsmuligheder og 2. Performance i forbindelse med forenkede omkostningsmuligheder).

For ELFUL præciseres det i artikel 48, stk. 2, litra d), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014, at den administrative kontrol skal verificere støtteberettigelsen af operationens omkostninger, herunder overholdelse af kategorien af omkostninger eller den beregningsmetode, der skal anvendes, når operationen er en del af eller er omfattet af artikel 67, stk. 1, litra b), c) og d), i forordningen om fælles bestemmelser. I henhold til stk. 3, litra b), i samme bestemmelse skal de afholdte omkostninger og de foretagne betalinger desuden ikke kontrolleres, hvis der anvendes en form eller en metode som omhandlet i artikel 67, stk. 1, litra b), c) og d), i forordningen om fælles bestemmelser.

Omfanget af forvaltningsverificeringer og revisioner af udgifter til godtgørelse baseret på en metode med forenklede omkostninger vil derfor omfatte output/resultater for enhedsomkostninger og faste beløb og basisomkostninger i tilfælde af finansiering efter fast takst. Forvaltningsverificeringer og revisioner omfatter ikke de individuelle fakturaer og specifikke offentlige indkøbsprocedurer, der ligger til grund for de udgifter, der godtgøres på grundlag af metoden med forenklede omkostninger. Derfor skal der ikke anmodes om disse underliggende finansielle dokumenter eller udbudsdokumenter med henblik på at kontrollere de beløb (udgifter), som støttemodtageren har afholdt og betalt.

Der vil blive foretaget revision og kontrol på to niveauer:

- 1) kontrol af, at beregningsmetoden til fastlæggelse af metoden med forenklede omkostninger er etableret korrekt, og
- 2) kontrol af korrekt anvendelse af den eller de fastlagte takster og beløb.

5.3.1. *Kontrol af den korrekte fastlæggelse af beregningsmetoden for metoden med forenklede omkostninger*

Der vil **normalt** blive foretaget kontrol af beregningsmetoden for et **program (eller dele heraf) eller flere programmer under en forvaltningsmyndigheds eller et formidlende organs ansvar**. For metoder med forenklede omkostninger baseret på støttemodtagernes egne data, jf. artikel 67, stk. 5, litra a), nr. ii), iii), og litra aa), i forordningen om fælles bestemmelser, foretages denne kontrol for specifikke støttemodtagere.

I praksis kontrollerer revisionsmyndigheden, om metoden med forenklede omkostninger blev indført i overensstemmelse med kravene til beregningsmetoder i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser og de relevante bestemmelser, som programmyndighederne har fastsat for en sådan metode med forenklede omkostninger.

Vurderingen af, om den metode, som forvaltningsmyndigheden har udviklet, er resultatet af en omhyggeligt afsluttet analytisk proces, omfatter:

- kontrol af, at **oplysningerne om beregningsmetoden** er korrekt dokumenteret, let kan spores og anvendes konsekvent
- kontrol af, at **de omkostninger, der indgår i beregningerne, er relevante og støtteberettigede**
- kontrol af dataenes pålidelighed/nøjagtighed
- kontrol af, at alle de **omkostningskategorier**, der er omfattet af metoden med forenklede omkostninger, findes
- vurdering af den **detaljerede beskrivelse af de skridt**, der er taget i forbindelse med etableringen af metoden med forenklede omkostninger.

Revisionen af beregningsmetoden fokuserer på at kontrollere, at betingelserne for etablering af en metode er opfyldt, og sætter ikke spørgsmålstegn ved grundene til at vælge en bestemt metode frem for en anden. Valget af metode er fortsat forvaltningsmyndighedens eneansvar. Forvaltningsmyndigheden bør føre fyldestgørende optegnelser over den etablerede beregningsmetode og bør kunne dokumentere, på hvilket grundlag faste takster, standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb var fastsat. Optegnelserne til dokumentation af beregningsmetoden vil være omfattet af kravene i de gældende forordninger (artikel 82, 87 og 88 i forordning (EU) nr. 1306/2013 for ELFUL og artikel 140 i forordningen om fælles bestemmelser for de øvrige ESI-fonde).

For så vidt angår faste takster, faste beløb og enhedsomkostninger, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser eller forordningerne om de enkelte fonde, som ikke kræver en beregning for at fastlægge den gældende takst, vil revisionerne fokusere på fastlæggelsen af omkostningskategorier (f.eks. direkte omkostninger, indirekte omkostninger, direkte personaleomkostninger). Der er ikke noget retsgrundlag for at anmode om underliggende dokumenter for metoder med forenklede omkostninger, som er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser (revisorerne kan f.eks. ikke anmode støttemodtagerne om at fremlægge fakturaer for faktiske omkostninger for at kontrollere, om støttemodtageren faktisk havde afholdt indirekte omkostninger på 15 %, når artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser fandt anvendelse).

5.3.2. *Kontrol af, at metoden anvendes korrekt*

- Når der bruges en fast takst, en enhedsomkostning eller et fast beløb, **er det ikke nødvendigt at begrunde de faktiske omkostninger, der ligger til grund for de udgiftskategorier, som er omfattet af metoden med forenklede omkostninger**, herunder afskrivninger og naturalydelser, når det er relevant. Naturalydelser i henhold til artikel 69, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser kan tages i betragtning ved beregningen af værdien af en fast takst, en standardsats for enhedsomkostninger eller et fast beløb. Når der anvendes en metode med forenklede omkostninger, er det dog ikke nødvendigt at kontrollere tilstedeværelsen af naturalydelser og dermed, at betingelserne i artikel 69, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser er opfyldt.

- Kontrol af beregningsmetoden vil som anført ovenfor generelt blive udført på forvaltningsmyndighedens (afhængigt af de anvendte metoder) eller det formidlende organs niveau, **mens kontrollen af, hvorvidt den etablerede metode anvendes korrekt, foretages hos støttemodtagerne.**

5.3.2.1. Kontrol af, at de faste takster anvendes korrekt

Kontrol af, at systemet med finansiering efter fast takst anvendes korrekt, omfatter en **kontrol af de omkostningskategorier ved operationen, som den faste takst finder anvendelse på, de såkaldte »basisomkostninger«, eller af beregningen heraf, hvis der anvendes andre metoder med forenkede omkostninger til fastlæggelse heraf.** Når det er relevant, omfatter kontrollen også en kontrol af andre kategorier af støtteberettigede omkostninger, der ikke tages i betragtning i systemet for finansiering efter fast takst (dvs. støtteberettigede omkostninger, som den faste takst ikke anvendes på). Der foretages imidlertid ingen kontrol af de faktiske omkostninger, som støttemodtageren har afholdt, eller tilhørende (finansielle) bilag for de beløb, der er godtgjort på grundlag af en fast takst.

De **ationale systemer bør tilvejebringe en klar og utvetydig definition af omkostningskategorierne** eller en på forhånd fastlagt liste over alle de kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst er baseret (og, når det er relevant, de øvrige kategorier af støtteberettigede omkostninger).

Revisorerne skal i forbindelse med kontrollen af, at de faste takster anvendes korrekt:

- undersøge **programreglerne** vedrørende denne metode og de aftaler, der er indgået med støttemodtageren, med henblik på at kontrollere, at:
 - den faste takst tager højde for de rigtige omkostningskategorier, dvs. at den vedrører den korrekte kategori og anvender den eller de korrekte kategorier af støtteberettigede omkostninger, som den faste takst er baseret på
 - den faste procentsats er blevet anvendt korrekt
- kontrollere **»basisomkostningerne«**, f.eks. udgifter, der er anmeldt på grundlag af faktiske omkostninger, som den faste takst anvendes på, med henblik på at kontrollere, at:
 - der ingen ikke-støtteberettigede udgifter findes, som er medtaget i »basisomkostningerne«
 - der ingen dobbelt anmeldelse er foretaget af den samme udgiftspost, dvs. at »basisomkostninger« eller andre faktiske omkostninger ikke omfatter nogen omkostningspost, der normalt henhører under den faste takst. F.eks. kan administrationsomkostninger, der dækkes af en fast takst for indirekte omkostninger, ikke medtages i en anden kategori af omkostninger, f.eks. direkte faktiske omkostninger til ekstern ekspertise, hvis de også indeholder indirekte administrationsomkostninger. Herved undgås risikoen for dobbeltfinansiering
 - det beløb, der beregnes ved at anvende den faste takst, justeres forholdsmeæssigt, hvis værdien af de basisomkostninger, som den faste takst anvendes på, er blevet ændret. En eventuel reduktion af det støtteberettigede beløb på »basisomkostninger«, der accepteres efter kontrol af de kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes (dvs. i forbindelse med budgetoverslaget eller efter en finansiel korrektion), vil have proportional indvirkning på det beløb, der accepteres for de kategorier af omkostninger, der beregnes ved anvendelse af en fast takst på »basisomkostningerne«.

5.3.2.2. Kontrol af, at standardsatser for enhedsomkostninger anvendes korrekt

Kontrollen af den korrekte anvendelse af standardsatser for enhedsomkostninger omfatter en vurdering af, **hvorvidt betingelserne i form af proces, output og/eller resultater for refusion af omkostninger er opfyldt.**

Revisoren vil skulle foretage kontroller af:

- at de enheder, der leveres af projektet i form af kvantificerede input, output eller resultater, der dækkes af enhedsomkostningerne, er dokumenteret og dermed kontrollerbare og er reelle og
- at det **anmeldte beløb svarer til den fastsatte enhedsomkostning ganget med de faktiske enheder leveret af projektet.**
- Hvis andre betingelser er fastsat i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, vil revisorerne også kontrollere opfyldelsen af disse betingelser.

Revisorer og tilsynsførende bør ikke acceptere enhedsomkostninger, der er blevet anmeldt til Kommissionen på forhånd og betalt uden forudgående gennemførelse af den tilsvarende del af projektet. Støttemodtageren er kun forpligtet til at indberette og dokumentere de leverede enheder og ikke de underliggende faktiske omkostninger.

5.3.2.3. Kontrol af, at de faste beløb anvendes korrekt

I forbindelse med faste beløb er gennemførelsen af operationen afgørende for at udløse betalingen. Det er derfor vigtigt at få sikkerhed for, at de indberettede output/resultater er reelle. Kontrollen består således i at **kontrollere, om de aftalte trin (eventuelle delmål) for projektet er gennemført fuldt ud, og om output/resultater er leveret** i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af programmyndighederne (output/resultater skal dokumenteres). De faktiske omkostninger, som støttemodtageren har afholdt, vil ikke blive kontrolleret i forhold til de leverede output/resultater.

5.3.2.4. Kontrol i tilfælde af en kombination af metoder inden for samme operation

I tilfælde af en kombination af metoder med forenkledede omkostninger skal det ved **revisionen og kontrollen** ud over den kontrol, der kræves for de enkelte typer forenkledede omkostninger, der er beskrevet ovenfor, **bekræftes, at alle omkostninger ved operationen kun anmeldes én gang**. Dette omfatter kontrol af, at de anvendte metoder sikrer, at ingen udgifter ved en operation kan bogføres under mere end én metode med forenkledede omkostninger og, hvis det er relevant, direkte omkostninger (dobbel anmeldelse af omkostninger, f.eks. både som direkte og indirekte omkostninger).

5.3.3. Potentielle fejl eller uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af metoden med forenkledede omkostninger

Resultater, som kan betragtes som fejl eller uregelmæssigheder, kan omfatte følgende:

- Den metode, der bruges til at beregne de forenkledede omkostninger, opfylder ikke lovkravene.
- Resultaterne af beregningsmetoden blev ikke respekteret, da taksterne blev fastsat og anvendt.
- En modtager har ikke overholdt de fastsatte takster eller har anmeldt ikkestøtteberettigede omkostninger, der ikke er omfattet af de kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er fastlagt af forvaltningsmyndigheden.
- Dobbel anmeldelse af samme udgiftspost: som »basisomkostning« (beregnet på grundlag af princippet om faktiske omkostninger, faste beløb eller enhedsomkostninger) og som »beregnete« støtteberettigede omkostninger (omfattet af den faste takst).
- Når »basisomkostningerne« reduceres uden en forholdsmæssig nedsættelse af de »beregnete« støtteberettigede omkostninger (medtaget i den faste takst).
- Manglende dokumentation for output eller kun delvist dokumenteret output, men som er betalt fuldt ud.

Hvis der under en revision eller under forvaltningsverificering konstateres uregelmæssigheder i de kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst finder anvendelse, skal de beregnede støtteberettigede omkostninger også reduceres.

Eksempel (EFRU): En kommune modtager et tilskud for et beløb på højst 1 000 000 EUR i støtteberettigede omkostninger til anlæggelse af en vej.

Betalingsanmodningen for projektet omfatter følgende:

Projekt 1: bygge- og anlægsarbejde (offentlig udbudsprocedure)	700 000 EUR
Projekt 2: andre omkostninger:	300 000 EUR
Direkte personaleomkostninger (type 1)	50 000 EUR
Andre direkte omkostninger (type 3)	242 500 EUR
Indirekte omkostninger (type 2)	Direkte personaleomkostninger × 15 % = 7 500 EUR
Samlede anmeldte omkostninger	1 000 000 EUR

De udgifter, som støttemodtageren har anmeldt, kontrolleres af forvaltningsmyndigheden. Der opdages ikkestøtteberettigede udgifter i de anmeldte direkte personaleomkostninger.

Den accepterede betalingsanmodning er følgende:

Projekt 1: bygge- og anlægsarbejde (offentlig udbudsprocedure)	700 000 EUR
Projekt 2: andre omkostninger:	300 000 288 500 EUR
Direkte personaleomkostninger (type 1)	50 000 40 000 EUR
Andre direkte omkostninger (type 3)	242 500 EUR
Indirekte omkostninger (type 2)	Direkte personaleomkostninger × 15 % = 7 500 6 000 EUR
Samlede støtteberettigede omkostninger efter pro rata-fradrag	1 000 000 988 500 EUR

Eksempel (ESF): Der betales en enhedsomkostning på 5 000 EUR for hver deltager, som afslutter kurset.

Kurset starter i januar, slutter i juni, og der forventes 20 deltagere. De forventede støtteberettigede udgifter beløber sig til $20 \times 5\,000 \text{ EUR} = 100\,000 \text{ EUR}$. Hver måned sender kursusudbyderen en faktura svarende til 10 % af tilskuddet: 10 000 EUR i slutningen af januar, 10 000 EUR i slutningen af februar osv.

Eftersom ingen deltagere har afsluttet kurset inden udgangen af juni, betragtes disse betalinger som forskud og kan derfor ikke anmeldes til Kommissionen. **Først når det dokumenteres, at et antal personer har afsluttet kurset, kan et beløb attesteres over for Kommissionen:** Hvis f.eks. 15 personer har afsluttet kurset, kan $15 \times 5\,000 \text{ EUR} = 75\,000 \text{ EUR}$ attesteres over for Kommissionen.

BILAG I

Eksempler på brug af metoden med forenklede omkostninger

Dette bilag indeholder et eksempel med et tilskud til en støttemodtager, der har til hensigt at **tilrettelægge et seminar for 50 deltagere** for at præsentere nye gennemførelsesredskaber. Personalet bruger tid på at planlægge og tilrettelægge arrangementet, der lejes lokaler, visse talere kommer fra udlandet, og der skal offentliggøres et referat af arrangementet. Der er også indirekte personaleomkostninger (bøgføringsomkostninger, direktør osv.) og omkostninger til elektricitet, telefonregninger, IT-support osv.

Budgetforslaget i »faktiske omkostninger« er som følger, og dets form vil være det samme for alle muligheder, således at forskellene fremgår mere tydeligt:

Direkte omkostninger i alt	135 000	Indirekte omkostninger i alt	15 000
Direkte personaleomkostninger	90 000	Indirekte personaleomkostninger	12 000
Omkostninger til lokaler	12 000	Elektricitet, telefon mv.	3 000
Rejseudgifter	15 000		
Måltider	3 000		
Information/PR	15 000		

De forskellige måder, hvorpå dette projekt ville blive behandlet, afhængigt af den valgte metode med forenklede omkostninger, er beskrevet nedenfor.

Mulighed 1: standardsatser for enhedsomkostninger (artikel 67, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser)

Princip: Alle eller nogle af de støtteberettigede udgifter beregnes på basis af kvantificerede input, output eller resultater multipliceret med en enhedsomkostning, der er defineret på forhånd.

For så vidt angår seminaret, kunne der fastsættes en enhedsomkostning på 3 000 EUR pr. deltager i seminaret (på grundlag af en af beregningsmetoderne i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser).

Budgetforslaget ville blive følgende:

Maksimalt antal deltagere i seminaret = 50

Enhedsomkostning/deltager i seminaret = 3 000 EUR

Samlede støtteberettigede omkostninger = $50 \times 3\,000$ EUR = 150 000 EUR.

Hvis 48 personer deltager i seminaret, beløber de støtteberettigede omkostninger sig til: $48 \times 3\,000$ EUR = 144 000 EUR

Revisionsspor:

- Den metode, der anvendes til fastsættelse af værdien af standardsatsen for enhedsomkostninger, skal dokumenteres og opbevares.
- Standardsatsen for enhedsomkostninger og de faktorer, der udløser betaling, skal klart fremgå af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

— Dokumentation for deltagelse i seminaret (fremmødelister).

NB. I dette tilfælde skal deltagernes berettigelse til at deltage ikke kontrolleres. Når målgruppen af deltagere skal have en bestemt profil, skal det kontrolleres, at de er berettigede til at deltage.

Mulighed 2: faste beløb (artikel 67, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser)

Princip: Alle eller en del af de støtteberettigede udgifter ved en operation refunderes på grundlag af et enkelt på forhånd fastsat beløb i overensstemmelse med på forhånd fastsatte aftalebestemmelser om aktiviteter og/eller output (svarende til én enhed). Tilskuddet udbetales, hvis de på forhånd fastsatte aftalte former for aktiviteter og/eller output er afsluttet/ opnået.

Der kunne fastsættes et fast beløb på 150 000 EUR for tilrettelæggelsen af seminaret (uafhængigt af antallet af deltagere) med henblik på præsentationen af nye gennemførelsesredskaber beregnet på grundlag af beregningsmetoderne i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser.

Budgetforslaget ville blive følgende:

Formålet med det faste beløb = tilrettelæggelse af et seminar for at præsentere nye gennemførelsesredskaber

Samlede støtteberettigede omkostninger = 150 000 EUR

Hvis seminaret er afholdt, og de nye gennemførelsesredskaber er blevet præsenteret, er det faste beløb på 150 000 EUR støtteberettiget. Hvis seminaret ikke er afholdt, eller de nye gennemførelsesredskaber ikke er blevet præsenteret, udbetales der ingenting.

Revisionsspor:

- Den metode, der anvendes til fastsættelse af værdien af det faste beløb, skal dokumenteres og opbevares.
- Det faste beløb og de faktorer, der udløser betaling, skal klart fremgå af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.
- Der stilles krav om dokumentation for afholdelse af seminaret og dets indhold (avisartikler, indbydelse og program, billeder, etc.).

Mulighed 3: finansiering efter fast takst (artikel 67, stk. 1, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser)

NB. De beregnede beløb afrundes.

Generelt princip: Specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart identificeret på forhånd, beregnes ved anvendelse af en procentsats, der er fastsat på forhånd for en eller flere andre kategorier af støtteberettigede omkostninger.

Når man sammenligner systemer med finansiering efter fast takst, skal man altid sammenligne alle nedenstående elementer af metoden og ikke kun de faste takster:

- kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst finder anvendelse (»basis«)
- selve den faste takst
- kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst
- når det er relevant, kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst.

Metode 1: generel regel om »finansiering efter fast takst«

Medlemsstaten anvender en af de metoder, der er fastsat i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser ⁽¹⁾, til at fastlægge en fast takst på 47 %, som vil blive anvendt på alle personaleomkostninger (både direkte og indirekte) til at beregne de øvrige omkostninger ⁽²⁾ ved operationen:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå taksten skal anvendes til at beregne de andre støtteberettigede beløb (type 1)	Personaleomkostninger = 90 000 EUR + 12 000 EUR = 102 000 EUR
Selve den faste takst	47 %
Andre kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Andre omkostninger = 47 % af personaleomkostningerne = 47 % × 102 000 = 47 940 EUR
Andre kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Ikke relevant

=> Samlede støtteberettigede omkostninger = 102 000 + 47 940 = 149 940 EUR.

Budgetforslaget har følgende form:

Personaleomkostninger (type 1):	102 000	Andre omkostninger (type 2) = 47 % af personaleomkostningerne	47 940
Direkte personaleomkostninger	90 000	(beregnet)	
Indirekte personaleomkostninger	12 000	Samlede støtteberettigede omkostninger	149 940

(Generelt baseret på faktiske omkostninger).

Revisionsspor:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb	Direkte omkostninger = — klar definition af, hvad der forstås ved personaleomkostninger — dokumentation for disse omkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, osv.)
Den faste takst	Henvielse til den metode, der er valgt for den faste takst og: — for a) kravet om forvaltningsmyndighedens opbevaring af det dokument, der dokumenterer beregningsmetoden — for b) korrekt anvendelse af metoden (som stadig gælder, når operationen udvælges) og dokumentation for, at der er tale om en tilsvarende støttemodtager og type operation — for c) dokumentation for, at metoden anvendes på tilskudsordninger, der fuldt ud finansieres af medlemsstaten og stadig gælder, når operationen udvælges, og dokumentation for, at der er tale om en tilsvarende støttemodtager og type operation — for d) henvisning til den anvendte metode.
Andre kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst	Dokumentation ikke nødvendig.

Metode 2: finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger (artikel 68, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser)

I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser udvikler medlemsstaterne et system med fast takst, hvor en fast takst på 11,1 % — beregnet på grundlag af en af metoderne i artikel 67, stk. 5, litra a) eller c), i forordningen om fælles bestemmelser — anvendes på de støtteberettigede direkte omkostninger: Taksten beregnes på grundlag af en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode eller en metode, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende operation og støttemodtager:

⁽¹⁾ Jf. litra a), b), c) eller d).

⁽²⁾ Bemærk, at hvis de kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst, var indirekte omkostninger, skulle der i henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser fastsættes et loft over den faste takst på 25 %.

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede indirekte omkostninger (type 1)	Støtteberettigede direkte omkostninger = 135 000 EUR
Den faste takst	11,1 % (må ikke overstige 25 % og skal begrundes)
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Indirekte omkostninger (beregnet) = 11,1 % af de støtteberettigede direkte omkostninger = 11,1 % × 135 000 EUR = 14 500 EUR
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Ikke relevant, da der ikke er andre støtteberettigede omkostninger.

=> Samlede støtteberettigede omkostninger = 135 000 + 14 500 = 149 500 EUR

Budgetforslaget har følgende form:

Direkte omkostninger (type 1)	135 000	Indirekte omkostninger (type 2) = 11,1 % de direkte omkostninger	14 500
Direkte personaleomkostninger	90 000	(beregnet)	
Omkostninger til lokaler	12 000		
Rejseudgifter	15 000	Samlede støtteberettigede omkostninger	149 500
Måltider	3 000		
Information/PR	15 000		

(Generelt baseret på faktiske omkostninger).

Revisionsspor:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb	Direkte omkostninger = — klar definition af, hvad der forstås ved direkte omkostninger — dokumentation for disse omkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, dokumentation for offentliggørelse og fakturering osv.)
Den faste takst	Henvisning til den metode, der er valgt for den faste takst og: — for a) kravet om forvaltningsmyndighedens opbevaring af det dokument, der dokumenterer beregningsmetoden — for b) korrekt anvendelse af metoden og dokumentation for, at der er tale om en tilsvarende støttemodtager og operation — for c) dokumentation for, at metoden anvendes i forbindelse med ordninger for tilskud, der finansieres fuldt ud af medlemsstaten, og dokumentation for, at der er tale om en tilsvarende støttemodtager og operation.
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst	Dokumentation ikke nødvendig.

Metode 3: finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger (artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser)

Medlemsstaten kan beslutte at vælge systemet med fast takst i artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser: Den faste takst på op til 15 % til beregning af de indirekte omkostninger finder kun anvendelse på de støtteberettigede direkte personaleomkostninger. Det er ikke nødvendigt at begrunde selve taksten, da den er angivet i forordningen.

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (type 1)	Direkte personaleomkostninger = 90 000 EUR
Den faste takst	15 % (dokumentation ikke nødvendig)
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Indirekte omkostninger (beregnet) = 15 % af de støtteberettigede direkte omkostninger = 15 % × 90 000 EUR = 13 500 EUR
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Andre direkte omkostninger (omkostninger til lokaler, rejseudgifter, måltider, information, PR) = 45 000 EUR

Samlede støtteberettigede omkostninger = direkte personaleomkostninger + beregnede indirekte omkostninger + andre direkte omkostninger = 90 000 + 13 500 + 45 000 = 148 500 EUR

Budgetforslaget har følgende form:

Direkte personaleomkostninger (type 1)	90 000	=>	Indirekte omkostninger (type 2) = 15 % direkte personaleomkostninger	13 500
(beregnet)				
Andre direkte omkostninger (type 3)				
Omkostninger til lokaler	12 000			
Rejseudgifter	15 000		Samlede støtteberettigede omkostninger	148 500
Måltider	3 000			
Information/PR	15 000			

(Generelt baseret på faktiske omkostninger).

Revisionsspor:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb	Direkte personaleomkostninger = — klar definition af, hvad der forstås ved direkte personaleomkostninger — dokumentation for lønomkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, kollektive overenskomster som begrundelse for naturalydelse, når det er relevant, detaljeret faktura fra eksternt leverandør)
Den faste takst	Der skal henvises til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst	Dokumentation ikke nødvendig.
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst	Andre direkte omkostninger som omkostninger til lokaler, rejseudgifter, måltider, information og PR skal dokumenteres med relevante fakturaer og om nødvendigt bevis for levering af tjenesteydelserne.

Metode 4: finansiering efter fast takst, artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser

Medlemsstaten kan beslutte at vælge systemet med fast takst i artikel 68b, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser: En fast takst på op til 40 % finder kun anvendelse på de direkte personaleomkostninger til beregning af alle de øvrige omkostninger ved operationen ⁽³⁾. Det er ikke nødvendigt at begrunde selve taksten, da den er angivet i forordningen ⁽⁴⁾.

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (type 1)	Støtteberettigede direkte personaleomkostninger = 90 000 EUR
Den faste takst	40 % (dokumentation ikke nødvendig)
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Alle andre omkostninger = 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger = 40 % × 90 000 EUR = 36 000 EUR
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Siden omnibusforordningens ikrafttræden er det muligt at anmelde løn og godtgørelser til deltagere ud over den faste sats på 40 % og de direkte personaleomkostninger (artikel 68b, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser).

Samlede støtteberettigede omkostninger = direkte personaleomkostninger + alle andre beregnede omkostninger = 90 000 + 36 000 = 126 000 EUR

Budgetforslaget har følgende form:

Direkte personaleomkostninger (type 1)	90 000	=>	Alle andre omkostninger (type 2) = 40 % direkte personaleomkostninger	36 000
--	--------	----	---	--------

(Generelt baseret på faktiske omkostninger).

(beregnet)

Samlede støtteberettigede omkostninger	126 000
--	---------

Revisionsspør:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb	Direkte personaleomkostninger = — klar definition af, hvad der forstås ved direkte personaleomkostninger — dokumentation for lønomkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, kollektive overenskomster som begrundelse for naturalydelse, når det er relevant, detaljeret faktura fra eksternt leverandør)
Den faste takst	Der skal henvises til artikel 68b i forordningen om fælles bestemmelser i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Dokumentation ikke nødvendig. Det anbefales dog at præcisere, hvilke omkostningskategorier der er omfattet af denne faste takst, for at påvise, at statsstøttereferencerne er overholdt, hvis det er relevant.
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Dokumentation for løn og godtgørelse til deltagerne.

⁽³⁾ Bortset fra løn og godtgørelse til deltagere (artikel 68b, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser).

⁽⁴⁾ Det ville dog være nødvendigt med en begrundelse, hvis taksten oversteg 40 %. En takst på over 40 % ville dog kun kunne anvendes inden for andre rammer end artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen.

BILAG II

Eksempel på foreneligheden mellem metoden med forenklede omkostninger og statsstøttereferne

En virksomhed modtager et tilskud i henhold til en statsstøtteforanstaltning til gennemførelse af et uddannelsesprojekt rettet mod virksomhedens personale. Den offentlige støtte beløber sig til 387 000 EUR. Støtten ligger under den tærskel på 2 mio. EUR, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra n), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014⁽¹⁾, og derfor finder den generelle gruppefritagelsesforordning anvendelse.

Støttemodtageren og forvaltningsmyndigheden aftaler at bruge standardsatser for enhedsomkostninger til at fastsætte kurssets omkostninger pr. deltager.

Artikel 31 i den generelle gruppefritagelsesforordning indeholder følgende bestemmelser om uddannelsesstøtte:

1. Uddannelsesstøtte er forenelig med det indre marked efter traktatens artikel 107, stk. 3, og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, forudsat at de betingelser, der er fastsat i denne artikel og i kapitel I, er opfyldt.
2. Der må ikke ydes støtte til uddannelse, som virksomheder gennemfører for at overholde de obligatoriske nationale standarder vedrørende uddannelse.
3. Støtten kan ydes til følgende støtteberettigede omkostninger:
 - a) omkostninger forbundet med underviserne i de timer, hvor underviserne deltager i undervisningen
 - b) driftsomkostninger til undervisere og deltagere i direkte tilknytning til uddannelsesprojektet såsom rejseudgifter, omkostninger ved indkvartering, materialer og forsyninger, der er direkte knyttet til projektet, afskrivning af hjælpemidler og udstyr, i det omfang de eller det udelukkende anvendes til uddannelsesprojektet
 - c) omkostninger ved rådgivning i tilknytning til uddannelsesprojektet
 - d) personaleomkostninger ved deltagelse i uddannelsesprojektet og generelle indirekte omkostninger (administrationsomkostninger, leje, generalomkostninger) ved de timer, hvor deltagerne deltager i uddannelsen.
4. Støtteintensiteten må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede omkostninger. Op til en maksimal støtteintensitet på 70 % af de støtteberettigede omkostninger kan den forhøjes således:
 - a) med 10 procentpoint, hvis uddannelsen gælder dårligt stillede eller handicappede arbejdstagere
 - b) med 10 procentpoint, hvis støtten ydes til mellemstore virksomheder, og med 20 procentpoint, hvis støtten ydes til små virksomheder.
5. Hvis støtten ydes inden for søtransportsektoren, kan den nå op på en intensitet på 100 % af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) deltagerne er ikke aktive besætningsmedlemmer, men overtallige på skibet og
 - b) uddannelsen gennemføres om bord på skibe, der er registreret i EU.

⁽¹⁾ Som ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2017/1084 af 14. juni 2017. Før denne forordning om ændring af den generelle gruppefritagelsesforordning trådte i kraft, blev indkvarteringsomkostningerne udelukket som støtteberettigede omkostninger, bortset fra de nødvendige minimumsudgifter til indkvartering af praktikanter, som er handicappede arbejdstagere.

Forvaltningsmyndigheden beslutter at fastsætte standardsatser for enhedsomkostninger med henblik på at fastsætte projektets støtteberettigede udgifter. Den bruger statistiske data (i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), nr. i), i forordningen om fælles bestemmelser) om tilsvarende typer uddannelse i et givet geografisk område.

Efter passende behandling af de statistiske data bliver de gennemsnitlige omkostninger pr. udgiftspost for denne type kursus med et tilsvarende antal deltagere følgende:

(EUR)		(EUR)	
Direkte omkostninger		Indirekte omkostninger	
Underviser — løn	100 000	Administrationsomkostninger	17 500
Underviser — rejseudgifter	10 000	Husleje	15 000
Deltagere — godtgørelse	140 000	Faste udgifter	12 500
Deltagere — indkvartering	55 000	Samlede indirekte omkostninger	45 000
Deltagere — rejseudgifter	25 000		
Forbrugsvarer, der ikke kan afskrives	5 000		
PR	2 000		
Omkostninger ved tilrettelæggelsen	5 000		
Direkte omkostninger i alt	342 000		

Forvaltningsmyndigheden udelukker alle ikkestøtteberettigede omkostninger i forbindelse med databehandlingen.

Artikel 31 i den reviderede gruppefritagelsesforordning ⁽²⁾ medtog følgende omkostningskategori som støtteberettigede omkostninger:

— omkostninger ved deltageres indkvartering for deltagere med og uden handicap.

Standardsatsen for enhedsomkostninger kan derfor nu omfatte omkostninger ved deltageres indkvartering. Beregningen er som følger:

Samlede støtteberettigede omkostninger til kurset (samlede omkostninger — ikkestøtteberettigede omkostninger)	387 000 – 0 = 387 000 EUR
Forventet antal deltagere, der gennemfører kurset	300
Omkostninger pr. deltager, der gennemfører kurset (standardsats for enhedsomkostninger)	387 000 EUR/300 deltagere = 1 290 EUR/deltager

Den foreløbige finansiering af uddannelsesprojektet er som følger:

Offentlig finansiering (national + ESF)	193 500 EUR
Privat finansiering (selvfinansiering)	193 500 EUR
Statsstøtteintensitet	50 %

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014.

Specifikke foranstaltninger vedrørende metoden med forenkledede omkostninger og ELFUL

På grundlag af vejledningen præsenteres nedenfor en liste over foranstaltninger, der kan være omfattet af anvendelsesområdet for metoden med forenkledede omkostninger. Listen er ikke udtømmende, men er blot en vejledende tilgang, som er målrettet mod programmerne for udvikling af landdistrikter. De betalinger, der er fastsat i forordningen, og hvor der allerede bruges en standardsats for enhedsomkostninger (pr. hektar eller pr. storkreatur), er ikke inkluderet.

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013		Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenkledede omkostninger (ja/nej)	Kommentarer
Artikel 14	Vidensoverførsel og informationsaktioner	1.	Støtte til erhvervsuddannelse og kompetenceudvikling	Ja	Ikke tilladt, hvis foranstaltningen gennemføres gennem offentlige udbudsprocedurer Tilladt med intern leverandør
			Støtte til aktioner for demonstrationsprojekter og information	Ja	
			Støtte til kortvarige udvekslinger vedrørende bedriftsforvaltning inden for landbrug og skovbrug samt besøg på landbrugs- og skovbrugsbedrifter	Ja	
Artikel 15	Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger	2.	Bistand til benyttelse af rådgivningstjenester	Nej	
			Støtte til oprettelse af bedriftsforvaltnings-, vikar- og landbrugsrådgivningstjenester for landbrugere samt rådgivningstjenester for skovbrugere	Nej	
			Støtte til at fremme uddannelse af rådgivere	Nej	
Artikel 16	Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer	3.	Støtte til ny deltagelse i kvalitetsordninger	Ja	
			Støtte til oplysnings- eller PR-aktiviteter, som gennemføres af producentsammenslutninger på det indre marked	Ja	
Artikel 17	Investeringer i fysiske aktiver	4.	Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter	Ja	
			Støtte til investeringer i forarbejdning, markedsføring og/eller udvikling af landbrugsprodukter	Ja	

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013	Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenklede omkostninger (ja/nej)	Kommentarer
		Støtte til investeringer i infrastruktur af betydning for udvikling, modernisering eller tilpasning af landbrug og skovbrug	Ja	
		Støtte til ikkeproduktive investeringer i tilknytning til gennemførelse af miljø- og klimamål vedrørende landbrug	Ja	
Artikel 18	Genopretning af landbrugets produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger	5. Investeringer i forebyggende foranstaltninger, der sigter mod at reducere konsekvenserne af mulige naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold og katastrofale hændelser	Ja	
		Investeringer i genoprettelse af landbrugsjord og produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold og katastrofale hændelser	Ja	
Artikel 19	Bedrifts- og erhvervsudvikling	6. Støtte til virksomhedsetablering til unge landbrugere	Nej	
		Støtte til virksomhedsetablering til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter i landdistrikterne	Nej	
		Støtte til virksomhedsetablering til udvikling af små landbrugsbedrifter	Nej	
		Støtte til investeringer i oprettelse og udvikling af ikkelandbrugsmæssige aktiviteter	Ja	
		Betaling til landbrugere, der er berettiget til støtte fra ordningen for små landbrugere, og som permanent overdrager deres bedrift til en anden landbruger	Nej	
Artikel 20	Basale tjenesteydelser og landsbyfornyelse i landdistrikterne	7. Støtte til udarbejdelse og ajourføring af planer for udviklingen af kommuner og landsbyer i landdistrikterne og deres grundlæggende serviceydelser og af beskyttelses- og forvaltningsplaner for Natura 2000-områder og andre områder af høj naturværdi	Ja	
		Støtte til investeringer i jobskabelse, forbedring og udbygning af alle former for mindre infrastrukturer, herunder investeringer i vedvarende energi og energibesparelse	Ja	

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013	Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenkede omkostninger (ja/nej)	Kommentarer
		Støtte til bredbåndsinfrastruktur, herunder etablering, forbedring og udvidelse, passiv bredbåndsinfrastruktur og levering af adgang til bredbånd og e-forvaltning	Ja	
		Støtte til investeringer i etablering, forbedring eller udvidelse af lokale grundlæggende tjenesteydelser til befolkningen i landdistrikterne, herunder fritid og kultur, og den dertil knyttede infrastruktur	Ja	
		Støtte til investeringer til almen anvendelse i rekreativ infrastruktur, turistinformation og mindre turistinfrastruktur	Ja	
		Støtte til undersøgelser og investeringer, der er forbundet med bevarelse, genoprettelse og opgradering af kultur- og naturarven i landsbyer, landskaber og steder med høj naturværdi, herunder relaterede socioøkonomiske aspekter, samt miljøbevidsthedstiltag	Ja	
		Støtte til investeringer, der tager sigte på flytning af aktiviteter og ombygning af bygninger eller andre anlæg beliggende inden for eller tæt på småsamfund, med henblik på at forbedre livskvaliteten eller skabe bedre miljøresultater	Ja	
		Andre	Ja	
Artikel 21	Investeringer i udvikling af skovarealer og forbedring af skovens levedygtighed	<p>8. Støtte til skovrejsning/etablering af skovområder samt vedligehold</p> <p>Støtte til etablering og vedligeholdelse af skovlandbrugssystemer</p> <p>Støtte til forebyggelse af skader på skove som følge af skovbrande og naturkatastrofer og katastrofale hændelser</p> <p>Støtte til genopretning af skader på skove som følge af skovbrande og naturkatastrofer og katastrofale hændelser</p> <p>Støtte til investeringer, der forbedrer skovøkosystemernes tilpasningsevne og miljømæssige værdi</p> <p>Støtte til investeringer i skovbrugsteknologier og i forarbejdning, mobilisering og afsætning af skovprodukter</p>	<p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p>	<p>Bortset fra vedligehold</p>

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013		Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenklede omkostninger (ja/nej)	Kommentarer
Artikel 27	Oprettelse af producentsammenslutninger og -organisationer	9.	Oprettelse af producentsammenslutninger og -organisationer i landbrugs- og skovbrugssektoren	Nej	
Artikel 28	Miljø- og klimavenligt landbrug	10.	Betaling for miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser	Nej	
			Støtte til bevarelse, bæredygtig brug og udvikling af genetiske ressourcer i landbruget	Ja	
Artikel 29	Økologisk landbrug	11.	Betaling for at overgå til økologiske landbrugsmetoder	Nej	
			Betaling for at opretholde økologiske landbrugsmetoder	Nej	
Artikel 30	Natura 2000 og betalinger i henhold til vandrammedirektivet	12.	Kompensationsbetaling for Natura 2000-landbrugsområder	Nej	
			Kompensationsbetaling for Natura 2000-skovbrugsområder	Nej	
			Kompensationsbetaling for landbrugsområder, der er omfattet af vandområdeplaner	Nej	
Artikel 31	Betalinger til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger	13.	Kompensationsbetaling i bjergområder	Nej	
			Kompensationsbetaling for andre områder med betydelige naturbetingede begrænsninger	Nej	
			Kompensationsbetaling for andre områder med særlige begrænsninger	Nej	
Artikel 33	Dyrevelværd	14.	Betaling for dyrevelværd	Nej	
Artikel 34	Forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse	15.	Betaling for forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug	Nej	
			Støtte til bevarelse og fremme af skovgenetiske ressourcer	Ja	

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013		Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenkede omkostninger (ja/nej)	Kommentarer
Artikel 35	Samarbejde	16.	Støtte til etablering af operationelle grupper af EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed	Ja	
			Støtte til pilotprojekter og til udvikling af nye produkter, processer og teknologier samt ny praksis	Ja	
			Samarbejde mellem små aktører om tilrettelæggelse af fælles arbejdsprocesser og deling af faciliteter og ressourcer og udvikling/markedsføring af turisme	Ja	
			Støtte til horisontalt og vertikalt samarbejde mellem aktører i forsyningskæden om etablering og udvikling af korte forsyningskæder og lokale markeder samt til salg fremstød i en lokal sammenhæng i forbindelse med udviklingen af korte forsyningskæder og lokale markeder	Ja	
			Støtte til fælles indsats med henblik på modvirkning af eller tilpasning til klimaforandringer og til fælles tilgange til miljøprojekter og igangværende miljøpraksis	Ja	
			Støtte til samarbejde mellem aktører i forsyningskæden om bæredygtig forsyning af biomasse til brug i fødevarer og energiproduktion og industriprocesser	Ja	
			Støtte til lokale udviklingsstrategier, der ikke er lokaludvikling styret af lokalsamfundet	Ja	
			Støtte til udarbejdelse af skovforvaltningsplaner eller tilsvarende instrumenter	Ja	
			Støtte til diversificering af landbrugsaktiviteter til aktiviteter vedrørende sundhedspleje, social integration, lokalsamfundsstøttet landbrug og uddannelse inden for miljø og fødevarer	Ja	
			Andre	Ja	

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013		Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenklede omkostninger (ja/nej)	Kommentarer
Artikel 36	Risikostyring	17.	Afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier	Nej	Ingen forenkling (kun administrative omkostninger ved etablering af den gensidige fond)
			Gensidige fonde vedrørende ugunstige vejrforhold, dyre- og plantesygdomme, skadedyrsangreb og miljøhændelser	Nej	
			Indkomststabiliseringsredskab	Nej	
Artikel 40	Finansiering af supplerende nationale direkte betalinger i Kroatien	18.	Finansiering af supplerende nationale direkte betalinger i Kroatien	Nej	
Artikel 35	Støtte til lokaludvikling under LEADER (lokaludvikling styret af lokalsamfundet)	19.	Forberedelsesstøtte	Ja	
			Støtte til gennemførelse af operationer under strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet	Ja	
			Forberedelse og gennemførelse af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter	Ja	
			Støtte til driftsomkostninger og aktivitetsstyring	Ja	
Artikel 51-54	Teknisk bistand	20.	Støtte til teknisk bistand (ikke det nationale landdistriktsnetværk)	Ja	
			Støtte til oprettelse og drift af det nationale landdistriktsnetværk	Ja	

Specifikke foranstaltninger vedrørende metoden med forenklede omkostninger og EHFF

Nedenfor vises en liste over EHFF-kompensationsforanstaltninger, hvis karakteristika viser ligheder med og dermed eventuelt er hensigtsmæssige i forbindelse med metoden med forenklede omkostninger. Listen er ikke udtømmende. De artikler, der er opført på listen, er dem, der er anført i forordning (EU) nr. 508/2014 (som ændret).

Artikel	Kompensationsordning	Mulig(e) metode(r) med forenklede omkostninger
33 og 34, stk. 3.	Midlertidigt og endeligt ophør med fiskeri	Fast beløb/enhedsomkostninger
40, stk. 1, litra h)	For skader på fangster forårsaget af beskyttede pattedyr og fugle	Enhedsomkostninger
53, stk. 3	Omlægning til økologisk akvakultur (kompensation for yderligere omkostninger/tabt indtjening)	Enhedsomkostninger
54, stk. 2	Specifikke krav til akvakultur inden for rammerne af Natura 2000 (kompensation for yderligere omkostninger/tabt indtjening)	Enhedsomkostninger
55.	Folkesundhed — midlertidig suspension af opdrættede bløddyr	Fast takst (% af omsætning i henhold til artikel 55, stk. 2, litra b))
70-72	Kompensation for yderligere omkostninger i regioner i den yderste periferi	Fastlagt i Kommissionens godkendte kompensationsplan (artikel 72)

Ud over EHFF-kompensationsforanstaltninger opfordres forvaltningsmyndighederne til at anvende metoden med forenklede omkostninger på EHFF-støtte til dataindsamling (artikel 77).